Chulalongkorn University
Chula Digital Collections

Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)

2020

ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2

ทักษ์สุธี มูลหงษ์
คณะครุศาสตร์

Follow this and additional works at: https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd

Part of the Health and Physical Education Commons

Recommended Citation

มูลหงษ์, ทักษ์สุธี, "ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2" (2020). *Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)*. 3925.
https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/3925

This Thesis is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD) by an authorized administrator of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2

นายทักษ์สุธี มูลหงษ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

EFFECTS OF PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT BASED ON KOHLBERG'S THEORY ON MORAL ETHIC AND BASIC SKILLS IN TAEKWONDO OF EIGHTH GRADE STUDENTS

Mr. Taksutee Moonhong

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Health and Physical Education
Department of Curriculum and Instruction
FACULTY OF EDUCATION
Chulalongkorn University
Academic Year 2020
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2
โดย	นายทักษ์สุธี มูลหงษ์
สาขาวิชา	สุขศึกษาและพลศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี ศรีลัด
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ อ่อนศิริ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี ศรีลัด)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์)

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ อ่อนศิริ)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ทักษ์สุธี มูลหงษ์ : ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2. (EFFECTS OF PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT BASED ON KOHLBERG'S THEORY ON MORAL ETHIC AND BASIC SKILLS IN TAEKWONDO OF EIGHTH GRADE STUDENTS) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ผศ. ดร.ภารดี ศรีลัด, อ.ที่ปรึกษาร่วม : ผศ. ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ 2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 60 คน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดพิษณุโลก ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก จำนวน 8 แผน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.89 แบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม และเกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.98 และ 0.98 ตามดำดับ และแบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด และเกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.98 และ 0.98 ตามลำดับ แบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม และแบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด มีค่าสัมประสิทธิ์ของเพียร์สันเท่ากับ 0.91 และ 0.88 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างด้วยค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

สาขาวิชา	สุขศึกษาและพลศึกษา	ลายมือชื่อนิสิต .....
ปีการศึกษา	2563	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....
		ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม .....

6183836827 : MAJOR HEALTH AND PHYSICAL EDUCATION

KEYWORD: PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT, KOHLBERG'S THEORY, MORAL ETHIC, BASIC SKILL IN TAEKWONDO

Taksutee Moonhong : EFFECTS OF PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT BASED ON KOHLBERG'S THEORY ON MORAL ETHIC AND BASIC SKILLS IN TAEKWONDO OF EIGHTH GRADE STUDENTS. Advisor: Asst. Prof. PARADEE SRILAD, Ph.D. Co-advisor: Asst. Prof. SUTHANA TINGSABHAT, Ph.D.

The purposes of this study were 1) to compare the mean scores of moral ethic and basic skills in Taekwondo before and after the experiment of the experimental group students who were assigned the physical education learning management based on Kohlberg's theory on moral ethic and basic skills in Taekwondo students and the control group students who were learning Taekwondo as normal 2) to compare the mean scores of moral ethic and basic skills in Taekwondo after the experiment of the experimental group students who were assigned the physical education learning management based on Kohlberg's theory on moral ethic and basic skills Taekwondo students and the control group students who were learning Taekwondo as normal. The sample was 60 eighth grade students from school affiliated with Office of the Basic Education Commission Simple Random divided into 30 experimental group students and 30 control group students. The research instrument composed of 8 physical education lesson plans based on Kohlberg's theory with IOC of 0.89, the assessment from of moral ethic and quality level assessment criteria with IOC of 0.98 and 0.98 respectively, and the test of basic skills in Taekwondo and quality level assessment criteria with IOC 0.98 and 0.98 respectively. moral and ethic assessment from and the Taekwondo pearson coefficients were 0.91 and 0.88 respectively. The data were analyzed by means, standard deviation and t-test. The research findings were as follows 1. The mean score of moral ethic and basic skills in Taekwondo of the experimental group students were significantly higher than before the experiment at 0.5 level. 2. The mean scores of moral ethic and basic skills in Taekwondo after the experiment of the experimental group students were significantly higher than the control group at 0.5 level

Field of Study:	Health and Physical Education	Student's Signature .....
Academic Year:	2020	Advisor's Signature .....
		Co-advisor's Signature .....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณา และช่วยเหลืออย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี ศรีลัด อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ในการดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษาคำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบ และแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ ตลอดจนการให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้านมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูง ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ อ่อนศิริ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มานิต โกศลอินทรีย์ อาจารย์ โสภา แก้วพรหม นางสาวโสภา ช้อยชด ที่ให้คำแนะนำ และตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

กราบขอบพระคุณนายเฉลียว คำดี ผู้อำนวยการ และคณาจารย์โรงเรียนจ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก ที่ให้ความร่วมมือ อำนวยความสะดวก สนับสนุนให้ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยในครั้งนี้ และขอบคุณนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง และให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

กราบขอบพระคุณคุณพ่อออมทรัพย์ มูลหงษ์ คุณแม่ทศพร มูลหงษ์ และครอบครัว ที่ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจผู้วิจัยจนจบการศึกษา

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ เพื่อน พี่ น้อง สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจที่ดีตลอดเวลาที่เข้าศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต

ทักษ์สุธี มูลหงษ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญ

หน้า

..... ค

บทคัดย่อภาษาไทย..... ค

..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ..... ง

กิตติกรรมประกาศ..... จ

สารบัญ..... ฉ

สารบัญตาราง..... ญ

สารบัญภาพ ..... ฏ

บทที่ 1 1

บทนำ..... 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1

วัตถุประสงค์การวิจัย 6

สมมติฐานการวิจัย 6

ขอบเขตของการวิจัย..... 7

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย..... 7

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย 9

บทที่ 2 10

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 10

1. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564..... 11

1.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ..... 11

2. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 11

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

2.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา 11
2.2 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดมัธยมศึกษาปีที่ 2 13
3. แนวคิดการจัดการเรียนรู้พลศึกษา 15
3.1 การจัดการเรียนรู้พลศึกษา 15
3.2 จุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้พลศึกษา 16
3.3 วิธีการสอนและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา 19
4. คุณธรรมจริยธรรม 24
4.1 ความหมายของคุณธรรมจริยธรรม 24
4.2 องค์ประกอบทางคุณธรรมจริยธรรม 25
4.3 วิธีการวัดพฤติกรรมเชิงคุณธรรมจริยธรรม 27
4.4 หลักการสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมเชิงคุณธรรมจริยธรรม 28
5. ทฤษฎีพัฒนาการทางคุณธรรมจริยธรรมตามแนวทางของโคลเบิร์ก 30
5.1 แนวคิดพัฒนาการทางคุณธรรมจริยธรรม 30
5.2 ระดับและขั้นของพัฒนาการด้านการใช้เหตุผลเชิงคุณธรรมจริยธรรม 30
6. กีฬาเทควันโด 36
6.1 ประวัติความเป็นมากีฬาเทควันโด 36
6.2 ประวัติกีฬาเทควันโดในประเทศไทย 37
6.3 ความหมายเกี่ยวกับกีฬาเทควันโด 37
6.4 ทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด 38
6.5 ประโยชน์ของกีฬาเทควันโด 40
6.6 หลักการสร้างเครื่องมือและแบบทดสอบทักษะกีฬาที่ดี 40
7. วิจัยที่เกี่ยวข้อง 45
8. กรอบแนวคิดการวิจัย 54
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย 55

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง 57

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 57

1.1.5 ศึกษาทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก 57

1.1.6 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม 57

1.1.7 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดทำแบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม..... 57

1.1.8 ศึกษาวิธีการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด 57

1.1.9 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม..... 57

1.1.10 ศึกษาวิธีการประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด 57

1.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 57

1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 58

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล..... 63

2.1 การกำหนดแบบแผนการทดลอง..... 63

2.2 การติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง..... 63

2.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล 63

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ 65

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล 65

3.2 สถิติที่ใช้..... 65

3.2.1 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดโดยการทดสอบค่าที (t-test)..... 65

3.2.2 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (t-test dependent) ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 65

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

3.2.3 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (t-test Independent) ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 65

บทที่ 4 66

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 66

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 75

สรุปผลการวิจัย 76

อภิปรายผลการวิจัย 77

ข้อเสนอแนะ 83

ภาคผนวก 84

ภาคผนวก ก 85

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ 85

ภาคผนวก ข 87

หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย 87

ภาคผนวก ค 94

วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 94

ภาคผนวก ง 115

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 115

ภาคผนวก จ 148

ภาพการจัดการเรียนรู้ 148

บรรณานุกรม 154

ประวัติผู้เขียน 161

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา .. 13

ตารางที่ 2 มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา 14

ตารางที่ 3 แสดงแผนการจัดการเรียนรู้รายคาบพลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก..... 15

ตารางที่ 4 แสดงลำดับขั้นพัฒนาการทางคุณธรรมจริยธรรมของโคลเบิร์ก 31

ตารางที่ 5 แสดงแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก..... 35

ตารางที่ 6 แสดงแผนจัดการเรียนรู้รายคาบพลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก..... 39

ตารางที่ 7 ตัวอย่างแบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด เรื่อง ท่าเตะด้านข้าง โดยกาเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องที่ตรงกับการปฏิบัติของนักเรียน..... 44

ตารางที่ 8 แสดงการวิเคราะห์ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์กกับคุณธรรมจริยธรรมในการเล่นกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 52

ตารางที่ 9 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ 59

ตารางที่ 10 แบบแผนการทดลอง..... 63

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม..... 64

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม..... 64

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรมก่อน และหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก 66

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก..... 67

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ 69

ตารางที่ 16 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ 70

ตารางที่ 17 ตารางเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ..... 71

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ 73

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญภาพ

หน้า

แผนภาพที่ 1 แสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 56

แผนภาพที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก 67

แผนภาพที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก 68

แผนภาพที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ 69

แผนภาพที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ 70

แผนภาพที่ 6 แสดงการเปรียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ 72

แผนภาพที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ 73

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 1
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง ดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของคนไทยทุกคนที่รัฐต้องจัดให้ เพื่อเป็นต้นทุนปัญญาที่สำคัญในการพัฒนาและยกระดับคนไทยให้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมมีความสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตปัจจุบัน จึงปรากฏในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 – 2564 (สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) ที่มุ่งเน้นยกระดับคุณภาพทุนมนุษย์ของประเทศ โดยพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัย เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ และหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคมเป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงดำเนินตามนโยบายดังกล่าวนำมากำหนดในวิสัยทัศน์แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) กล่าวว่าต้องพัฒนาคนไทยทุกคนให้ได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข มีคุณลักษณะตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 ประกอบกับยุทธศาสตร์ของแผนการศึกษาแห่งชาติฯ มีเป้าหมายในการพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณธรรม ซึ่งผู้เรียนสามารถแสดงออกทางด้านคุณธรรมจริยธรรมอย่างยั่งยืน เพื่อสนองนโยบายดังกล่าวข้างต้นให้บรรลุเป้าหมาย จึงกำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ว่าจะพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรม เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย ปฏิบัติตนตามหลักพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี มีทักษะชีวิต มีสุขภาพกาย สุขภาพจิต สุขนิสัยรักการออกกำลังกาย มีความรักชาติ มีจิตสำนึกความเป็นพลเมืองไทย มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553; สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

จากความสำคัญของการพัฒนาคนไทยให้มีคุณธรรมจริยธรรมเป็นพื้นฐานในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564 แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2551 ที่กล่าวไว้ในข้างต้นดังนั้นสถาบันการศึกษาจึงมีส่วนสำคัญในการสอนและอบรมให้ผู้เรียนประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัย ซื่อตรง มีคุณธรรมจริยธรรม กระทำแต่สิ่งที่ดีและเหมาะสม หากเด็กและเยาวชนเติบโตอย่างมีคุณภาพจะเป็นรากฐานในการพัฒนาสังคม ประเทศชาติ ให้เข้มแข็งและมีความมั่นคง จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานปรับเปลี่ยนให้เด็กและเยาวชนมีคุณธรรมจริยธรรม มีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมไทย ประกอบกับ พระบรมราโชวาทที่ว่า "กีฬาสร้างคน คนสร้างชาติ" (พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุยเดช มหิตลาธิเบศร รามาธิบดี จักรีนฤบดินทร สยามินทรา บรมนาถบพิตร) แสดงให้เห็นว่า กีฬาเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะปลูกฝังพัฒนาคนรุ่นใหม่ให้เป็นคนดีมีคุณธรรม มีความรู้ความสามารถควบคู่ไปกับการมีสุขภาวะที่ดี เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ กีฬานอกจากจะทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงแล้ว ยังส่งเสริมให้มีสุขภาพจิตที่ดีอีกด้วย ช่วยลดความเครียด ช่วยส่งเสริมพัฒนาทักษะการเข้าสังคม ทำให้รู้จักการสื่อสารความคิดใหม่ ๆ รู้จักการรับฟังผู้อื่น รู้จักการแก้ปัญหาร่วมกับผู้อื่น ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและความนับถือตนเอง ทำให้ดำเนินชีวิตไปในทางที่ถูกที่ควร ช่วยสร้างวินัยมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีสติปัญญา และความคิดสร้างสรรค์ ทั้งยังใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ กีฬาจึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญกิจกรรมหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี ซึ่งส่งผลที่ดีโดยตรงให้แก่ผู้เรียนทั้งในห้องเรียนและเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ (Naraebet Saokaew, 2556: ออนไลน์, สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ, 2560) หนึ่งประเด็นในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทุกด้านสอดคล้องกับหลักการและปรัชญาพลศึกษาคือการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จึงมีบทบาทสำคัญในการใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และกำหนดชัดเจนในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่ 3 (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551) กล่าวไว้ว่าการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ให้ผู้เรียนเข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหวกิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา รักการออกกำลังกายปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมสุนทรียภาพของการกีฬาที่จะช่วยปลูกฝังให้ผู้เรียนประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดี มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย มีความซื่อสัตย์เสียสละ มีความอดทน ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน รวมถึงมีความสามัคคีในหมู่คณะ ซึ่งหลักการจัดกิจกรรมพลศึกษาเป็นกระบวนการจัดกิจกรรมที่ใช้การปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาเป็นสื่อการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดพัฒนาการในทุก ๆ ด้านทั้ง 5 ด้านประกอบไปด้วย ด้านสมรรถภาพทางกาย ส่งผลให้นักเรียนมีร่างกายที่แข็งแรงมีสุขภาพและอนามัยที่ดี ด้านทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีทักษะในการเล่นกีฬาที่จำเป็นและสามารถนำไปใช้ในเวลาว่างเพื่อเกิดประโยชน์

ได้ ด้านความรู้ความเข้าใจในการออกกำลังกาย ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจในวิธีการเล่นเบื้องต้นง่าย ๆ และจำเป็น ด้านคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีน้ำใจนักกีฬา ความมีระเบียบวินัย ด้านเจตคติที่ดีในการออกกำลังกาย ซึ่งส่งผลให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าและความสำคัญของการเล่นกีฬาตลอดจนการออกกำลังกายซึ่งนำไปสู่การมีเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายต่อไป โดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาต่าง ๆ ด้วยตนเอง (วรศักดิ์ เพียรชอบ , 2548) นอกจากนี้วิชาพลศึกษามีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้น เป็นแนวคิดและหลักการสอนพลศึกษาที่มุ่งพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อจะนำไปสู่การเรียนการสอนจะต้องจัดทำจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ชัดเจน และมีหลักการสอนที่เป็นกระบวนการต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ส่งเสริมซึ่งกันและกันโดยตลอด การสอนพลศึกษาจึงเน้นกระบวนการ 5 ขั้น คือ ขั้นเตรียมหรือขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นอธิบายและสาธิต ขั้นฝึกทักษะ ขั้นนำไปใช้ และขั้นสรุป (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2539) แม้ว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาจะเน้นคุณธรรมจริยธรรม สมรรถภาพทางกาย ทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย ความรู้ความเข้าใจในการออกกำลังกายและเจตคติที่ดีในการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง แต่พบว่าจากสถานการณ์ปัจจุบันเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงตามสภาพสังคมแบบทุนนิยม ถูกหล่อหลอมให้ยึดติดกับการบริโภคนิยม มีชีวิตที่แสดงถึงความทันสมัยด้วยการใช้ของที่มีราคาแพง ทั้งยังมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม อาทิ การนอนดึกตื่นสาย การขาดเรียน หนีเรียน การใช้ความรุนแรง ยกพวกตีกัน รวมทั้งการแข่งขันกันอย่างเอาเป็นเอาตายโดยไม่คำนึงถึงผลเสียที่จะตามมา รวมทั้งปัญหาเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มทวีความรุนแรงขึ้นในปี พ.ศ. 2558 เด็กก่อคดีเฉลี่ยวันละ 83 คน เด็กที่ทำผิดร้อยละ 96 ป่วยเป็นโรคทางจิตเวชอย่างน้อย 1 โรค สูงกว่าเด็กทั่วไป 5 เท่า มากที่สุดคือความผิดปกติจากสารเสพติดร้อยละ 84 โรคเกเรต่อต้านร้อยละ 34 โรควิตกกังวลร้อยละ 11 โรคซึมเศร้า และอารมณ์แปรปรวนร้อยละ 10 โรคสมาธิสั้นร้อยละ 7 จึงต้องช่วยดูแลเพื่อไม่ให้เด็กติดยาซ้ำและเป็นผู้ใหญ่ที่ต่อต้านสังคม (กรมสุขภาพจิต, 2561: ออนไลน์) แสดงให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต การมีจิตสาธารณะ การมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ส่งผลให้วัฒนธรรม และวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมที่เป็นรากเหง้าของคนไทยถูกกลืนโดยวิถีชีวิตแบบใหม่ ขาดการคำนึงถึงสังคมส่วนรวม ขาดระเบียบวินัย ยอมรับคนที่มีฐานะมากกว่าคนที่มีคุณธรรม เด็กและเยาวชนในปัจจุบันอยู่ในสภาวะไร้ความสุข ทุกข์ที่อยากได้ของตามใจตนเองแต่ไม่ได้ตามที่ต้องการ จึงส่งผลให้เกิดความเครียด ความกดดัน การแข่งขันชิงดีชิงเด่นของเด็กและเยาวชนก่อให้เกิดความเครียด จึงแสดงออกด้วยการหนีเรียน มั่วสุมกับเพื่อนฝูงหรือการเข้าหาอบายมุข ซึ่งปัญหาพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนมีความรุนแรงเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการจัดการป้องกันและแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วน เพื่อให้เด็กและเยาวชนเติบโตอย่างมีคุณภาพ (ผดุง จิตเจือจุน, 2563: ออนไลน์; อมรรัตน์ เทพกำปนาท, 2559: ออนไลน์) จากปัญหาสังคมดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าสถาบันครอบครัวอ่อนแอไม่สามารถดูแลเด็กให้อยู่ภายใต้

กฎเกณฑ์สังคมและกฎหมาย รวมทั้งการศึกษาต้องมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนด้านคุณธรรมจริยธรรมเพิ่มขึ้น ดังนั้นวิชาพลศึกษาจึงควรมีบทบาทสำคัญในการหาวิธีการ หรือทฤษฎีทางคุณธรรมจริยธรรมมาพัฒนานักเรียนอย่างเร่งด่วน

สำหรับทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมที่มีนักการศึกษาและนักจิตวิทยานำมาใช้ในการพัฒนาจริยธรรมอย่างแพร่หลายคือ ทฤษฎีพัฒนาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบิร์ก (Kohlberg, 1976) เป็นทฤษฎีที่เหมาะสมในการนำมากำหนดตัวชี้วัดปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม เพราะทำให้ครูทราบว่านักเรียนจะยอมรับผลจากการกระทำของตนเอง ครูจึงควรชี้แจงถึงสิ่งที่ถูกต้อง มีการให้รางวัลกับนักเรียนที่กระทำตนเป็นเด็กดี ว่ากล่าวตักเตือนเมื่อทำผิด และนักเรียนจะเรียนรู้จากครอบครัว เพื่อน บุคคลอื่น ๆ มีการเลียนแบบ ครูต้องสอนเรื่องบทบาท หน้าที่ กฎระเบียบในการอยู่ร่วมกันในสังคม เมื่อเริ่มเติบโตขึ้นจะเริ่มมีความคิดเป็นของตนเอง เริ่มตัดสินว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิดด้วยตนเอง ครูจึงควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ศึกษาจากสถานการณ์จริง กรณีศึกษา ให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ ร่วมอภิปรายความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์นั้น ๆโดยครูเป็นผู้ชี้แนะไปในทางที่ถูกต้อง (มัณฑรา ธรรมบุศย์, 2560: ออนไลน์) ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก แบ่งระดับพัฒนาการทางจิตใจและใช้เหตุผลออกเป็น 3 ระดับ แต่ละระดับมี 2 ขั้นตอนดังนี้ ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (Preconvention Level) เป็นระดับที่บุคคลยึดตัวเองเป็นศูนย์กลางในการตัดสินการกระทำ ประกอบด้วยขั้นที่ 1 หลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ ขั้นที่ 2 แสวงหารางวัล ระดับตามเกณฑ์ (Convention Level) เป็นระดับที่บุคคลเรียนรู้ที่จะกระทำตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มย่อยของตน ประกอบด้วยขั้นที่ 3 กระทำตามความเห็นชอบของผู้อื่น ขั้นที่ 4 การทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม ระดับเหนือเกณฑ์ (Post Convention Level) เป็นระดับการตัดสินใจตามความคิดและเหตุผลทางจริยธรรม ประกอบด้วยขั้นที่ 5 การทำเพื่อส่วนรวม ขั้นที่ 6 การยึดมั่นในอุดมคติสากล โคลเบิร์กได้ศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่องพบว่าบุคคลจะสามารถพัฒนาการทางจริยธรรมด้านความคิดและสติปัญญาสมบูรณ์อย่างเร็วที่สุดคืออายุ 13 ปี และมีเพียงร้อยละ 25 ของมนุษย์ในโลกเท่านั้นที่สามารถพัฒนาถึงระดับตามเกณฑ์ในขั้นที่ 4 คือหลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม ตามกฎหมาย กฎเกณฑ์ทางสังคม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2543)

เนื่องจากหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551) กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ที่ 3 ตอนหนึ่งไว้ว่า จัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล โรงเรียนมัธยมศึกษาบางแห่งจึงกำหนดให้เรียนกีฬาเทควันโดเป็นกีฬาสากลเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้กีฬาหลากหลาย ผู้วิจัยสนใจปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมในวิชาพลศึกษากีฬาเทควันโดเพราะเป็นกีฬาต่อสู้และมีบทบัญญัติของกีฬาที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ดังนี้ บทบัญญัติเทควันโด ประกอบด้วยการแสดงจงรักภักดีต่อประเทศชาติของตน เคารพพ่อแม่ ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณ ซื่อตรงจริงใจต่อเพื่อน อย่าทำร้ายผู้อื่นโดยไม่จำเป็น อย่าท้อถอยต่อเหตุการณ์ทั้งปวง รวมถึงข้อปฏิบัติของห้องเรียน ประกอบด้วย ให้ความเคารพผู้อาวุโส กระทำตนให้ดี

ที่สุดอย่างสม่ำเสมอ ตัดสินเหตุการณ์ด้วยความระมัดระวังและถูกต้อง เพื่อฝึกให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะ เป็นผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬา มีคุณธรรมจริยธรรม มีจิตสาธารณะ นักเรียนลงมือปฏิบัติจริงในทักษะกีฬาเบื้องต้นและต้องเรียนรู้กติกาการเล่น ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ส่งผลให้นักเรียนมีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา มีความรัก เห็นคุณค่าและความสำคัญของการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ตามหลักการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ด้วยการกระทำหรือการลงมือปฏิบัติจริง (Learning by Doing) และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ (ไพศาล ช่างจงประดิษฐ์, 2549) แม้ว่ากีฬาเทควันโดจะเป็นกีฬาต่อสู้ แต่ผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียนเทควันโดเนื่องจากช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดี ความมั่นใจในตนเอง พัฒนากล้ามเนื้อมัดใหญ่ ข้อต่อ ระบบหายใจ อวัยวะภายใน ช่วยเสริมสร้างสมาธิ ความมีระเบียบวินัย พัฒนาจิตใจให้มีน้ำใจนักกีฬา เทควันโดเป็นกีฬาประเภท “ปะทะได้อย่างเต็มที่” แต่จำกัดเป้าหมาย คือ ห้ามชกหน้า ห้ามเตะต่ำกว่าเอวที่สนับสนุนให้เรียนเทควันโดเพราะสอนเน้นความอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่เกเร ก้าวร้าว เคารพผู้อาวุโส เทควันโดช่วยสร้างความแข็งแรงของร่างกายเสริมสร้างบุคลิกภาพ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความอดนสูง นอกจากนี้เทควันโดพัฒนาการทรงตัว พัฒนาร่างกาย สร้างระเบียบวินัย พัฒนาจิตใจ เสริมสร้างสมาธิและบุคลิกภาพ ซึ่งในช่วงท้ายของการเรียนผู้สอนจะให้นักเรียนกล่าวข้อปฏิบัติของห้องเรียนและบทบัญญัติเทควันโด ซึ่งปลูกฝังสมาธิ ความคิด สร้างคน และสร้างคุณธรรมให้กับนักเรียน เทควันโดจึงเป็นกีฬาที่สร้างร่างกาย สมอง และวินัยไปพร้อมกัน (ประจวบ ผลิตผลการพิมพ์, 2562: ออนไลน์, ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2562: ออนไลน์)

ตัวอย่างโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนจ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก เป็นโรงเรียนที่เปิดสอนวิชาเทควันโดในระดับมัธยมศึกษา (กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา, 2562) และเป็นโรงเรียนเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม และธรรมาภิบาลในสถานศึกษา (โรงเรียนสุจริต) ซึ่งกำหนดวัตถุประสงค์คือพัฒนานักเรียนให้มีคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ มีพื้นฐานความเป็นไทยและสร้างความตระหนักในการสร้างสุขภาวะทางจิต สุขภาวะทางสังคมและสุขภาวะทางจิตวิญญาณ โดยใช้หลักธรรมเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิต (โรงเรียนจ่านกร้อง, 2561) ดังนั้นจึงมีความพร้อมในการใช้เป็นโรงเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ทฤษฎีของโคลเบิร์ก ในขั้นที่ 1 หลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ ขั้นที่ 2 แสวงหารางวัล ขั้นที่ 3 กระทำตามความเห็นชอบของคนอื่น ขั้นที่ 4 กระทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม สอดแทรกในขั้นตอนการสอนพลศึกษา เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนได้ฝึกฝนการอยู่ร่วมกันอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม รู้จักแยกแยะสิ่งที่ควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติ ส่งผลให้เกิดบุคลิกภาพ และนิสัยที่ดีติดตัว เติบโตอย่างมีคุณภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชน ปัญหาการศึกษาดังกล่าวไว้ข้างต้น

ผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก ที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ซึ่งผลการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีดังกล่าวจะสอดคล้องกับแนวทางตามจุดมุ่งหมายการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี ดำรงตนเป็นพลเมืองดี ปฏิบัติตนตามกฎเกณฑ์ กติกาของสังคมและกฎหมาย มีความกล้าทางจริยธรรมควบคู่กับการมีทักษะทางการกีฬา และทักษะในการดำรงชีวิตสืบไป

คำถามการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กจะส่งผลต่อคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้มากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

2. เพื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สมมติฐานการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดแตกต่างกับก่อนการทดลอง

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดแตกต่างกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

ตัวแปร

1. ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. ตัวแปรตาม คือ คุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

การจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ หมายถึง วิธีการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโด ให้เกิดทักษะพื้นฐานด้านกีฬาเทควันโด เกี่ยวกับทักษะท่าเตะด้านข้างตามขั้นตอนการสอนพลศึกษา 5 ขั้น คือ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นอธิบายและสาธิต 3) ขั้นฝึกทักษะ 4) ขั้นนำไปใช้ 5) ขั้นสรุป

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก หมายถึง การใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์กสอดแทรกในขั้นตอนการสอนพลศึกษา 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นเตรียม ฝึกฝนความมีระเบียบวินัยมากกว่าการสอนปกติ เช่น การเคารพสิทธิของผู้อื่น ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นต้น

ขั้นอธิบายและสาธิต ฝึกฝนความมีระเบียบวินัยมากกว่าสอนปกติเช่น การรู้จักปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเอง มีความเสียสละ เป็นต้น

ขั้นฝึกทักษะ มีการลงโทษผู้ไม่ตั้งใจปฏิบัติ (ขั้นที่ 1 หลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ) โดยเป็นข้อตกลงร่วมกันระหว่างครู และนักเรียน มีการฝึกทักษะรายบุคคล รายกลุ่ม จัดกิจกรรมส่งเสริมวินัยเชิงบวกโดยการชมเชย ให้รางวัล (ขั้นที่ 2 แสวงหารางวัล)

ขั้นการนำไปใช้ แบ่งกลุ่มนักเรียน ร่วมกันฝึกทักษะเป็นรายกลุ่ม ฝึกฝนให้มีน้ำใจนักกีฬา เช่น การยอมรับผลการกระทำของตนเอง การควบคุมอารมณ์ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งการแบ่งกลุ่มฝึกทักษะสอดแทรกทฤษฎีของโคลเบิร์ก (ขั้นที่ 3 กระทำตามความเห็นชอบของผู้อื่น และขั้นที่ 4 กระทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม)

ขั้นสรุป ใช้กรณีศึกษาให้นักเรียนร่วมอภิปราย วิเคราะห์ เพื่อเลือกหรือไม่เลือกปฏิบัติอย่างมีเหตุผล

ทฤษฎีของโคลเบิร์ก (Kohlberg, 1976) หมายถึง แนวคิดในการพัฒนาจริยธรรมซึ่งแบ่งระดับพัฒนาการทางจริยธรรมสามารถแบ่งระดับพัฒนาการทางจิตใจและใช้เหตุผลออกเป็น 3 ระดับ แต่ละระดับมี 2 ขั้นตอนดังนี้ 1) ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (Preconvention Level) พัฒนาการของเด็กวัย 2 – 10 ปี มี 2 ขั้นซึ่งเป็นระดับที่บุคคลยึดตัวเองเป็นศูนย์กลางในการตัดสินการกระทำ ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 หลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ ขั้นที่ 2 แสวงหารางวัล 2) ระดับตามเกณฑ์ (Convention Level) เป็นระดับที่บุคคลเรียนรู้ที่จะกระทำตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มย่อยของตนซึ่งเป็นพัฒนาการของเด็กวัย 10 – 16 ปี ประกอบด้วยขั้นที่ 3 กระทำตามความเห็นชอบของผู้อื่น ขั้นที่ 4 การทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม 3) ระดับเหนือเกณฑ์ (Post Convention Level) เป็นระดับการตัดสินใจตามความคิดและเหตุผลทางจริยธรรม ประกอบด้วยขั้นที่ 5 การทำเพื่อส่วนรวม ขั้นที่ 6 การยึดมั่นในอุดมคติสากล ที่บุคคลจะพัฒนาไปตามลำดับทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถทางสติปัญญาและประสบการณ์ทางสังคมของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งในที่นี้ ผู้วิจัยทดลองกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ช่วงอายุ 13 – 15 ปี จึงศึกษาในระดับที่ 1 ระดับก่อนกฎเกณฑ์ และระดับที่ 2 ระดับตามเกณฑ์ คือ 4 ขั้น ดังระบุไว้ข้างต้นเพื่อให้อยู่ในช่วงอายุของนักเรียน

คุณธรรมจริยธรรม หมายถึง คุณงามความดี อุปนิสัยที่สั่งสมในจิตใจและก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ดีงามเป็นที่ยอมรับของสังคม คุณธรรมจริยธรรมที่โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างมอบหมายให้ทำการปลูกฝัง คือ คุณธรรมจริยธรรม เรื่องความมีระเบียบวินัย และความมีน้ำใจนักกีฬา (กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา, 2562) ผู้วิจัยจึงนำเสนอรายละเอียดพฤติกรรมที่ต้องการปลูกฝังกับนักเรียนได้รับอนุญาตให้นำมาเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม ในแผนการจัดการเรียนรู้ 8 แผนและสร้างแบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม และเกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพ (Scoring Rubric) เพื่อใช้ในการทดลอง สำหรับคุณธรรมจริยธรรมที่ได้รับอนุญาตมีดังนี้

ความมีระเบียบวินัย หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่มีแบบแผน กฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้เป็นแนวทาง ประกอบด้วย 15 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) เข้าห้องเรียนตรงเวลา 2) ขออนุญาตก่อนออกจากห้องเรียน 3) แต่งชุดพลศึกษาด้วยความเรียบร้อย 4) ปฏิบัติตามระเบียบของห้องเรียนเทควันโด 5) มีความอดทนในการปฏิบัติกิจกรรม 6) เคารพสิทธิของผู้อื่น 7) การจัดเก็บอุปกรณ์ 8) สนใจเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ 9) ตั้งใจเรียน 10) ทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย 11) มีความเป็นผู้นำ 12) เชื่อมั่นในตนเอง 13) มีความขยันหมั่นเพียร 14) รู้จักปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเอง 15) มีความเสียสละ

ความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่มีการเคารพกติกา การมีสปิริต รู้แพ้รู้ชนะ รู้อภัย การมีมารยาท การระงับอารมณ์ ความรู้สึก และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ประกอบด้วย 15 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย 2) ยอมรับผลการกระทำของตนเอง 3) มีความสุขในการเรียน

4) ไม่เอาเปรียบผู้อื่น 5) ควบคุมอารมณ์ตนเองได้ 6) เป็นคนกลางในการตัดสินปัญหาของเพื่อนด้วยความยุติธรรม 7) ปฏิบัติตามกฎ กติกา 8) ให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่น 9) ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 10) ร่วมงานกับผู้อื่นด้วยความเข้าใจ 11) ไม่โกรธเมื่อถูกตักเตือน 12) ขอคำปรึกษาจากเพื่อนหรือครูผู้สอนเมื่อมีปัญหา 13) หลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น 14) ก่อนจะทำสิ่งใดคิดถึงผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้น 15) เต็มใจช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ

ทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด หมายถึง ทักษะท่าเตะด้านข้างซึ่งปรากฏในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา (กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา, 2562) ดังนี้ ทักษะท่าเตะด้านข้างประกอบด้วย 8 ด้าน คือ 1) ด้านทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด 2) ด้านทักษะท่าเตะด้านข้างระดับลำตัว 3) ด้านทักษะท่าเตะด้านข้างระดับศีรษะ 4) ด้านทักษะการต่อสู้ และการป้องกันตัว 5) ด้านการโจมตีคู่ต่อสู้ 6) ด้านการตั้งรับคู่ต่อสู้ 7) ด้านกิจกรรมสร้างสรรค์ 8) ด้านกติกาการต่อสู้ และการต่อสู้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเขียนแผนจัดการเรียนรู้ 8 แผน สร้างแบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด และเกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพ (Scoring Rubric) เพื่อใช้ในการทดลองต่อไป

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด

2. ได้แนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรมและทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2

3. นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เข้าร่วมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กจะมีคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดเพิ่มมากขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรมและทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560-2564
   1.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ
2. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
   2.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
   2.2 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. แนวคิดการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
   3.1 การจัดการเรียนรู้พลศึกษา
   3.2 จุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
   3.3 วิธีการสอนและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
4. คุณธรรมจริยธรรม
   4.1 ความหมายของคุณธรรมจริยธรรม
   4.2 องค์ประกอบทางจริยธรรม
   4.3 วิธีการวัดพฤติกรรมเชิงจริยธรรม
   4.4 หลักการสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมเชิงจริยธรรม
5. ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ก
   5.1 แนวคิดพัฒนาการทางจริยธรรม
   5.2 ระดับและขั้นของพัฒนาการด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม
6. กีฬาเทควันโด
   6.1 ประวัติความเป็นมากีฬาเทควันโด
   6.2 ประวัติกีฬาเทควันโดในประเทศไทย
   6.3 ความหมายเกี่ยวกับกีฬาเทควันโด
   6.4 ทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด
   6.5 ประโยชน์ของกีฬาเทควันโด
   6.6 หลักการสร้างเครื่องมือและแบบทดสอบทักษะกีฬาที่ดี
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. การวิเคราะห์ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์กกับคุณธรรมในการเล่นกีฬาเทควันโด
9. กรอบแนวคิดในการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

1. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564

1.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัยโดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลต่อวิกฤตค่านิยม ทัศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติ และพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้นรวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนาที่สำคัญประกอบด้วย 1) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ความมีระเบียบวินัย และจิตสาธารณะ 2) พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า อาทิ ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนาทักษะทางสมองและทางสังคมที่เหมาะสม เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ 3) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็กให้มีการจัดทรัพยากรร่วมกันให้มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสมปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559)

กล่าวโดยสรุป ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้ความสำคัญกับการปรับเปลี่ยนค่านิยมให้มีคุณธรรมจริยธรรม พัฒนาศักยภาพมีความรู้ความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า รวมถึงยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา (2551) ได้จัดทำสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนี้

2.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษามีสาระที่เป็นเนื้อหาหรือขอบข่ายองค์ความรู้ของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาประกอบด้วย

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ปัจจัยที่มีต่อการเจริญเติบโตความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกาย รวมถึงวิธีปฏิบัติตนเพื่อให้เจริญเติบโตและมีการพัฒนาที่สมวัย

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษาและมีทักษะในการดำเนินชีวิตผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องคุณค่าของตนเองและครอบครัว การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกทางเพศ การสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น สุขปฏิบัติทางเพศ และทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอมีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรีภาพของการกีฬาผู้เรียนจะได้เรียนรู้การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากล การปฏิบัติตามกฎกติการะเบียบข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา และความมีน้ำใจนักกีฬา

สาระที่ 4 สร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพผู้เรียนจะได้เรียนรู้หลักสุขปฏิบัติ หลักและวิธีการเลือกบริโภคอาหาร ผลิตภัณฑ์และการบริการสุขภาพ การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและการป้องกันโรคทั้งโรคติดต่อ และโรคไม่ติดต่อ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยาสารเสพติด และความรุนแรงผู้เรียนจะได้เรียนรู้การป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ทั้งความเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง อันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด รวมถึงแนวทางในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิต

การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพการสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืนและมีภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สุขภาวะจึงเป็นเรื่องสำคัญเพราะเกี่ยวโยงกับทุกมิติของชีวิต ซึ่งทุกคนควรเรียนรู้เรื่องสุขภาพเพื่อที่จะได้ความรู้ความ

เข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ คุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสมรวมทั้งมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นนิสัย อันส่งผลให้สังคมโดยรวมอย่างมีคุณภาพ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551)

กล่าวโดยสรุป สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา และมาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอมีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรีภาพของการกีฬาผู้เรียนจะได้เรียนรู้การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากล การปฏิบัติตามกฎกติกา ระเบียบข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา และความมีน้ำใจนักกีฬา

2.2 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดมัธยมศึกษาปีที่ 2

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

ตารางที่ 1 มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. นำผลการปฏิบัติตนเกี่ยวกับทักษะกลไกและทักษะการเคลื่อนไหวในการเล่นกีฬาจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายมาสรุปเป็นวิธีที่เหมาะสมในบริบทของตนเอง	- การนำผลการปฏิบัติตนเกี่ยวกับทักษะกลไกและทักษะการเคลื่อนไหวในการเล่นกีฬาจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายมาสรุปเป็นวิธีที่เหมาะสมในบริบทของตนเองในการเล่นกีฬา
2. เล่นกีฬาไทยและกีฬาสากลทั้งประเภทบุคคลและทีมได้อย่างละ 1 ชนิด	- การเล่นกีฬาไทย กีฬาสากลตามชนิดกีฬาที่เลือก เช่น กรีฑาประเภทลู่และลาน บาสเกตบอล กระบี่ เทนนิส ตะกร้อลอดบ่วง ฟุตซอล ว่ายน้ำ เทควันโด
3. เปรียบเทียบประสิทธิภาพของรูปแบบการเคลื่อนไหวที่ส่งผลต่อการเล่นกีฬาและกิจกรรมในชีวิตประจำวัน	- ประสิทธิภาพของรูปแบบการเคลื่อนไหวที่ส่งผลต่อการเล่นกีฬาและกิจกรรมในชีวิตประจำวัน
4. ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 กิจกรรม และนำความรู้และหลักการที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันอย่างเป็นระบบ	- การนำประสบการณ์จากการร่วมกิจกรรมนันทนาการไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 2 มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. อธิบายสาเหตุการเปลี่ยนแปลงทางกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ที่เกิดจากการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเป็นประจำจนเป็นวิถีชีวิต	- สาเหตุการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา จากการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอจนเป็นวิถีชีวิต - การสร้างวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี โดยการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ
2. เลือกเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกาย เล่นกีฬาตามความถนัดและความสนใจ พร้อมทั้งวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง	- การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาไทย กีฬาสากล ทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม - การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา
3. มีวินัย ปฏิบัติตามกฎ กติกา และข้อตกลงในการเล่นกีฬาที่เลือก	- วินัยในการฝึก และการเล่นกีฬา ตามกฎ กติกาและข้อตกลง
4. วางแผนการรุกและการป้องกันในการเล่นกีฬาที่เลือกและนำไปใช้ ในการเล่นอย่างเหมาะสมกับทีม	- รูปแบบ กลวิธีการรุก การป้องกันในการเล่นกีฬาเป็นทีม - ประโยชน์ของการเล่นและการทำงานเป็นทีม - หลักการให้ความร่วมมือในการเล่นการแข่งขันกีฬาและการทำงานเป็นทีม
5. นำผลการปฏิบัติในการเล่นกีฬามาสรุปเป็นวิธีที่เหมาะสมกับตนเองด้วยความมุ่งมั่น	- การพัฒนาวิธีเล่นกีฬาที่เหมาะสมกับตนเอง ● การเลือกวิธีเล่น ● การแก้ไขข้อบกพร่อง ● การเพิ่มทักษะ - การสร้างแรงจูงใจและการสร้างความมุ่งมั่นในการเล่นและแข่งขันกีฬา

(สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551)

กล่าวโดยสรุป มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสัมพันธ์กับการศึกษาในครั้งนี้ โดยผู้เรียนได้เรียนรู้การเล่นกีฬาพื้นฐาน ได้แก่ กีฬาเทควันโด ผู้เรียนสามารถนำความรู้และหลักการที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเป็นระบบ รวมถึงการมีวินัยในการฝึก การปฏิบัติตามกฎ กติกาและข้อตกลงโดยการนำสาระมาตรฐาน และตัวชี้วัด กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงแผนการจัดการเรียนรู้รายคาบพลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก

แผนจัดการเรียนรู้รายคาบพลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก			
หน่วยการเรียนรู้	**สาระ**	**มาตรฐาน**	**ตัวชี้วัด**
1 2 3		มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจมีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา	2/2 เล่นกีฬาไทยและกีฬาสากลทั้งประเภทบุคคลและทีมได้อย่างละ 1 ชนิด
4 5 6 7 8	สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล	มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัยเคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา	2/3 มีวินัย ปฏิบัติตามกฎ กติกา และข้อตกลงในการเล่นกีฬาที่เลือก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

3. แนวคิดการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

3.1 การจัดการเรียนรู้พลศึกษา

กูด (Good, 1959) ได้ให้ความหมายของพลศึกษาว่า หมายถึง โครงการเรียนการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทต้องใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ๆ ทั้งหลาย ซึ่งจัดไว้เพื่อที่จะส่งเสริมพัฒนาการ

ของร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหวทางกลไกของร่างกาย เจตคติต่าง ๆ และนิสัยแห่งความประพฤติอันดีงามที่พึงประสงค์ทั้งหลาย

คามิล และโรซาลิน (Camille & Rosalind, 1963 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ งั่วลำหิน, 2553) ได้ให้ความหมายว่า พลศึกษา เป็นการศึกษาด้านศิลปะและวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์ซึ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิตสำหรับโลกปัจจุบันหรือการพัฒนาการเคลื่อนไหวและพฤติกรรมของมนุษย์โดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายเป็นสื่อและการกระทำนั้นจะเป็นข้อกำหนด เป็นเกณฑ์แสดงออกอย่างชัดเจนหรือแสดงโดยใช้หลักความจริงตามธรรมชาติ

บุชเชอร์ (Bucher, 1975 อ้างถึงใน วุฒินันท์ ศรีแถลง, 2557) ได้ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งของการศึกษาทั้งหมด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้เกิดการพัฒนาทางกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ที่เลือกแล้วเป็นสื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่วางไว้

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้ให้ความหมายว่า พลศึกษา คือ กระบวนการศึกษาอย่างหนึ่งที่ใช้กิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาที่ได้เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและทักษะการเล่นกีฬา ด้านความรู้ความเข้าใจในวิธีการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ด้านคุณธรรมประจำตัว เช่น การมีน้ำใจนักกีฬา และด้านเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ด้วยการได้ลงเล่นหรือมีส่วนร่วมจริงในกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาต่าง ๆ ด้วยตนเอง

ดนัย ดวงภุมเมศร์ (2553) ได้ให้ความหมายว่า พลศึกษา คือ การจัดการเรียนการสอนที่ใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวของร่างกายเป็นสื่อในการพัฒนาผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา

อภิวัฒน์ งั่วลำหิน (2553) ได้ให้ความหมายว่า พลศึกษา คือ การจัดการเรียนการสอนที่ใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวของร่างกายเป็นสื่อในการพัฒนาผู้เรียนในด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ความยุติธรรม ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนรู้พลศึกษา เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยเน้นกิจกรรมการเคลื่อนไหวของร่างกายที่ทำให้เกิดการพัฒนาทางกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา รวมถึงการมีวินัย คุณธรรมจริยธรรม และการมีน้ำใจนักกีฬา

3.2 จุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้กล่าวว่า วิชาพลศึกษาถือว่าเป็นวิชาหนึ่งที่มีความจำเป็น และสำคัญสำหรับนักเรียนที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันทั้งในปัจจุบันระหว่างที่อยู่ในวัยเด็กกำลังเรียนและในวัยที่เป็นผู้ใหญ่หลังจากเรียนสำเร็จจากโรงเรียนไปแล้ว วิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับตลอด

หลักสูตรการเรียนเป็นวิชาบังคับสำหรับนักเรียนทุกคน ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยมีความมุ่งหมายหลักของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่สำคัญจะมีอยู่ 5 ประการ ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนมีร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์ สามารถสนองความต้องการการเคลื่อนไหวของร่างกาย ช่วยให้ร่างกายมีความเจริญเติบโตตามอัตราที่ควรจะเป็น

2. เพื่อให้นักเรียนได้มีพัฒนาการในการทำงานประสานกันระหว่างประสาทและกล้ามเนื้อ หรือที่เรียกว่าเพื่อให้นักเรียนได้มีทักษะในกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ จะได้นำไปใช้เล่นในเวลาว่างหรือเมื่อหลังจากออกโรงเรียนไปแล้ว

3. เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้และความเข้าใจในหลักการเบื้องต้นในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาด้วยความปลอดภัยเพื่อสุขภาพของตนเอง

4. เพื่อให้นักเรียนได้มีคุณธรรม มีน้ำใจนักกีฬา

5. เพื่อให้นักเรียนได้มีความรัก มีความสนใจในการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ เพื่อมิตรภาพและเพื่อความสนุกสนาน

หลักการโปรแกรมการสอนวิชาพลศึกษาที่สำคัญมีดังต่อไปนี้

1. การจัดโปรแกรมการสอนวิชาพลศึกษาในแต่ละระดับชั้นจะต้องมีความมุ่งหมายที่ชัดเจนและสามารถนำไปปฏิบัติได้และบรรลุผลได้ทั้ง 5 ด้าน คือ ทางด้านร่างกาย ทักษะ ความรู้ความเข้าใจ คุณธรรม การมีน้ำใจนักกีฬา ด้านทัศนคติความรักและความชอบในการกีฬา คือให้มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียนเหมาะสมกับสภาพการณ์โรงเรียน และในขณะเดียวกันครูก็ควรจะให้นักเรียนได้ทราบความมุ่งหมายนั้น ๆ ด้วย

2. ในการจัดโปรแกรมการสอนพลศึกษาทุกครั้ง ครูควรจะจัดให้มีกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาหลาย ๆ อย่างเพื่อที่จะช่วยให้สามารถบรรลุตามความมุ่งหมายที่วางไว้ได้ในทุก ๆ ด้านด้วย

3. การจัดโปรแกรมการสอนพลศึกษาควรคำนึงถึงหลักการทางสรีรวิทยาการกีฬา จิตวิทยาการกีฬา สังคมวิทยาการกีฬาควบคู่กันไปด้วย เพราะหลักการของสาขาวิชาต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนมีความเกี่ยวพันกับการจัดโปรแกรมการสอนพลศึกษาเป็นอย่างมาก

4. การจัดโปรแกรมการสอนพลศึกษาควรยึดหลักของคุณค่าทางนันทนาการในแต่ละกิจกรรมด้วย ทั้งนี้เพราะว่าปรัชญาการสอนพลศึกษาที่สำคัญอย่างหนึ่งนั้นคือ เพื่อให้นักเรียนได้นำกิจกรรมที่ได้เรียนไปแล้วไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันในเวลาว่างต่อไป ดังนั้นกิจกรรมที่มีคุณค่าทางนันทนาการจะเป็นกิจกรรมที่มีบทบาทสำคัญช่วยให้บรรลุตามความมุ่งหมายนี้ได้

5. การจัดโปรแกรมการสอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาควรจะมีความต่อเนื่องและมีระดับที่สูงต่อจากระดับประถมศึกษา ทั้งนี้โดยมุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้ในกิจกรรมที่ตนเองมีความถนัด

และความสนใจ สามารถที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้มากยิ่งขึ้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกิจกรรมต่าง ๆ อาจจะจัดให้นักเรียนได้เรียนตามรูปแบบของเกมหรือกีฬานั้น ๆ อย่างแท้จริงได้

6. การจัดโปรแกรมการสอนพลศึกษาควรจะได้มีการวางแผนที่แน่นอนและมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ เช่น ดิน ฟ้า อากาศ สถานที่ อุปกรณ์ มีแผนการสอนประจำสัปดาห์ ประจำภาค และประจำปี ไว้ในแต่ละระดับชั้นเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ได้

7. โปรแกรมการสอนวิชาพลศึกษาจะมีความสำเร็จหรือไม่มากน้อยเพียงใดนั้นจะขึ้นอยู่กับครูพลศึกษาเป็นสำคัญ ครูพลศึกษาซึ่งเป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในโปรแกรมการสอนพลศึกษานอกจากจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถมีปรัชญาที่ถูกต้องในการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนแล้ว จะต้องเป็นผู้ที่มีอุดมคติ มีความศรัทธาในวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง ตลอดจนมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าในการที่จะดำเนินการตามโปรแกรมเพื่อให้เป็นประโยชน์แก่นักเรียนด้วยความจริงใจและเต็มใจด้วย

8. เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีความพร้อมและพัฒนาการเพื่อเป็นสมาชิกที่ดีในสังคมประชาธิปไตยอีกในโอกาสข้างหน้าต่อไปอีก ครูควรจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดโปรแกรมการสอนพลศึกษาหรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ ตามที่ครูพิจารณาเห็นสมควรด้วย ทั้งนี้เพื่อช่วยให้นักเรียนได้รู้จักคิดเป็นทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และรู้จักการนำประสบการณ์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ด้วย

9. ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษานับว่ามีความสำคัญมากในการที่นักเรียนจะนำความรู้ทักษะและประสบการณ์ต่าง ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองในชีวิตประจำวัน ถ้านักเรียนเห็นความสำคัญและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาและเห็นประโยชน์ของวิชาพลศึกษาในการที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันแล้ว นักเรียนก็มักจะมีความสนใจและตั้งใจเรียนในวิชาพลศึกษาและนำความรู้ประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างแท้จริงฉะนั้นเพื่อเป็นการสร้างทัศนคติที่ดีเพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของวิชาพลศึกษาดังกล่าวนี้ ครูผู้สอนควรจะเป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติตนตามอุดมคติของการพลศึกษา มีความเข้าใจ เห็นอกเห็นใจในตัวนักเรียน มีความเป็นกันเองกับนักเรียน ช่วยเหลือแนะนำนักเรียนด้วยความเต็มใจ พร้อมกับสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้นักเรียนได้เรียนอย่างเป็นสุข มีความสนุกสนานและบรรลุตามผลระดับความสามารถของแต่ละคนด้วย

กล่าวโดยสรุป จุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้พลศึกษา เป็นการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ซึ่งจะนำมาสู่การมีสุขภาพที่แข็งแรงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม สติปัญญา จึงควรจัดโปรแกรมการสอนพลศึกษาให้ชัดเจน เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดโปรแกรม และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา

3.3 วิธีการสอนและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

การจัดการเรียนรู้พลศึกษานั้นเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้และมีพัฒนาการตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งวิธีการสอนจึงจำเป็นต้องมีการดัดแปลงหรือผสมผสานให้มีความเหมาะสม เพื่อให้การจัดการเรียนรู้พลศึกษาสามารถบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่ได้กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีการสอนวิชาพลศึกษา (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548)

1. วิธีการสอนแบบบรรยาย เป็นวิธีการสอนเมื่อครูต้องการให้นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ พร้อมกันทั้งชั้นเรียน เช่น ประวัติและความเป็นมา ประโยชน์และคุณค่าของการกีฬา ระเบียบและกติกาการเล่นกีฬา มารยาทในการเล่น หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการกีฬา เป็นต้น โดยวิธีการสอนจะต้องเป็นไปด้วยความระมัดระวัง รวบรัดสั้นๆ เข้าใจง่าย และไม่ต้องใช้เวลามาก ซึ่งควรคำนึงถึงหลักการที่สำคัญ ดังนี้

- ก่อนทำการสอนครูควรเตรียมการล่วงหน้าไว้เป็นอย่างดี ว่าเรื่องใดที่นักเรียนควรรู้ และจะทำอย่างไรให้เข้าใจง่ายและใช้เวลาที่สั้น
- ครูควรจัดนักเรียนให้สามารถเห็นครูและได้ยินคำสอนของครูได้โดยชัดเจน
- การบรรยายหรือการอธิบายนั้นควรกระทำเฉพาะในสิ่งที่จำเป็นและง่ายสำหรับนักเรียนในระดับที่สอนนี้เท่านั้น
- เตรียมอุปกรณ์ที่จะใช้ประกอบเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้รวดเร็วยิ่งขึ้นให้พร้อมที่จะหยิบฉวยมาใช้ได้ด้วยความเร็ว
- การบรรยายหรือการอธิบายนั้นควรจะกระทำด้วยความรวดเร็วภายในระยะเวลาที่สั้นและนักเรียนเข้าใจ

2. วิธีการสอนแบบอธิบายประกอบการสาธิต เป็นวิธีการสอนที่สามารถประหยัดเวลาและใช้ได้ดีในการช่วยให้นักเรียนได้เห็นและเข้าใจในสิ่งที่ครูต้องการให้นักเรียนนำไปปฏิบัตินั้นคืออะไร มีวิธีการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในทักษะนั้น ๆ อย่างไร ซึ่งควรคำนึงถึงหลักการที่สำคัญ ดังนี้

- ก่อนทำการสอนครูควรเตรียมการล่วงหน้าไว้เป็นอย่างดีว่าจุดสำคัญหรือการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่สำคัญที่ครูต้องการที่จะอธิบายและสาธิตให้นักเรียนได้เห็นและเข้าใจแล้วนำไปปฏิบัติได้เองนั้นคืออะไร เพื่อจะได้ใช้เวลาได้อย่างประหยัดที่สุด
- ครูควรจัดให้นักเรียนอยู่ในตำแหน่งที่สามารถได้ยินและเห็นการสาธิตจากครูได้อย่างชัดเจนและทั่วถึงกัน
- ในกรณีที่ครูจะใช้นักเรียนเป็นผู้ช่วยในการสาธิตประกอบการอธิบาย นักเรียนที่จะช่วยสาธิตควรจะรู้วัตถุประสงค์ของการสาธิต มีลำดับของการเคลื่อนไหวของร่างกายอย่างชัดเจน เพื่อ

สามารถทำการสาธิตได้ถูกต้องตามคำอธิบาย นักเรียนสามารถเห็นและเข้าใจได้โดยง่ายไม่ต้องเสียเวลา

- อุปกรณ์การสอนหรือวัสดุต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นจะต้องใช้ประกอบ ควรจะเตรียมให้พร้อมและสามารถหยิบฉวยมาใช้ได้ในทันทีทันใด

- ครูควรจะแยกแยะทักษะที่เป็นส่วนประกอบที่เป็นพื้นฐานเบื้องต้นที่จำเป็นที่นักเรียนควรจะได้ทราบว่ามีอะไร และทำอย่างไรให้นักเรียนได้เห็นและเข้าใจได้อย่างรวบรัดและชัดเจน หรือถ้าเป็นไปได้อาจจะให้นักเรียนทำตามคำอธิบายและการสาธิตก็จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจและสามารถทำได้เร็วยิ่งขึ้น

- เมื่อนักเรียนได้เห็นและเข้าใจในวิถีการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในทักษะกีฬานั้น ๆ ได้ดีแล้วครูควรให้นักเรียนลองทำตามครู เพื่อเป็นการซ้อมความเข้าใจอีกครั้ง

- การอธิบายประกอบการสาธิตในวิถีการเคลื่อนไหวของทักษะ ครูอาจจะทำแผนผังหรือแผ่นภาพของวิถีการเคลื่อนไหวของทักษะต่าง ๆ มาประกอบ เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนเข้าใจง่ายมากยิ่งขึ้น

3. วิธีการสอนแบบการให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง เป็นวิธีการสอนที่มุ่งให้นักเรียนได้นำสิ่งที่เรียนรู้มาลงมือปฏิบัติจริงด้วยความสนุกสนาน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ได้วางไว้และผลจะเกิดขึ้นกับตัวนักเรียน ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออกทั้งในด้านความสามารถของร่างกายและความรู้สึกนึกคิดในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าในระหว่างการเรียนการสอน ทั้งยังส่งเสริมให้นักเรียนแต่ละคนได้มีพัฒนาการด้านต่าง ๆ ตามธรรมชาติและตามศักยภาพของตนเองได้อย่างแท้จริง ซึ่งควรคำนึงถึงหลักการที่สำคัญ ดังนี้

- การจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้ง ครูต้องพยายามจัดให้นักเรียนแต่ละคนได้มีพัฒนาการทุก ๆ ด้านพร้อม ๆ กัน

- การจัดการเรียนการสอนทุกครั้ง ครูจึงจะต้องตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจนแล้วใช้วิธีการสอนที่มีความสนุกสนานเป็นแรงจูงใจเพื่อให้บรรลุผลตามที่ได้วางไว้

4. วิธีการสอนแบบมอบหมายงานหรือโครงการให้นักเรียนไปทำหรือไปศึกษาค้นคว้า เป็นวิธีการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนได้มีความเข้าใจและมีความสนใจในสิ่งที่เรียนมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษาและวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของกิจกรรมการกีฬาและการออกกำลังกายต่าง ๆ ในเรื่องที่เกี่ยวกับบทบาทของกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะมีผลต่อชีวิตมนุษย์และสังคมโดยส่วนรวมได้อย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น โดยให้ชนิดของงานหรือโครงการที่จะมอบหมายนั้นได้มีความยากง่ายหรือลึกซึ้งตามระดับวัย อายุ และคำนึงถึงเวลาที่จะต้องใช้ ซึ่งควรคำนึงถึงหลักการที่สำคัญ ดังนี้

- การมอบหมายงานหรือโครงการ เป็นเพียงกิจกรรมเพิ่มเติมส่วนหนึ่งนอกเวลาเรียนเท่านั้น ไม่สามารถที่จะมอบหมายเพื่อทดแทนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในเวลาเรียนได้

CHULALONGKORN UNIVERSITY

- งานหรือโครงการที่มอบหมายให้นักเรียนทำนั้นควรจะเป็นงานหรือโครงการที่มีความหมายต่อนักเรียน หรือเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียน หรือเป็นกิจกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตจริงของนักเรียน

- งานหรือโครงการที่มอบหมายให้ทำนั้นควรจะมีความเหมาะสมกับเวลา วัย ระดับชั้น ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของนักเรียน

- งานหรือโครงการที่มอบหมายนั้นควรเป็นสิ่งที่จะช่วยเพิ่มพูน ความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ในสิ่งที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติแล้วจากการเรียนเป็นสำคัญ

- เมื่อได้มอบงานและโครงการให้นักเรียนได้ทำแล้ว ครูควรจะมีการประเมินผลงาน ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ครูเห็นว่าดีและคิดว่าเป็นประโยชน์แก่นักเรียนคนอื่นด้วย

จากวิธีการสอนแบบต่าง ๆ จะเห็นได้ว่าวิธีการสอนแต่ละแบบจะมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ ดังนั้นครูผู้สอนจึงจำเป็นที่จะต้องเลือกวิธีการสอนต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับระดับชั้น เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในทุกด้านด้วยการลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งวิธีการสอนแต่ละแบบจะมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันออกไป

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบสาธิต ประกอบด้วย

1. ขั้นเตรียมการสอน

- กำหนดจุดประสงค์ในการสาธิตให้ชัดเจน
- จัดลำดับเนื้อหาตามขั้นตอนให้เหมาะสม
- เตรียมกิจกรรมหรือสิ่งที่จะให้นักเรียนปฏิบัติ ตลอดจนคำถามที่จะใช้ให้รอบคอบ
- เตรียมสื่อการเรียนการสอนและเอกสารประกอบให้พร้อม
- กำหนดเวลาในการสาธิตให้พอเหมาะ
- กำหนดวิธีการวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน
- เตรียมสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมเพื่อให้นักเรียนมองเห็นการสาธิตให้ทั่วถึง
- ทดลองสาธิตเพื่อให้แน่ใจว่าไม่เกิดการติดขัด

2. ขั้นตอนการสาธิต

- บอกจุดประสงค์การสาธิตให้นักเรียนทราบ
- บอกกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติ เช่น นักเรียนจะต้องจดบันทึก สังเกตกระบวนการ สรุปขั้นตอน ตอบคำถาม เป็นต้น
- ดำเนินการสาธิตตามลำดับขั้นตอนที่เตรียมไว้ ประกอบกับอธิบายตัวอย่างชัดเจน

3. ขั้นสรุปและประเมินผล

- ผู้สอนเป็นผู้สรุปความสำคัญ ขั้นตอนของสิ่งที่สาธิตนั้นด้วยตนเอง

- ให้ผู้เรียนเป็นผู้สรุป เพื่อประเมินว่าผู้เรียนมีความเข้าใจในบทเรียนมากน้อยเพียงใด

- ผู้สอนอาจใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อประเมินว่าผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่อง ขั้นตอนการสาธิตมากน้อยเพียงใด เช่น ให้ตอบคำถาม ให้เขียนรายงาน ให้แสดงสาธิตให้ดู ฯลฯ

- ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม แสดงความคิดเห็น หลังจากการสาธิตแล้ว

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบค้นพบ ประกอบด้วย

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- ผู้สอนกระตุ้นและเร้าความสนใจของผู้เรียนให้สนใจที่จะศึกษาบทเรียน

2. ขั้นเรียนรู้

- ผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนค้นพบข้อสรุป

- ผู้สอนจัดการเรียนรู้โดยอาศัยเทคนิคการซักถาม โต้ตอบ หรืออภิปรายเพื่อเป็นแนวทางในการค้นพบ

- ผู้เรียนสรุปข้อค้นพบหรือความคิดรวบยอดใหม่

3. ขั้นนำไปใช้

- ผู้สอนให้ผู้เรียนนำเสนอแนวทางการนำข้อค้นพบที่ได้ไปใช้ในการแก้ปัญหา อาจใช้วิธีการให้ทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อประเมินผลว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จริงหรือไม่

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบทางตรง ประกอบด้วย

1. ขั้นนำ

- ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียนและระดับการเรียนรู้หรือพฤติกรรมการเรียนรู้ที่คาดหวังแก่ผู้เรียน

- ผู้สอนชี้แจงสาระของบทเรียนและความสัมพันธ์กับความรู้และประสบการณ์เดิมอย่างคร่าว ๆ

- ผู้สอนชี้แจงกระบวนการเรียนรู้และหน้าที่รับผิดชอบของผู้เรียนในแต่ละขั้นตอน

2. ขั้นนำเสนอบทเรียน

- หากเป็นการนำเสนอเนื้อหาสาระ ข้อความรู้ หรือมโนทัศน์ ผู้สอนควรกลั่นกรองและสกัดคุณสมบัติเฉพาะของมโนทัศน์เหล่านั้น และนำเสนออย่างชัดเจนพร้อมทั้งอธิบายและยกตัวอย่างประกอบให้ผู้เรียนเข้าใจ ต่อไปจึงสรุปคำนิยามของมโนทัศน์เหล่านั้น

- ตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความเข้าใจตรงตามวัตถุประสงค์ก่อนให้ผู้เรียนลงมือฝึกปฏิบัติ หากผู้เรียนยังไม่เข้าใจต้องสอนซ่อมเสริมให้เข้าใจก่อน

3. ขั้นฝึกปฏิบัติตามแบบ

- ผู้สอนปฏิบัติให้ผู้เรียนดูเป็นตัวอย่าง ผู้เรียนปฏิบัติตาม ผู้สอนให้ข้อมูลป้อนกลับให้การเสริมแรงหรือแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียน

4. ขั้นฝึกปฏิบัติภายใต้การกำกับของผู้ชี้แนะ

- ผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยผู้สอนคอยดูแลอยู่ห่าง ๆ ผู้สอนจะสามารถประเมินเรียนรู้และความสามารถของผู้เรียนได้จากความสำเร็จและความผิดพลาดของการปฏิบัติของผู้เรียนและช่วยเหลือผู้เรียน โดยให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อให้ผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ

5. ขั้นการฝึกปฏิบัติอย่างอิสระ

- หลังจากที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นที่ 4 ได้ถูกต้องประมาณร้อยละ 85 - 90 แล้วผู้สอนควรปล่อยให้ผู้เรียนปฏิบัติต่อไปอย่างอิสระ เพื่อช่วยให้เกิดความชำนาญและการเรียนรู้อยู่คงทน ผู้สอนไม่จำเป็นต้องให้ข้อมูลป้อนกลับในทันที สามารถให้ภายหลังได้ การฝึกในขั้นนี้ไม่ควรทำติดต่อกันในครั้งเดียว ควรมีการฝึกเป็นระยะ ๆ เพื่อช่วยให้การเรียนรู้อยู่คงทนขึ้น

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539) กล่าวว่า การนำรูปแบบและขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาใช้ในการสอนพลศึกษา มีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเตรียมหรือขั้นอบอุ่นร่างกาย (Introductory Phase) ใช้เวลาประมาณ 3 – 5 นาที เพื่อเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะเรียนทักษะหรือเรื่องต่าง ๆ มีการบริหารร่างกายให้พร้อมที่เคลื่อนไหว เตรียมจิตใจให้พร้อมที่จะเรียน สร้างแรงจูงใจในการเรียน และสร้างสมรรถภาพให้แก่ระบบอวัยวะต่าง ๆ

2. ขั้นสอนหรืออธิบายและสาธิต (Teaching Skill Phase) ใช้เวลาประมาณ 5 – 8 นาที เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญสูงสุดสำหรับการสอนพลศึกษาโดยเฉพาะการสอนทักษะ และเป็นขั้นตอนที่อาศัยการใช้ความรู้และเทคนิคของครูเป็นอย่างมาก เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการเล่น กติกาท่าทางที่ถูกต้องของการปฏิบัติทักษะต่าง ๆ

3. ขั้นฝึกหัดหรือปฏิบัติ (Practice Phase) ใช้เวลาประมาณ 20 – 25 นาที เป็นขั้นตอนที่มีความสอดคล้องกับขั้นการสอน เพราะผู้เรียนจะได้นำความรู้ที่ได้รับมาฝึกปฏิบัติให้เกิดการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง

4. ขั้นนำไปใช้หรือขั้นประเมินผล (Skill Laboratory) ใช้เวลาประมาณ 5 – 7 นาที มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้นำทักษะที่เรียนไปแล้วมาทดลองใช้ในสภาพการณ์ต่าง ๆ เกิดความสนุกสนานร่วมกับเพื่อนคนอื่น ๆ และเกิดการสร้างคุณลักษณะที่ดีแก่ผู้เรียน เช่น การมีน้ำใจนักกีฬา การปฏิบัติตามกฎระเบียบ การมีศีลธรรม จริยธรรม ฯลฯ

5. ขั้นสรุปหรือสุขปฏิบัติ (Closing Phase) ใช้เวลาประมาณ 10 นาที เป็นการสรุปเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อสร้างมโนทัศน์ให้แก่ผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติสุขนิสัย

กล่าวโดยสรุป จากวิธีการสอนแบบต่าง ๆ และขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้น ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัย จะดำเนินการผสมผสานวิธีการสอนแบบต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้และมีการกำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ไว้ดังนี้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ประกอบด้วย

1. ขั้นเตรียม เป็นขั้นที่ผู้สอนเตรียมการจัดการเรียนรู้ไว้เป็นอย่างดี ให้ผู้เรียนมีความพร้อม มีแรงจูงใจในการเรียน มีการบริหารร่างกาย และการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายด้านต่าง ๆ

2. ขั้นสอนและสาธิต เป็นขั้นที่ผู้สอนได้อธิบายและสาธิตให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงวิธีการหรือท่าทางที่ถูกต้องของการปฏิบัติทักษะต่าง ๆ

3. ขั้นฝึกปฏิบัติ เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับมาลงมือฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเอง

4. ขั้นนำไปใช้ เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนนำทักษะที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในสภาพการณ์ต่าง ๆ ให้เกิดความสนุกสนานและเกิดคุณลักษณะที่ดีแก่ผู้เรียน

5. ขั้นสรุป เป็นขั้นที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และผู้สอนสรุปความสำคัญของการจัดการเรียนรู้

4. คุณธรรมจริยธรรม

คำว่า คุณธรรมและจริยธรรม เป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน มีผู้ให้ความหมายของคำสองคำไว้ดังนี้

4.1 ความหมายของคุณธรรมจริยธรรม

คุณธรรม

วศิน อินทสระ (2541) กล่าวว่า คุณธรรมตามหลักจริยศาสตร์โดยสรุปว่า คุณธรรม คือ อุปนิสัยอันดีงามซึ่งสั่งสมอยู่ในดวงจิต อุปนิสัยอันนี้ได้มาจากความพยายามและความประพฤติต่อกันมาเป็นเวลานานพร้อมอธิบายและได้ให้ความหมายอันสั้นว่า คุณธรรมคือ ความล้ำเลิศแห่งอุปนิสัย

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554) ให้ความหมายของคำว่า “คุณธรรม” คือ สภาพคุณงามความดี

ประวีณ ณ นคร (2555) ได้นิยามความหมายว่า คุณธรรม (VIRTUE) คือ ความดีงามในจิตใจซึ่งอยู่ภายในตัวบุคคลมองไม่เห็น ทำให้เคยชินประพฤติดี เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต

Barnhart (1976) กล่าวว่า คุณธรรมคือ ระบบของแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความประพฤติที่ดี

Longman (1978) กล่าวว่า คุณธรรมคือ ความดี ความสง่า ของนิสัยซึ่งแสดงออกโดยการประพฤติที่ถูกต้อง

จริยธรรม

บงกช มงคลชัย (2540) กล่าวว่า ลักษณะของพฤติกรรมที่สังคมยอมรับว่าเป็นสิ่งดีงาม น่านิยมชมชอบ และต้องการปลูกฝังให้มีอยู่ในตัวบุคคลทั้งนี้เพื่อให้สังคมได้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจนปัจจนึก (2543) กล่าวว่า ระบบการทำความดีละเว้นความชั่ว ซึ่งคำว่าระบบนี้ หมายถึง ทั้งสาเหตุที่บุคคลจะกระทำหรือไม่กระทำและผลของการกระทำหรือไม่กระทำนั้น ตลอดจนกระบวนการเกิดและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเหล่านี้ด้วย

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554) ให้ความหมายของคำว่า “จริยธรรม” ว่าเป็นธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ, ศีลธรรม, กฎศีลธรรม

ประวีณ ณ นคร (2555) ได้นิยามความหมายว่า จริยธรรม (MERIT) คือ ความดีงามในคุณลักษณะที่ปรากฏภายนอก เช่น มีความรู้ดี มีความสามารถดี มีทักษะดี มีคุณลักษณะอื่นที่เหมาะสม

Kohlberg (1976) กล่าวว่า จริยธรรมมีพื้นฐานของความยุติธรรม คือมีการกระจายสิทธิและหน้าที่อย่างเท่าเทียมกัน โดยมิได้หมายถึงเกณฑ์ที่บังคับทั่วไป แต่เป็นเกณฑ์ที่มีความเป็นสากลที่คนส่วนใหญ่รับไว้ในทุกสถานการณ์ ไม่มีการขัดแย้งเป็นอุดมคติ

Rest (1976) กล่าวว่า เป็นมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับหลักความยุติธรรมในการมีปฏิสัมพันธ์กันในสังคม โดยไม่เกี่ยวข้องกับคุณค่าหรือความรู้สึกส่วนตัวของแต่ละบุคคล

กล่าวโดยสรุป คุณธรรม จริยธรรม หมายถึง คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับประพฤติปฏิบัติตลอดจนการคิดในทางที่ถูกต้อง ดีงาม มีคุณประโยชน์ทั้งต่อตนเอง และส่วนรวม มีการปรับตัวเพื่อความสงบสุขในการอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขในสังคม

4.2 องค์ประกอบทางคุณธรรมจริยธรรม

การศึกษาองค์ประกอบทางคุณธรรมจริยธรรม จะสามารถทำให้กำหนดพฤติกรรมของบุคคลให้เหมาะสมกับองค์ประกอบทางจริยธรรมว่าพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกตามสถานการณ์ต่าง ๆ นั้นจัดอยู่ในองค์ประกอบใด มีผู้กำหนดองค์ประกอบทางคุณธรรมจริยธรรมไว้ดังนี้

มยุรฉัตร ธรรมวิเศษ (2555) กล่าวว่า ในการจัดการเรียนรู้คุณธรรมจริยธรรม ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครอง ต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม องค์ประกอบทางคุณธรรมจริยธรรมสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. องค์ประกอบทางปัญญา ประกอบด้วย ขั้นความรู้ ขั้นความจำ ขั้นความเข้าใจ ขั้นนำไปใช้ ขั้นวิเคราะห์ และขั้นประเมินค่า

2. องค์ประกอบทางอารมณ์ ประกอบด้วย ขั้นรับรู้ ขั้นตอบสนอง ขั้นเห็นคุณค่า ขั้นจัดระบบ ขั้นกิจนิสัย

3. องค์ประกอบทางพฤติกรรม ประกอบด้วย ภายใน เช่น ความรู้ ความคิด สติปัญญา ภายนอก เช่น การอบรมบ่มนิสัย สภาพแวดล้อมทางครอบครัว สภาพแวดล้อมทางสังคม

กระทรวงศึกษาธิการ (2562, ออนไลน์) ได้สรุปองค์ประกอบของคุณธรรมจริยธรรมไว้ดังนี้

1. ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ หมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะทำการปฏิบัติ หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความมานะพยายาม ไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย ทั้งยังมีความละเอียดรอบคอบ เพื่อให้ผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่นั้นบรรลุสำเร็จตามความมุ่งหมาย โดยมีความพยายามที่จะปรับปรุงและแก้ปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ให้ดีขึ้น

2. ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสม และตรงต่อความเป็นจริง ประพฤติอย่างตรงไปตรงมาทั้งกาย วาจา ใจ ต่อตนเองและผู้อื่น

3. ความมีเหตุผล หมายถึง ความสามารถในการใช้ปัญญาในการประพฤติปฏิบัติ รู้จักไตร่ตรอง ไม่หลงงมงาย

4. ความกตัญญูกตเวที

ความกตัญญู หมายถึง ความรู้สึกสำนึกในการอุปการะคุณที่ผู้อื่นมีต่อเรา

กตเวที หมายถึง การแสดงออกและการตอบแทนบุญคุณ

ดังนั้น ความกตัญญูกตเวที หมายถึง ความรู้บุญคุณและการตอบแทนต่อผู้อื่นและสิ่งที่มี บุญคุณ

5. การรักษาระเบียบวินัย หมายถึง การควบคุมการประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้อง และเหมาะสมกับจรรยามารยาท ข้อบังคับ กฎหมาย และศีลธรรม ช่วยให้สังคมเป็นระเบียบเรียบร้อย และเกิดความสุขความเจริญในประเทศชาติ

6. ความเสียสละ หมายถึง การละความเห็นแก่ตัว การแบ่งปันกับคนที่ควรให้ด้วยกำลังกาย กำลังทรัพย์ กำลังปัญญา รวมทั้งการรู้จักสลัดทิ้งอารมณ์ร้ายในตัวเอง

7. ความสามัคคี หมายถึง การที่ทุกคนมีความพร้อมเพรียงกันทั้งกายใจ ความคิดเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมมือกันกระทำ กิจการให้สำเร็จลุล่วงอย่างดี

8. การประหยัด หมายถึง การใช้สิ่งทั้งหลายพอเหมาะพอควรให้ได้ประโยชน์มากที่สุด ไม่ยอมให้มีส่วนเกินมากนัก

9. ความยุติธรรม หมายถึง การปฏิบัติด้วยความเที่ยงตรงสอดคล้องกับความเป็นจริงและเหตุผล ไม่มีความลำเอียง

10. ความอุตสาหะ หมายถึง ความพยายามอย่างเข้มแข็งเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการงาน

11.ความเมตตากรุณา หมายถึง ความรักใคร่ปรารถนาจะให้ผู้อื่นเป็นสุข ความสงสารจะช่วยให้ผู้อื่นพ้นทุกข์

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบทางคุณธรรมจริยธรรม แบ่งได้ 4 ส่วนใหญ่ ๆ 1. ด้านความรู้ความเข้าใจในคุณธรรมจริยธรรม คือ ความเข้าใจในเหตุผลของความถูกต้องดีงาม ไม่ปฏิบัติสิ่งที่ไม่ควร

ปฏิบัติ 2. ด้านเจตคติในคุณธรรมจริยธรรม คือ ความรู้สึกของบุคคลที่แสดงออก ตัดสินใจ ในความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ 3. ด้านพฤติกรรมในคุณธรรมจริยธรรม คือ การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ในกระกระทำสิ่งที่ควรปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติ 4. พฤติกรรมเชิงเหตุผลในคุณธรรมจริยธรรม คือ การที่บุคคลให้เหตุผลในการเลือกปฏิบัติ หรือเลือกไม่ปฏิบัติ ซึ่งองค์ประกอบทางคุณธรรมจริยธรรมเป็นแนวทางกำหนดพฤติกรรมของบุคคลให้แสดงออกมาได้อย่างเหมาะสม รวมถึงเป็นแนวทางในการดำรงชีวิตและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสงบเรียบร้อย

4.3 วิธีการวัดพฤติกรรมเชิงคุณธรรมจริยธรรม

ด้วยเหตุที่พฤติกรรมเชิงคุณธรรมจริยธรรมเป็นพฤติกรรมด้านความรู้สึก หรือจิตพิสัย ดังกล่าวแล้วจึงมีวิธีการวัดพฤติกรรมทางด้านนี้เช่นเดียวกับการวัดคุณลักษณะด้านความรู้สึก หรือจิตพิสัย ซึ่งนักการศึกษาได้ใช้ความพยายามที่จะพัฒนาบุคคลในสังคมให้สมบูรณ์ไปด้วยความรู้ ความสามารถ ทักษะ ทัศนคติ และค่านิยมที่พึงปรารถนา การวัดการเรียนรู้ของบุคคลก็พยายามกระทำให้ครอบคลุมคุณลักษณะทุกด้านเช่นกัน แต่การวัดคุณลักษณะด้านความรู้สึกยังเป็นสิ่งที่มีความยากลำบากพอสมควรในการวัด ซึ่งมีปัญหามาจากปัญหาการนิยามความหมายเชิงพฤติกรรมของสิ่งที่จะวัด ปัญหาขาดแคลนเครื่องมือหรือเทคนิคที่มีความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรงสูงเพียงพอ และปัญหาเกี่ยวกับความสามารถของบุคลากรที่จะดำเนินการวัดและแปลผลนำผลของการวัดไปใช้ให้เหมาะสม จากการศึกษาวิธีการวัดคุณลักษณะความรู้สึกของ (สุวิทย์ มูลคำ, 2551; ทิวัตถ์ มณีโชติ, 2554: ออนไลน์) สามารถสรุปวิธีการวัดคุณลักษณะด้านความรู้สึกได้ดังนี้

1. วิธีการสังเกต เป็นการสังเกตพฤติกรรมการกระทำของบุคคลในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่วัดได้โดยเฉพาะ และการสังเกตในชีวิตประจำวันที่บุคคลแสดงออก ทั้งสองแบบนี้ต้องการบันทึกผลสังเกตตรงตามที่เห็นโดยไม่นำความรู้สึกส่วนตัวเข้าไปเกี่ยวข้องจึงจะได้ผลดี

2. วิธีการรายงานตนเอง มีสองแบบ คือ การวิเคราะห์ตนเองเป็นการให้บุคคลประมาณค่าตนเอง และการสัมภาษณ์ เป็นการสนทนาระหว่างบุคคลสองคนอย่างมีจุดมุ่งหมายโดยผู้สัมภาษณ์เตรียมคำถามมาถามผู้ถูกสัมภาษณ์พร้อมจดเป็นบันทึกแบบประมาณค่า ผู้ถูกสัมภาษณ์จึงไม่รู้ตัวว่าถูกทดสอบคุณธรรมจริยธรรม

3. วิธีการทดสอบ เป็นวิธีการที่นิยมมากซึ่งรูปแบบที่นิยมกันจะเป็นสร้างแบบทดสอบที่เป็นข้อความโดยถือปกติวิสัยของคนทั่วไปเป็นมาตรฐานของหัวข้อคำถามหรือสถานการณ์ที่สร้างขึ้นโดยข้อคำถามจะเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม หรือพฤติกรรมที่ผู้ถูกทดสอบทำอยู่เสมอๆ เมื่อตกอยู่ในสภาพนั้น ๆ

4. วิธีการศึกษาความเห็นจากบุคคลอื่น เป็นวิธีการวัดที่ผู้สร้างแบบทดสอบใช้วิธีการถามบุคคลอื่นว่ามีความรู้สึกต่อบุคคลนั้นอย่างไร เป็นวิธีที่ให้ผู้ถูกวัดแสดงพฤติกรรมตอบสนอง

กล่าวโดยสรุป วิธีการวัดพฤติกรรมเชิงคุณธรรมจริยธรรม ประกอบด้วย 1. วิธีการสังเกต 2. วิธีการรายงานตนเอง 3. วิธีการทดสอบ 4. วิธีการศึกษาความเห็นจากบุคคลอื่น ซึ่งเป็นวิธีการที่ให้ผู้เรียนประเมินตนเองและให้บุคคลอื่นช่วยประเมิน เพื่อวัดการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างครอบคลุมคุณลักษณะทุกด้าน

4.4 หลักการสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมเชิงคุณธรรมจริยธรรม

1. กำหนดความหมาย หรือให้นิยามคุณลักษณะหรือคุณธรรมจริยธรรมที่จะสร้างเครื่องมือวัด เพื่อใช้เป็นกรอบหรือขอบข่ายของขั้นตอนต่อไป

2. คิดหาพฤติกรรมการแสดงออกโดยยึดความหมายที่กำหนด และควรครอบคลุมคำหนักที่ปรากฏในนิยามนั้น ๆ ด้วยซึ่งเรียกว่าพฤติกรรมบ่งชี้

3. กำหนดวิธีการวัดหรือเครื่องมือวัด หลักจากที่ได้กำหนดพฤติกรรมบ่งชี้คุณลักษณะที่ต้องการวัดแล้วขั้นต่อไปผู้วัดจะต้องพิจารณาว่า พฤติกรรมบ่งชี้ดังกล่าวเหมาะที่จะใช้วิธีการหรือเครื่องมือวัดประเภทใดซึ่งมีหลายประเภท เช่น มาตราประมาณค่า แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม เป็นต้น

4. สร้างเครื่องมือวัด เมื่อเลือกเครื่องมือวัดที่เหมาะสมได้แล้วก็สร้างเครื่องมือวัดตามวิธีการสร้างเครื่องมือชนิดนั้น ๆ

5. เขียนข้อความซึ่งแสดงถึงลักษณะของการแสดงออกของผู้ที่มีคุณลักษณะหรือคุณธรรมนั้น โดยการนำเอาพฤติกรรมบ่งชี้ไปสัมพันธ์กับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันพฤติกรรมหนึ่งๆอาจจจะอยู่ในสถานการณ์หลายๆสถานการณ์ก็ได้ตามความเหมาะสม

6. คัดเลือกข้อความ อาจจะทำได้โดยการนำไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อตรวจสอบว่าข้อความดังกล่าวแสดงถึงคุณลักษณะหรือคุณธรรมจริยธรรมด้านนั้นจริงหรือไม่ อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 20 คน ถ้ายิ่งมากเท่าไหร่ยิ่งเชื่อมั่นได้มาก แล้วนำมาทดสอบนัยสำคัญ ข้อความที่นำมาใช้หรือแสดงว่าเป็นคุณลักษณะหรือคุณธรรมจริยธรรมนั้นจริง ควรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 9

7. ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ หลักจากสร้างเครื่องมือวัดแล้วอาจจะต้องนำเครื่องมือที่สร้างไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการวัด เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ คุณลักษณะเครื่องมือที่ดีได้แก่

1. ความตรง (Validity) หมายถึง ความถูกต้องแม่นยำ หรือความตรงของเครื่องมือในการวัดแบบทดสอบ ที่ต้องการวัดความตรงนี้เป็นการวัดคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับจุดประสงค์และเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญในการนำเครื่องมือที่ใช้ในการสร้างเครื่องมือจำเป็นต้องตรวจสอบความตรง

โดยเฉพาะอย่างยิ่งความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของเครื่องมือในการวัด

2. ความเที่ยง (Reliability) หมายถึง ความคงเส้นคงวาของผลการวัดจากเครื่องมือ ที่ทำการประเมินซ้ำแล้วได้ผลเหมือนเดิม การตรวจสอบค่าความเที่ยงของเครื่องมือมีอยู่หลายประเภท ได้แก่ ความเที่ยงคงที่ ความเที่ยงเชิงเท่าเทียมกัน ความเที่ยงเชิงความสอดคล้องภายใน

3. อำนาจจำแนก (Discrimination) หมายถึง การจำแนกกลุ่มผู้ทดสอบออกเป็นกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นวิธีกาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่มีลักษณะเป็นการวิเคราะห์

4. ความยาก (Item difficulty) หมายถึง สัดส่วนของจำนวนผู้ตอบถูกต่อจำนวนผู้ตอบทั้งหมด การหาค่าความยากง่ายเป็นวิธีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในระบบอิงกลุ่ม (กาญจนา วัฒายุ, 2548; ภัทรา นิคมานนท์, 2540; ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543)

ลำดับขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมเชิงจริยธรรม (บุญชม ศรีสะอาด, 2540)

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างเครื่องมือที่ใช้วัดพฤติกรรม

2. ศึกษาทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมจริยธรรม

3. วิเคราะห์คุณธรรมจริยธรรมที่จะวัด และเขียนนิยาม

4. เขียนคำถามในนิยาม

5. ให้ผู้เชี่ยวชาญในคุณธรรมจริยธรรม พิจารณาว่าแต่ละข้อวัดมีค่าความตรง หรือไม่ นำข้อที่ผ่านการพิจารณามาพิมพ์เป็นข้อ ๆ

6. นำไปทดลองครั้งที่ 1

7. วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก คัดเลือกข้อที่เข้าเกณฑ์

8. นำไปทดลองครั้งที่ 2

9. วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก คัดเลือกข้อที่เข้าเกณฑ์

10. นำไปทดลองครั้งที่ 3

11. วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยง ค่าความตรง และสร้างเกณฑ์ปกติ

12. จัดทำคู่มือการใช้งานเครื่องมือวัด และพิมพ์เป็นรูปเล่ม

กล่าวโดยสรุป หลักการสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมเชิงคุณธรรมจริยธรรม ประกอบด้วย 1. กำหนดความหมาย และจุดมุ่งหมายในการสร้างเครื่องมือ 2. คิดหาพฤติกรรมและศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 3. กำหนดวิธีการวัดหรือเครื่องมือวัด 4. สร้างเครื่องมือวัด 5. เขียนข้อความซึ่งแสดงถึงลักษณะของการแสดงออก 6. คัดเลือกข้อความ 7. ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ 8. นำไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 9. วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยง ค่าความตรง และสร้างเกณฑ์ปกติ ซึ่งการสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมเชิงคุณธรรมจริยธรรม เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพ มีคุณลักษณะของเครื่องมือที่ดี และเครื่องมือวัดพฤติกรรมเชิงคุณธรรมจริยธรรมในการศึกษาครั้งนี้

ได้แก่ แบบประเมินคุณธรรมจริยธรรมโดยการหาค่าความตรงโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านตรวจพิจารณาความตรงตามจุดประสงค์การวิจัย (Index of Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และค่าความเที่ยงของเพียร์สัน (Pearson-Product Moment Correlation Coefficient) โดยกำหนดเกณฑ์เลือกข้อคำถามที่มีความเที่ยงตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป

5. ทฤษฎีพัฒนาการทางคุณธรรมจริยธรรมตามแนวทางของโคลเบิร์ก

5.1 แนวคิดพัฒนาการทางคุณธรรมจริยธรรม

เฮอร์แมน Hermann (1966) กล่าวว่า คุณธรรมจริยธรรม คือ การรู้ว่าอะไรคือสิ่งที่ทำได้ อะไรคือสิ่งที่ทำไม่ได้ แต่ละคนจะต้องคิดได้ด้วยตนเอง ดังนั้นในสังคมจะต้องมีกฎเกณฑ์ กติกา ระเบียบแบบแผนการปฏิบัติ

โคลเบอร์ก Kohlberg (1976) เป็นศาสตรจารย์ทางการศึกษาและจิตวิทยาสังคมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด เป็นผู้ก่อตั้งศูนย์พัฒนาจริยธรรมและจริยศึกษาในปี 1974 เพื่อให้การสนับสนุนการวิจัยและส่งเสริมโครงการจริยศึกษาตามโรงเรียนต่าง ๆ ตลอดจนเรือนจำในท้องถิ่น ศึกษาทฤษฎีพัฒนาการทางคุณธรรมจริยธรรม โดยอาศัยผลจากการศึกษาด้านการใช้เหตุผลเชิงคุณธรรมจริยธรรมของเด็กวัยก่อนวัยรุ่นและวัยรุ่น ทฤษฎีนี้มีผู้นำมาใช้ศึกษาและวิจัยอยู่จนกระทั่งทุกวันนี้

เพียเจต์ Piaget (1960) ศึกษาเกี่ยวกับ การเรียนรู้ของมนุษย์เกิดจากการปรับตัว และการสร้างสมดุลระหว่างสติปัญญา กับสภาพแวดล้อม มนุษย์มีพัฒนาการ และเจริญขึ้นตามวุฒิภาวะ

กล่าวโดยสรุป แนวคิดพัฒนาการทางคุณธรรมจริยธรรม เกิดจากการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อม รู้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด ต้องมีกฎเกณฑ์ กติกา ระเบียบแบบแผนในการปฏิบัติ

5.2 ระดับและขั้นของพัฒนาการด้านการใช้เหตุผลเชิงคุณธรรมจริยธรรม

โคลเบิร์ก ได้แบ่งระดับพัฒนาการออกเป็น 3 ระดับใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้

ระดับที่ 1 ระดับก่อนเกณฑ์ (Preconventional Level) ลักษณะของพัฒนาการระดับนี้คือพฤติกรรมที่ถูกต้องนั้นจะต้องเป็นไปตามกฎที่เป็นรูปธรรม ซึ่งกำหนดอำนาจและโทษไว้ด้วยหากไม่มีข้อกำหนดแล้ว พฤติกรรมที่ถูกต้องนั้นคือพฤติกรรมที่สนองความสนใจของตนเองหรือของคนอื่น พฤติกรรมที่ได้รับการพิจารณาว่าถูกต้องนั้นจะต้องเป็นพฤติกรรมที่หลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ การคล้อยตามอำนาจการสนองความสนใจของตน และเพื่อเปลี่ยนแปลงความนิยมชมชอบบางอย่าง จะเห็นได้ว่าโดยส่วนใหญ่แล้วมุมมองทางสังคมในด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมนั้นมักยึดมิติที่เกี่ยวข้องกับตนเองด้านกายภาพ และผลที่เกิดจากกฎเกณฑ์และการประพฤติปฏิบัติเป็นหลัก

ระดับที่ 2 ระดับกฎเกณฑ์ (Conventional Level) ในระดับพฤติกรรมที่ถือว่าถูกต้องนั้นจะต้องเป็นไปตามความคาดหวังที่สังคมส่วนใหญ่ว่าดี (หรือสังคมส่วนน้อยบ้างก็เป็นได้) กล่าวคือต้อง

สนับสนุนและปฏิบัติตามกฎ ความคาดหวังและบทบาทของสังคมจะต้องไม่ให้ถูกทำโทษหรือยึดความสนใจตัวเองเป็นหลักอย่างเช่นระดับที่ 1 เพราะมีแรงจูงใจภายในที่จะปฏิบัติตามที่สังคมคาดหวัง จึงมักได้รับการยอมรับจากผู้อื่นเสมอ

ระดับที่ 3 ระดับเหนือเกณฑ์หรือระดับหลักการ (Postconventional Level หรือ Principled Level) ในระดับนี้พฤติกรรมที่ถูกต้องนั้นเป็นพฤติกรรมที่ยึดหลักทั่วไปและหลักสากลทางด้านมนุษยชนเป็นค่านิยมหรือกฎเกณฑ์ซึ่งสังคมและปัจเจกชนยอมรับผู้ให้เหตุผลทางคุณธรรมจริยธรรมเชื่อว่าสมาชิกที่ดีของสังคมมีภาระที่จะต้องสนับสนุนสิทธิ์ของสมาชิกทั้งมวล และจะต้องประพฤติปฏิบัติให้สอดคล้องกับค่านิยมทางศีลธรรม ขณะเดียวกันสังคมก็มีกฎเกณฑ์และกฎหมายตามความจำเป็นของสังคมซึ่งสมาชิกของสังคมยอมรับสมาชิกจะต้องเข้าใจและทราบจุดมุ่งหมายด้วยมิใช่เพียงแต่ยอมรับในกฎเกณฑ์ (อย่างในระดับที่ 2) เท่านั้นและต้องพร้อมที่จะคุ้มครองสิทธิ์และค่านิยมนั้น ๆ นอกจากนี้ แนวปฏิบัติของสังคมก็ควรจะยึดอยู่บนพื้นฐานทางจริยธรรม มิใช่ให้จริยธรรมทางสังคมมาจากแนวปฏิบัติของสังคม

จากระดับและขั้นของพัฒนาการด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม 3 ระดับ สามารถแสดงให้เห็นถึงลำดับพัฒนาการ 6 ขั้น ที่มีความสัมพันธ์กับระดับและขั้นของพัฒนาการด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 แสดงลำดับขั้นพัฒนาการทางคุณธรรมจริยธรรมของโคลเบิร์ก

ตารางแสดงลำดับพัฒนาการขั้นที่ 1

ลำดับพัฒนาการ	ชั้น - ระดับ	สิ่งที่ถูกต้อง	เหตุผลในการกระทำ	ทัศนะทางสังคมของขั้นนี้
ระดับที่ 1 ขั้นที่ 1	ระดับก่อนกฎเกณฑ์คุณธรรมจริยธรรมจากภายนอก (อายุ 2 – 7 ปี)	หลีกเลี่ยงการกระทำซึ่งจะถูกทำโทษ การกระทำเป็นเพียงการแสดงความเชื่อฟังและหลีกเลี่ยงการทำร้ายร่างกายบุคคลหรือก่อความเสียหายแก่ทรัพย์สิน	เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกทำโทษ และหลีกเลี่ยงอำนาจของผู้อยู่ในสถานภาพเหนือกว่า	ยึดตัวเองเป็นศูนย์กลางไม่สนใจความต้องการของผู้อื่น ไม่ตระหนักและเข้าใจความแตกต่างระหว่างความสนใจของตนเองและของผู้อื่นไม่สามารถเชื่อมโยงความเห็นสองอย่างให้สัมพันธ์กันได้ พิจารณาการกระทำจากผลที่เห็นได้ภายนอกสับสนระหว่างความเห็นของตนและของผู้มีอำนาจเหนือกว่า

ตารางแสดงลำดับพัฒนาการขั้นที่ 2

ลำดับพัฒนาการ	ขั้น - ระดับ	สิ่งที่ถูกต้อง	เหตุผลในการกระทำ	ทัศนะทางสังคมของขั้นนี้
ขั้นที่ 2	ยึดตนเองเป็นหลัก ทำสิ่งใดจะต้องได้ประโยชน์ แลกเปลี่ยนยึดการแลกเปลี่ยน (อายุ 7 – 10 ปี)	จะทำดีก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ตนสนใจทำ เพื่อสนองความสนใจของตนเอง ยอมให้ผู้อื่นทำในสิ่งที่เขาสนใจเช่นกัน สิ่งที่ถูกต้องคือการได้ผลตอบแทนอย่างเท่าเทียมกัน	เพื่อสนองความต้องการของตน แต่ก็ตระหนักว่าผู้อื่นก็มีความต้องการเช่นกัน	ยึดตัวบุคคล ไม่ยืดหยุ่นเข้าใจว่าผู้อื่นมีความต้องการ ความถูกต้องมีลักษณะสัมพันธ์ (ตามแต่ใครจะเห็นว่าดี)

ตารางแสดงลำดับพัฒนาการขั้นที่ 3

ลำดับพัฒนาการ	ขั้น - ระดับ	สิ่งที่ถูกต้อง	เหตุผลในการกระทำ	ทัศนะทางสังคมของขั้นนี้
ระดับที่ 2 ขั้นที่ 3	ระดับกฎเกณฑ์ มีความคาดหวังซึ่งกันและกัน มุ่งความสัมพันธ์และการปรองดองกันระหว่างบุคคล (อายุ 10 – 16 ปี)	คุณค่าต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับความหมายของผู้ใกล้ชิดหรือความเห็นของคนทั่วไป จะต้องกระทำตนให้ดีในสายตาของผู้อื่น เพื่อรักษาความสัมพันธ์ เช่น ความไว้วางใจ ความซื่อสัตย์ ความนับถือ และความกตัญญู	ต้องการเป็นคนดีตามทัศนะของตนและของผู้อื่น ใส่ใจในความเห็นของผู้อื่น เชื่อในการทำดีมีความเห็นยืดหยุ่นเป็นเหตุผล ยอมรับธรรมชาติของจริยธรรมและความจริงที่ว่า จุดหมายปลายทางของจริยธรรมอยู่ที่ตัวบุคคล และจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น	ยึดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เข้าใจถึงการรู้สึกร่วม ยึดข้อตกลงและความคาดหวังซึ่งต้องมาก่อนประโยชน์ส่วนบุคคล สามารถเชื่อมโยงความคิดเห็นของคนเข้ากับกฎและระเบียบ เอาใจเขามาใส่ใจเรา แต่ยังไม่สามารถพิจารณาหลักการอย่างเป็นระบบได้

ตารางแสดงลำดับพัฒนาการขั้นที่ 4

ลำดับพัฒนาการ	ขั้น - ระดับ	สิ่งที่ถูกต้อง	เหตุผลในการกระทำ	ทัศนะทางสังคมของขั้นนี้
ขั้นที่ 4	ระบบสังคมและความรับผิดชอบชั่วดี (อายุ 13 – 16 ปี)	ทำตามที่ได้ตกลงไว้ จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ยกเว้นกรณีสุดวิสัยที่ไปค้านกับบทบาทอื่นในสังคม ความถูกต้องคือการทำเพื่อสังคมกลุ่มและสถาบัน	เพื่อรักษาสถาบันของส่วนรวมไว้เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้สถาบันล้ม “ถ้าทุกคนทำเช่นนี้จะเป็นอย่างไร”เพื่อรักษาความศักดิ์สิทธิ์ในสิ่งที่เขาเชื่อถือ ขั้นที่ 4 มักจะสับสนกับขั้นที่ 3	สามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นระหว่างบุคคล ยอมรับแนวความคิดที่ให้มีการกำหนดบทบาทและกฎเกณฑ์ เห็นว่าบุคคลมีความสัมพันธ์กันในแง่ที่ต่างก็มีบทบาทหน้าที่ต่อสังคม

ตารางแสดงลำดับพัฒนาการขั้นที่ 5

ลำดับพัฒนาการ	ขั้น - ระดับ	สิ่งที่ถูกต้อง	เหตุผลในการกระทำ	ทัศนะทางสังคมของขั้นนี้
ระดับที่ 3 ขั้นที่ 5	ระดับเหนือกฎเกณฑ์ มีหลักการของตนเห็นว่าสังคมควรมีข้อตกลงเพื่อรักษาประโยชน์และสิทธิของบุคคล (อายุ 16 ปีขึ้นไป)	มีความเข้าใจว่าคนมีค่านิยมและความเห็นหลายอย่างต่างกันและถือว่าค่านิยมและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ นั้นเป็นไปตามกลุ่มและควรจะได้รับการสนับสนุน ทั้งนี้มิใช่เพื่อประโยชน์ของคนเพียงส่วนหนึ่งเพราะว่าเป็นสัญญาประชาคม ส่วนค่านิยมและสิทธิที่ยิ่งไปกว่าเรื่องของกลุ่ม	การที่จะปฏิบัติตามกฎหมายก็เพราะเป็นสัญญาประชาคมที่ใช้เพื่อพิทักษ์ทรัพย์สินของทุกคนมีความผูกพันกับข้อตกลงเข้าใจว่ากฎหมายและหน้าที่จะมีไว้เพื่อสิทธิประโยชน์ของทุกคนมีหลักว่า “ทำสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อส่วนมากที่สุด”	ก่อนเข้าสู่ระดับสังคมบุคคล ต้องตระหนักในค่านิยมและสิทธิอย่างมีเหตุผล ก่อนที่จะยึดความผูกพันและสัญญาประชาคมเป็นหลักทัศนะประสมประสานแต่ไม่อคติ พิจารณาทั้งทัศนะทางศีลธรรมและกฎหมาย บางครั้งพบว่าศีลธรรมและกฎหมายค้านกันและพบว่าเป็นการยากที่จะประสมประสานกัน

ตารางแสดงลำดับพัฒนาการขั้นที่ 6

ลำดับขั้น	ขั้น - ระดับ	สิ่งที่ถูกต้อง	เหตุผลในการกระทำ	ทัศนะทางสังคมของขั้นนี้
ขั้นที่ 6	หลักจริยธรรมสากล	ปฏิบัติตามหลักทางจริยธรรมที่ตนเลือกแล้ว เห็นว่ากติกาหรือข้อตกลงในสังคมจะใช้ได้ก็ต่อเมื่อสอดคล้องกับหลักดังกล่าว หลักการอันเป็นสากลนี่คือหลักแห่งความยุติธรรมความเสมอภาค และความเคารพในศักดิ์ศรีของบุคคลแต่ละคน	มีความเชื่ออย่างผู้มีเหตุผลในหลักแห่งจริยธรรมสากลและมีความรู้สึกยอมรับที่จะปฏิบัติตามหลักการนั้น	มีความเห็นยืดหยุ่นเป็นเหตุผล ยอมรับธรรมชาติของจริยธรรม และความจริงที่ว่าจุดหมายปลายทางของจริยธรรมอยู่ที่ตัวบุคคลและจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

กล่าวโดยสรุป ลำดับขั้นพัฒนาการทางคุณธรรมจริยธรรมของโคลเบิร์ก ขั้นที่ 1 ก่อนกฎเกณฑ์ คุณธรรมจริยธรรมจากภายนอก (อายุ 2 - 7 ปี) หลีกเลี่ยงการกระทำซึ่งจะถูกทำโทษ การกระทำเป็นเพียงการแสดงความเชื่อฟังและหลีกเลี่ยงการทำร้ายร่างกายบุคคลหรือก่อความเสียหายแก่ทรัพย์สินขั้นที่ 2 ยึดตนเอง ยึดผลประโยชน์และการแลกเปลี่ยน (อายุ 7 – 10 ปี) เด็กจะทำดีก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ตนสนใจทำ เพื่อสนองความสนใจของตนเอง ยอมให้ผู้อื่นทำในสิ่งที่เขาสนใจเช่นกัน สิ่งที่ถูกต้องคือการได้ผลตอบแทนอย่างเท่าเทียมกัน ขั้นที่ 3 ความคาดหวัง ความสัมพันธ์ และการปรองดองซึ่งกันและกันระหว่างบุคคล (อายุ 10 – 16 ปี) คุณค่าต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับความหมายของผู้ใกล้ชิดหรือความเห็นของคนทั่วไป จะต้องกระทำตนให้ดีในสายตาของผู้อื่น เพื่อรักษาความสัมพันธ์ เช่น ความไว้วางใจ ความซื่อสัตย์ ความนับถือ และความกตัญญู ขั้นที่ 4 ระบบสังคมและความรู้สึกผิดชอบชั่วดี (อายุ 13 – 16 ปี) ทำตามที่ได้ตกลงไว้จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ยกเว้นกรณีสุดวิสัยที่ไปค้านกับบทบาทอื่นในสังคม ความถูกต้องคือการทำเพื่อสังคมกลุ่มและสถาบัน ขั้นที่ 5 สัญญาประชาคม หรือสิทธิและผลประโยชน์ของบุคคล (อายุ 16 ปีขึ้นไป) มีความเข้าใจว่าคนมีค่านิยมและความเห็นหลายอย่างต่างกัน และถือว่าค่านิยมและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ นั้นเป็นไปตามกลุ่มและควรจะได้รับการสนับสนุน ทั้งนี้มิใช่เพื่อประโยชน์ของคนเพียงส่วนหนึ่งเพราะว่าเป็นสัญญาประชาคม ส่วนค่านิยมและสิทธิที่ยิ่งไปกว่าเรื่องของกลุ่ม ขั้นที่ 6 หลักจริยธรรมสากลปฏิบัติตามหลักทางจริยธรรมที่

ตนเลือกแล้ว เห็นว่ากติกาหรือข้อตกลงในสังคมจะใช้ได้ก็ต่อเมื่อสอดคล้องกับหลักดังกล่าวหลักการอันเป็นสากลนี่คือหลักแห่งความยุติธรรมความเสมอภาค และความเคารพในศักดิ์ศรีของบุคคลแต่ละคน

จากการวิเคราะห์ทฤษฎีของโคลเบิร์กสามารถนำมาสอดแทรกในแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 แผนดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก

แผนจัดการเรียนรู้รายคาบพลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก	
แผนการจัดการเรียนรู้	**ทฤษฎีของโคลเบิร์ก**
1 2 3 4 5 6 7 8	ขั้นที่ 1 ปฏิบัติเพราะกลัวถูกลงโทษ - หลีกเลี่ยงการกระทำซึ่งจะถูกทำโทษ การกระทำเป็นเพียงการแสดงความเชื่อฟังและหลีกเลี่ยงการทำร้ายร่างกายบุคคลหรือก่อความเสียหายแก่ทรัพย์สิน ขั้นที่ 2 ปฏิบัติเมื่อต้องการรางวัล - จะทำดีก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ตนสนใจทำ เพื่อสนองความสนใจของตนเอง ยอมให้ผู้อื่นทำในสิ่งที่เขาสนใจเช่นกัน สิ่งที่ถูกต้องคือการได้ผลตอบแทนอย่างเท่าเทียมกัน ขั้นที่ 3 ปฏิบัติตามผู้อื่นเห็นชอบ - คุณค่าต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับความหมายของผู้ใกล้ชิดหรือความเห็นของคนทั่วไป จะต้องกระทำตนให้ดีในสายตาของผู้อื่น เพื่อรักษาความสัมพันธ์ เช่น ความไว้วางใจ ความซื่อสัตย์ ความนับถือ และความกตัญญู ขั้นที่ 4 ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม - ทำตามที่ได้ตกลงไว้จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายยกเว้นกรณีสุดวิสัยที่ไปค้านกับบทบาทอื่นในสังคม ความถูกต้องคือการทำเพื่อสังคมกลุ่มและสถาบัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีพัฒนาการทางคุณธรรมจริยธรรมตามแนวทางของโคลเบิร์ก เป็นการพัฒนาทางคุณธรรมจริยธรรมที่มนุษย์จะพัฒนาไปตามลำดับขั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัย ความสามารถทางสติปัญญาและประสบการณ์ทางสังคมของแต่ละบุคคล ซึ่งสามารถนำมาสอดแทรกในแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้จำนวน 4 ขั้นตามช่วงอายุ 2- 16 ปี

6. กีฬาเทควันโด

6.1 ประวัติความเป็นมากีฬาเทควันโด

เทควันโดเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวด้วยมือเปล่าของชาวเกาหลีมีประวัติยาวนานกว่า 2,000 ปีในสมัยอาณาจักรโคกูรยอ หลักฐานปรากฏเป็นรูปปั้นและภาพฝาผนังตามวัดและสุสานโบราณต่าง ๆ หลายแห่งตามประวัติยังบันทึกไว้ว่า พวกฮวารังซึ่งเป็นขุนศึกของอาณาจักรชิลลามีการฝึกฝนเทควันโดควบคู่ไปกับการฝึกแขนงวิชาฟันดาบ ยิงธนู ว่ายน้ำและขี่ม้า ทำให้เทควันโดเป็นหนึ่งในวิชากาาต่อสู้ที่ใช้ร่วมกันกับการทำสงคราม เพื่อรวมรวบอาณาจักรต่าง ๆ บนคาบสมุทรเกาหลีให้เป็นปึกแผ่นและทำได้เป็นผลสำเร็จในปี พ.ศ. 1211 ทำให้เทควันโดเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในหมู่ทหารและประชาชนในชื่อของ “ซูบัก” และ “เทเคียน” ซึ่งหมายถึงมวยหมัดและมวยเท้า วิชาการต่อสู้ป้องกันตัวดังกล่าวได้ผ่านการพัฒนาและขยายผลมาโดยตลอดจนในปี พ.ศ. 2333 พระเจ้าจุงโจแห่งราชวงศ์ยีได้มีพระบรมราชโอการให้รวบรวมจัดทำตำรามาตรฐานของวิชาเทควันโดขึ้น ซึ่งนับเป็นตำราเทควันโดที่เก่าแก่ที่สุดเท่าที่ยังคงเหลือรอดจากภัยสงครามมาจนถึงทุกวันนี้

ปี พ.ศ.2452 เกาหลีต้องเผชิญกับภาวะสงครามโลกครั้งที่ 2 ภายใต้การยึดครองของญี่ปุ่นการฝึกเทควันโดกลายเป็นสิ่งต้องห้ามสำหรับกลุ่มผู้รักชาติ หลังจากนั้นไม่นานก็มีสงครามเกาหลีตามมาอีกทำให้บ้านเมืองพินาศย่อยยับแบ่งเป็นประเทศเกาหลีเหนือ-เกาหลีใต้ นักเทควันโดจำนวนมากมีบทบาทสำคัญในขบวนการต่อต้านญี่ปุ่น ภายหลังสภาวะสงครามสิ้นสุดลงในปี พ.ศ. 2498 กลุ่มครูผู้สอนเทควันโดและนักประวัติศาสตร์ ภายใต้การนำของนายพลชอย ฮอง ฮี ได้ทำการฟื้นฟูวิชา เทควันโดขึ้นมาใหม่ ทำให้เทควันโดกลายมาเป็นศิลปะการต่อสู้ประจำชาติเกาหลีอีกครั้งซึ่งถือเป็นสิ่งที่สำคัญในการพัฒนาประชาชนเกาหลีให้มีคุณภาพและบรรดาครูผู้สอนเทควันโดในเกาหลีได้รวมตัวกันก่อตั้งสมาคมเทควันโดเกาหลีขึ้นในปี ค.ศ.1961 และเริ่มเผยแพร่ศิลปะนี้สู่ชาวโลกมากขึ้นโดยได้ตั้งสถาบันกุกกิวอน (Kukkiwon) ขึ้นในปี ค.ศ.1972 ซึ่งเปรียบเทียบเสมือนเป็นสำนักงานใหญ่ของ เทควันโดโลก และได้จัดการแข่งขันชิงแชมป์โลกขั้นในปี ค.ศ.1973 พร้อมกับก่อตั้งสหพันธ์เทควันโดโลกตั้งอยู่ทางทิศใต้ของกรุงโซล สาธารณะเกาหลี ในปีเดียวกันนี้สหพันธ์เทควันโดโลกทำหน้าที่เผยเพร่กีฬาเทควันโดสู่ชาวโลกอย่างกว้างขวางจนมีสมาชิกมากกว่า 150 ประเทศ และสามารถจัดการแข่งขันเข้าบรรจุในกีฬานานาชาติ

ครบทุกระดับ คือ ซีเกมส์ เอเชี่ยนเกมส์ โอลิมปิกส์ ฯลฯ (สมาคมกีฬาเทควันโดแห่งประเทศไทย, 2552: ออนไลน์)

6.2 ประวัติกีฬาเทควันโดในประเทศไทย

สำหรับในประเทศไทย เริ่มรู้จักเทควันโดในปี พ.ศ.2508 โดยคณาจารย์จากสาธารณรัฐเกาหลี จำนวน 6 ท่าน ได้เดินทางมาทำการสอนเทควันโดให้กับทหารสหรัฐอเมริกาซึ่งตั้งฐานทัพอยู่ในประเทศไทยในเวลานั้น เพื่อทำการรบในสงครามเวียดนาม แต่เมื่อกองทัพสหรัฐอเมริกาถอนตัวออกจากประเทศไทย อาจารย์ทั้งหมดได้ย้ายออกไปจะประเทศไทยด้วย จนถึงปี พ.ศ. 2516 อาจารย์ซองคิยอง จึงได้รับมอบหมายจากสมาคมเทควันโดแห่งสาธารณะเกาหลี ให้เดินทางมาเปิดสอนเทควันโดที่ราชกรีฑาสโมสรและในปี พ.ศ.2519 อาจารย์ซองคิยองได้เปิดสถาบันอาภัสสาขึ้น และอาจารย์ซองคิยองยังได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรยังสถาบันหลายแห่ง เช่น โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน กรมทหารราบที่ 11 รักษาพระองค์ เป็นต้น (สมาคมกีฬาเทควันโดแห่งประเทศไทย, 2552: ออนไลน์)

6.3 ความหมายเกี่ยวกับกีฬาเทควันโด

เทควันโดไม่ได้เป็นเพียงกีฬาหรือการต่อสู้ของชาวเกาหลีแต่เป็นปรัชญาและวิถีการดำเนินชีวิตซึ่งแทรกอยู่ในชีวิตประจำวัน ผู้ที่ฝึกเทควันโดนอกจากจะได้เคลื่อนไหวร่างกายทุก ๆ ส่วนของร่างกายแล้วยังช่วยฝึกด้านจิตใจให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสุขุมรอบคอบ พร้อมที่จะช่วยผู้ที่อ่อนแอกว่าและรู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวมอีกด้วย (ยุทธพิชัย ชาญเลขา และ ยุพยง เกษศิริ, 2540; ไพศาล ช่างจงประดิษฐ์, 2549)

คำว่าเทควันโดมาจากคำในภาษาเกาหลี 3 คำ ดังนี้

เท แปลว่า เท้า

ควัน แปลว่า มือ

โด แปลว่า สติปัญญา

เมื่อรวมความหมายของคำทั้งสามคำเข้าด้วยกันก็จะแปลได้ว่า “ศิลปะการใช้มือและเท้าด้วยสติปัญญา”

ปัจจุบันการฝึกฝนวิชาเทควันโดมีรูปแบบของการฝึกออกเป็น 3 ส่วน

1. เคียวรูกิ (ฟรีสแปริง : Free Sparring) เป็นการต่อสู้กับคู่ต่อสู้อย่างอิสระโดยอยู่ใต้กรอบกติกาข้อบังคับ

2. พุมเซ่ (แพทเทิร์น : Pattern) เป็นการฝึกกระบวนท่าต่าง ๆ ในรูปแบบการรำกระบวนท่าหรือการซ้อมกับคู่ซ้อมโดยการใช้มือและเท้าในการต่อสู้โจมตีและตั้งรับ

3. เคียกพา (เบรกกิง : Breaking) เป็นการทดสอบพละกำลังสูงสุดที่ได้ฝึกฝนมาโดยใช้วัสดุเช่น ก้อนอิฐ หรือแผ่นไม้เป็นเครื่องมือเพื่อเป็นการทดสอบความสามารถสูงสุดโดยไม่เสี่ยงต่อการบาดเจ็บหรือเสียชีวิต

6.4 ทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด

ทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด (ยุทธพิชัย ชาญเลขา และ ยุพยง เกษศิริ, 2540; ไพศาล ช่างจงประดิษฐ์, 2549) ทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดเริ่มต้นจากผู้ฝึกสายขาวจนถึงสายดำซึ่งเป็นสีของสายคาดเอวของผู้ฝึกเทควันโดทุกคน ทักษะขั้นพื้นฐานประกอบด้วยส่วนสำคัญดังนี้

1. การเตะ กีฬาเทควันโดมีการใช้เท้าในการเตะที่หลากหลาย เช่น การเตะตรง การเตะตวัด การเตะด้านข้าง เป็นต้น ทั้งยังสามารถกำหนดเป้าหมายในการเตะได้ เช่น บริเวณศีรษะ ลำตัว ข้อพับเข่า เป็นต้น การเตะในกีฬาเทควันโดเป็นการเตะที่มีความเร็ว โดยต้องอาศัยการฝึกที่ใช้ความพยายามด้วยการใช้สะโพกเป็นหลักในการส่งแรงและขาที่มีกล้ามเนื้อที่ยืดหยุ่นสูง เพื่อสร้างกำลังและการเตะที่สมบูรณ์ ซึ่งท่าเตะขั้นพื้นฐานประกอบด้วย

– การเตะตรง เป็นการตั้งการ์ดขึ้นมาแล้วแทงเข่าไปด้านหน้าอย่างรวดเร็ว ปลายเท้าเกร็งงุ้ม จากนั้นให้สะบัดขาออกไปอย่างรวดเร็วไปสู่เป้าหมายแล้วดึงเข่ากลับมาวางเท้าเหมือนเดิม

– การเตะตวัด เป็นการตั้งการ์ดขึ้นมาแล้วแทงเข่าไปด้านหน้าอย่างรวดเร็วพร้อมหมุนสะโพกให้เฉียงไปทางเป้าหมายที่ต้องการ ปลายเท้าเกร็งงุ้ม สะบัดขาออกไปอย่างรวดเร็วให้หลังเท้าไปกระทบกับเป้าหมาย แล้วดึงเข่ากลับมาวางเท้าเหมือนเดิม

– การเตะด้านข้าง เป็นการตั้งการ์ดขึ้นมาแล้วแทงเข่าไปด้านหน้าอย่างรวดเร็วพร้อมหมุนสะโพก เข่าชี้ด้านหลัง ส้นเท้าชี้ไปทางเป้าหมาย จากนั้นถีบขาออกไปด้านหน้าด้วยความเร็วให้ส้นเท้ากระทบเป้าหมาย แล้วดึงเข่ากลับมาวางเท้าเหมือนเดิม

2. การชก การชกในกีฬาเทควันโดจะใช้บริเวณสันนิ้วชี้และนิ้วกลางเป็นอาวุธในการโจมตี

3. การป้องกัน เป็นการใช้ข้อมือและท่อนแขนในการรับการโจมตีของคู่ต่อสู้ซึ่งทักษะการป้องกันมีหลากหลาย เช่น การป้องกันด้านล่าง การป้องกันกลางลำตัว การป้องกันศีรษะ การป้องกันแบบสองมือ เป็นต้น

ทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด (สมศักดิ์ ศิริอนันต์ และ ภาวิน พจนอารี, 2546) กีฬาเทควันโดประกอบด้วยทักษะมากมาย ดังนั้น ผู้ที่เล่นกีฬาเทควันโดให้ประสบความสำเร็จต้องมีการฝึกซ้อมทักษะเพื่อให้เกิดความชำนาญจนเกิดความเชี่ยวชาญในด้านทักษะ ซึ่งจะนำไปสู่ความเป็นเลิศด้านกีฬาเทควันโดได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

การฝึกทักษะของกีฬาเทควันโด แบ่งรูปแบบการฝึกออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. พุมเซ่ หรือ ท่ารำ เป็นการฝึกซ้อมกระบวนท่าต่าง ๆ ในรูปแบบของการรำ โดยใช้รำทั้งมือและเท้าในลักษณะโจมตี และการป้องกัน

2. เคียวรูกิ หรือ การต่อสู้ เป็นการฝึกประลองหรือการต่อสู้กับคู่ต่อสู้โดยอิสระ แต่ให้อยู่ภายใต้กรอบกติกาเพื่อความปลอดภัย

3. เคียวพ่า หรือ การทำลาย เป็นการฝึกใช้พลังงานสูงสุดในการทำลายวัสดุ เช่น ไม้ อิฐ เพื่อเป็นการทดสอบจิตใจ และความมุ่งมั่นในการใช้อาวุธที่มีอยู่ในร่างกายโดยใช้วัสดุแทนบุคคลจริงในการทดสอบ

ทักษะเบื้องต้นของเทควันโดทั้ง 3 ส่วนที่กล่าวไปแล้วนั้น เป็นการประยุกต์ท่าการเคลื่อนไหวของแขนทั้งสองข้าง และเท้าทั้งสองเพื่อการต่อสู้ในการรุก และรับ เรียกว่า เทคนิค ซึ่งแบ่งออกเป็นส่วนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การยืน 2. การชก 3. การฟันและแทง 4. การตี 5. การเตะ 6. การป้องกัน 7. การเคลื่อนไหวร่างกาย 8. การร่ายรำ

ผู้วิจัยได้สรุป และออกแบบแผนจัดการเรียนรู้รายคาบพลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก ทั้ง 8 แผน และสอดคล้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ตารางที่ 6 แสดงแผนจัดการเรียนรู้รายคาบพลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก

แผนจัดการเรียนรู้รายคาบพลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก	
แผนการจัดการเรียนรู้	**เรื่อง**
1	ทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด
2	ทักษะการเตะด้านข้างระดับลำตัว
3	ทักษะการเตะด้านข้างระดับศีรษะ
4	ทักษะการต่อสู้ และการป้องกันตัว
5	การโจมตีคู่ต่อสู้
6	การตั้งรับคู่ต่อสู้
7	กิจกรรมสร้างสรรค์
8	กติกาการต่อสู้ และการต่อสู้

กล่าวโดยสรุป ทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดดังกล่าวข้างต้น ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงนำทักษะพื้นฐานการเตะด้านข้างมาออกแบบการจัดการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นวิธีการโจมตีหรือการป้องกัน

รวมถึงการกำหนดบริเวณเป้าหมายในการเตะ เช่น ศีรษะ ลำตัว ข้อพับเข่า เพื่อให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาทั้ง 8 แผน

6.5 ประโยชน์ของกีฬาเทควันโด

ประโยชน์กีฬาเทควันโด (ยุทธพิชัย ชาญเลขา และ ยุพยง เกษศิริ, 2540; ไพศาล ช่างจงประดิษฐ์, 2549) เทควันโดเป็นการแสดงออกทางร่างกายของมนุษย์ ซึ่งจะมีผลทำให้อายุยืนยาวและเป็นกิจกรรมที่เต็มไปด้วยความมีน้ำใจ ลักษณะท่าทางหรือการกระทำพื้นฐานของเทควันโดได้พัฒนามาจากสัญชาตญาณการต่อสู้ป้องกันตัวของมนุษย์ ซึ่งจะทำให้เกิดความแข็งแรงและเป็นพื้นฐานทางด้านการแสดงออกของตนเองโดยผู้เล่นจะได้รับคุณประโยชน์ต่าง ๆ มากมายดังต่อไปนี้

1. พัฒนาการด้านร่างกาย เทควันโดทำให้สุขภาพดี ร่างกายแข็งแรง รวมถึงอวัยวะส่วนต่าง ๆ เช่น สมอง หัวใจ ระบบหายใจ ระบบการย่อยอาหาร ข้อต่อ กล้ามเนื้อ ระบบประสาท และระบบอื่น ๆ ของร่างกายทำงานได้ดีขึ้น

2. พัฒนาการด้านทักษะ เทควันโดเป็นกีฬาที่สามารถใช้ป้องกันตัวในชีวิตประจำวันได้

3. พัฒนาการด้านความรู้ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในการเล่นเทควันโดด้วยความปลอดภัย

4. พัฒนาการด้านคุณธรรม เทควันโดทำให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม ที่ช่วยเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยและการมีน้ำใจนักกีฬา

5. พัฒนาการด้านเจตคติ สามารถนำเทควันโดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

กล่าวโดยสรุป ประโยชน์ของกีฬาเทควันโด ทำให้มีพัฒนาการที่ครอบคลุมทุกด้านตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคมได้

6.6 หลักการสร้างเครื่องมือและแบบทดสอบทักษะกีฬาที่ดี

แบบทดสอบในการวัดผลทางพลศึกษา (สุพิตร สมาหิโต, 2530) ได้แยกเป็น 2 แบบ ดังนี้

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง เป็นแบบทดสอบที่สามารถพบได้ทั่ว ๆ ไป และเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเพื่อใช้ทดสอบนักเรียนของตนเอง มีลักษณะดังนี้

1.1 เหมาะกับหน่วยการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้

1.2 สร้างโดยครูกำหนด อาศัยความตรงจากหลักสูตรเป็นเกณฑ์

1.3 แบบทดสอบอาจไม่เป็นไปตามคะแนนมาตรฐานของสถานศึกษานั้น ๆ แต่เป็นคะแนนที่ครูเก็บรวบรวมไว้ตลอดทั้งปีการศึกษา และครูเป็นผู้สร้างคะแนนมาตรฐานขึ้นใช้เอง

1.4 แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นมาอย่างรวดเร็ว อาจจะมีมาตรฐานไม่ดีเท่าแบบทดสอบมาตรฐาน

2. แบบทดสอบมาตรฐาน หลักการสร้างแบบทดสอบพลศึกษาสรุปได้ดังนี้

2.1 พิจารณาเลือกแบบทดสอบที่เป็นพื้นฐานกีฬาที่ครูต้องการจะวัด และก่อนที่จะทำการกำหนดเกณฑ์ในการวัด ครูควรพิจารณาให้รอบคอบ มีการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน และทดลองนำไปใช้ก่อนลงมือวัด

2.2 แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น ควรเป็นแบบทดสอบที่ใกล้เคียงสภาพจริงมากที่สุด

2.3 แบบทดสอบควรจะแบ่งแยกความสามารถของนักเรียนได้อย่างชัดเจน

2.4 แบบทดสอบจะต้องมีจำนวนครั้งที่ใช้ในการทดสอบมากเพียงพอ และสามารถหาความเที่ยงได้

2.5 แบบทดสอบจะใช้เวลาในการดำเนินการทดสอบไม่มากเกินความจำเป็น และไม่ควรใช้อุปกรณ์มากเกินความจำเป็น ควรคำนึงถึงอุปกรณ์ที่มีอยู่ในโรงเรียน

2.6 แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น ไม่ควรประกอบด้วยหลายทักษะมากเกินจำเป็น เพราะนักเรียนสับสน และวิธีในการดำเนินการทดสอบจะขาดประสิทธิภาพ

2.7 แบบทดสอบทักษะมีความต่อเนื่องกัน เพื่อให้ครูหรือผู้ทำการทดสอบนักเรียนสามารถทดสอบนักเรียนต่อเนื่องกันไปจนเสร็จ

2.8 แบบทดสอบเป็นคะแนนที่ให้ได้ง่าย สื่อความหมายชัดเจน และเข้าใจได้ง่าย

2.9 แบบทดสอบทักษะทุกชนิด ต้องมีคำชี้แจงในการทดสอบอย่างชัดเจน เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าเมื่อนำแบบทดสอบไปใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ก็จะมีการใช้ที่เหมือนกัน บอกรายละเอียดอุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ วิธีการติดตั้งเครื่องมือตามลำดับขั้นตอนในการทดสอบ และระยะเวลาในการทดสอบ จำเป็นต้องพิถีพิถันอย่างมาก เพื่อให้ผลการทดสอบได้ความตรงมากขึ้น

2.10 แบบทดสอบที่นำมาทำการทดสอบจะมีค่าความตรงมากขึ้น หากครูนำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนประชากร โดยมีระดับของอายุ เพศ ความสามารถ ที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ครูใช้ทดสอบจริง

2.11 แบบทดสอบต้องหาความตรง และความเที่ยงของแบบทดสอบนั้น ๆ ก่อนทำจะนำไปใช้

2.12 แบบทดสอบซึ่งมีรายการทดสอบที่ต้องการวัดทักษะเหมือนกัน หรือคล้ายคลึงกันมาก ให้ครูตัดรายการทดสอบข้อใดข้อหนึ่งออก และใส่รายการทดสอบอื่นแทน

2.13 ครูต้องสร้างคะแนนมาตรฐานของแบบทดสอบ เมื่อนำมาใช้ในระยะหนึ่งแล้วครูจะต้องหาคะแนนมาตรฐานของแต่ละรายการทดสอบ

แบบทดสอบทักษะที่ดี (Johnson และ Nelson, 1974) กล่าวว่าแบบทดสอบที่ดีจะต้องประกอบด้วย 4 ลักษณะดังนี้

1. ค่าความตรง (Validity) หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือที่แสดงถึงความสามารถในการวัดในสิ่งที่ต้องการวัดอย่างถูกต้อง แม่นยำ ตรงตามจุดมุ่งหมาย

2. ค่าความเที่ยง (Reliability) หมายถึง คุณลักษณะของเครื่องมือที่แสดงว่าเครื่องมือนั้นให้ผลการวัดคงที่ แน่นอน โดยผู้ทำการทดสอบจะทดสอบกี่ครั้งก็จะได้ผลเช่นเดิม

3. เกณฑ์ปกติ (Norms) หมายถึงเป็นตัวแทนของประชากรเฉพาะกลุ่ม

4. ความเป็นปรนัย (Objectivity) หมายถึง แบบทดสอบที่มีมาตรฐานที่แน่นอน ชัดเจนในการดำเนินการ และการให้คะแนน

แบบทดสอบทักษะกีฬา (ผาณิต บิลมาศ, 2530) กล่าวว่า คุณลักษณะของแบบทดสอบทางกลไกล ควรมีลักษณะดังนี้

1. แบบทดสอบที่คล้ายการเล่นจริง
2. แบบทดสอบที่วัดการกระทำของบุคคลนั้น ๆ โดยเฉพาะ
3. แบบทดสอบส่งเสริมทางที่ดี
4. แบบทดสอบให้คะแนนที่แม่นยำ
5. แบบทดสอบให้จำนวนการทดลองที่เพียงพอ
6. แบบทดสอบที่มีความน่าสนใจ
7. แบบทดสอบควรมีความยากพอเหมาะ
8. แบบทดสอบควรตัดสินด้วยหลักฐานทางสถิติ
9. แบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยในการตีความประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุป แบบทดสอบทักษะกีฬาที่ดี มี 2 ลักษณะ คือ 1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง 2. แบบทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบทักษะกีฬาทั้ง 2 ลักษณะจะประกอบไปด้วย ค่าความตรง ค่าความเที่ยง เกณฑ์ปกติ และความเป็นปรนัย ซึ่งการสร้างเครื่องมือทักษะกีฬาเทควันโดเพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพมีคุณลักษณะของเครื่องมือที่ดี และเครื่องมือวัดพฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดโดยการหาค่าความตรงโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านตรวจพิจารณาความตรงตามจุดประสงค์การวิจัย (Index of Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปและค่าความเที่ยงของเพียร์สัน (Pearson-Product Moment Correlation Coefficient) โดยกำหนดเกณฑ์เลือกข้อคำถามที่มีความเที่ยงตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป

องค์ประกอบของเกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubric)

องค์ประกอบของการประเมินระดับคุณภาพ (McMillan, 2001) ครูกำหนดเกณฑ์การประเมิน และนักเรียนจะต้องทราบเกณฑ์การประเมินก่อนลงมือปฏิบัติ เกณฑ์การประเมินนี้จะต้องระบุคุณภาพที่ต้องการให้นักเรียนปฏิบัติ คะแนนแต่ละรูบิคซึ่งสอดคล้องกับการปฏิบัตินั้น ๆ ดังนั้นการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน จะทำให้นักเรียนทราบถึงการประเมินของผู้สอน และควรปฏิบัติอย่างไรเพื่อที่จะได้คะแนนในระดับที่ต้องการ รูบิคเป็นแนวทางการให้คะแนน ที่เกิดจากการรวมกัน

ระหว่างเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Criteria) กับ ระดับคะแนน (Rating Scale) โดยรูบิคเป็นแนวทางการให้คะแนนที่ระบุถึงความแตกต่างของการปฏิบัติได้ดี

องค์ประกอบของเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ (ผดุงชัย ภู่พัฒน์, 2551) กล่าวว่า การวัดและการประเมินการเรียนรู้ที่เป็น ผลงาน การปฏิบัติ กระบวนการ ผู้สอนจะตั้งเกณฑ์การประเมิน ซึ่งเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ (Scoring Rubric) โดยทั่วไปมี 2 องค์ประกอบ คือ

1. เกณฑ์ (Criteria) หมายถึง ความถูกต้อง การใช้ภาษา ความคล่องแคล่ว ความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

2. คำอธิบายถึงระดับคุณภาพ (Scoring Rubric) ของแต่ละแนวทางการปฏิบัติ หรือเกณฑ์ว่ามีความสำเร็จอยู่ในระดับใดจึงจะได้คะแนนตามเกณฑ์

ขั้นตอนในการสร้างเกณฑ์ระดับคุณภาพ (Scoring Rubric) 12 ขั้นตอนประกอบด้วย

1. กำหนดกิจกรรม หรือผลงานที่ต้องการประเมิน
2. กำหนดองค์ประกอบของเกณฑ์การประเมิน
3. นิยมศัพท์ให้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการประเมิน
4. กำหนดจำนวนระดับของเกณฑ์การประมิน
5. พิจารณาเกณฑ์ผ่าน และไม่ผ่านพร้อมคำอธิบาย
6. เขียนคำอธิบายในเกณฑ์ประเมินแต่ละระดับ
7. ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
8. ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
9. ทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
10. หาคุณภาพเครื่องมือ เช่น Interrater Reliability
11. ปรับปรุงเกณฑ์ที่ไม่ได้มาตรฐาน
12. จัดพิมพ์เกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพ (Scoring Rubric) พร้อมคู่มือการใช้งาน

มาตราส่วนประมาณค่า Rating Scale (กาญจนา วัฒายุ, 2548) เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้ร่วมทำการทดสอบว่าอยู่ในระดับใด สามารถแบ่งมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ได้ 3 ลักษณะ คือ

1. มาตราส่วนประมาณค่าแบบจัดประเภท (Category Rating Scale) เช่น ประเมินความพึงพอใจ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

2. มาตราส่วนประมาณค่าแบบกำหนดตัวเลขคุณลักษณะ เช่น นักเรียนล้างมือบ่อยครั้งเพียงใดในหนึ่งวัน 1 = ไม่เคย 2 = วันละครั้ง 3 = วันละ 2 ครั้ง 4= วันละ 3 ครั้ง

3. มาตราส่วนประมาณค่าแบบกราฟ เช่น นักเรียนดื่มน้ำอัดลมมากน้อยเพียงใด มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพดังตัวอย่างในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ตัวอย่างแบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด เรื่อง ท่าเตะด้านข้าง โดยกาเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องที่ตรงกับการปฏิบัติของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับการปฏิบัติ			
	4	3	2	1
ทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด 1. ทิศทางท่าเตะด้านข้าง				
2. ปฏิบัติตามขั้นตอนท่าเตะด้านข้าง				

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดเรื่องทักษะท่าเตะด้านข้าง

รายการประเมิน	ปฏิบัติระดับดีมาก (4)	ปฏิบัติระดับดี (3)	ปฏิบัติระดับพอใช้ (2)	ปฏิบัติระดับปรับปรุง (1)
1. ทิศทางท่าเตะด้านข้าง	ยกเข่าข้างที่จะเตะบิดลำตัวหมุนตัวเอียงข้างให้เป้าหมาย ใช้ส้นเท้าชี้ไปทางเป้าหมายอย่างรวดเร็ว แม่นยำ	ยกเข่าข้างที่จะเตะบิดลำตัวหมุนตัวเอียงข้างให้เป้าหมาย ใช้ส้นเท้าชี้ไปทางเป้าหมาย	ยกเข่าข้างที่จะเตะบิดลำตัวหมุนเอียงข้างให้เป้าหมาย ใช้ปลายเท้าชี้ไปทางเป้าหมาย	ยกเข่าข้างที่จะเตะไม่บิดลำตัวให้ตรงเป้าหมาย
2. ปฏิบัติตามขั้นตอนท่าเตะด้านข้าง	ยกเข่า แทงเข่า บิดลำตัว เอียงลำตัว พับขาให้ใกล้สะโพกขนานกับพื้น ส้นเท้าชี้ไปทางเป้าหมาย ออกแรงถีบเข้าเป้าหมายอย่างรุนแรง ตามองผ่านไหล่ เพื่อดูเป้าหมาย พับขากลับเข้าสู่ท่าเริ่มต้น	ยกเข่า แทงเข่า บิดลำตัว เอียงลำตัว พับขาให้ใกล้สะโพกขนานกับพื้น ส้นเท้าชี้ไปทางเป้าหมาย ออกแรงถีบเข้าเป้าหมาย พับขากลับเข้าสู่ท่าเริ่มต้น	ยกเข่า แทงเข่า บิดลำตัว เอียงลำตัว พับขาให้ใกล้สะโพกขนานกับพื้น แต่ลำตัวก้มมาด้านหน้า ปลายเท้าชี้สู่เป้าหมายพับขากลับสู่ท่าเริ่มต้น	ยกเข่า บิดลำตัว ขายกขึ้นทั้งท่อน ใช้ปลายเท้าชี้เป้าหมาย ดึงขากลับสู่ท่าเริ่มต้น

โดยการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน

4 หมายถึง ปฏิบัติระดับระดับดีมาก

3 หมายถึง ปฏิบัติระดับระดับดี

2 หมายถึง ปฏิบัติระดับพอใช้

1 หมายถึง ปฏิบัติระดับระดับต้องปรับปรุง

โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนน	ผลการตัดสินการปฏิบัติ
3.26 – 4.00	มีผลการปฏิบัติระดับดีมาก
2.51 – 3.25.	มีผลการปฏิบัติระดับดี
1.76 – 2.50	มีผลการปฏิบัติระดับพอใช้
1.00 – 1.75	มีผลการปฏิบัติระดับควรปรับปรุง

7. วิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิจัยภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรม จริยธรรม

จรูญ เครือไชย (2550) ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบวัดคุณธรรมด้านความรับผิดชอบสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. สร้างและพัฒนาแบบวัดคุณธรรมด้านความรับผิดชอบ 2. หาคุณภาพของแบบวัดคุณธรรมด้านความรับผิดชอบ 3. สร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณธรรมด้านความรับผิดชอบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จำนวน 1,056 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบวัดคุณธรรมด้านความรับผิดชอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะเกี่ยวกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันของนักเรียน มี 3 ตัวเลือกให้ค่าคะแนนตัวเลือก 3 ระดับ จำนวน 40 ข้อ แบ่งเป็นความรับผิดชอบต่อตนเอง 10 ข้อ ความรับผิดชอบต่อครอบครัว 10 ข้อ ความรับผิดชอบต่อเพื่อน 10 ข้อ ความรับผิดชอบต่อโรงเรียน ครู อาจารย์ 10 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า แบบวัดคุณธรรมด้านความรับผิดชอบสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 เทียบจากเกณฑ์ปกติแล้วมีระดับคุณธรรมที่ระดับต่ำมาก จนถึงระดับคุณธรรมที่ระดับสูงมากตามลำดับ และมีระดับคุณธรรมด้านความรับผิดชอบแต่ละประเภทแตกต่างกัน

อนุพงศ์ วุฒิฐิติการ (2552) ศึกษาเรื่องการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนโคราชพิทยาคม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาและเสริมสร้างให้นักเรียนมีวินัย มีพฤติกรรมการดำเนินงานเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยของนักเรียนใน 2 ด้าน คือ ด้านการแต่งกาย และด้านแสดงความเคารพโดยใช้หลักการวิจัยปฏิบัติ 4 ขั้น คือ ขั้นวางแผน ขั้นปฏิบัติ ขั้นสังเกต และขั้นการสะท้อนผล กลยุทธ์ที่ใช้คือ กระบวนการมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ และการนิเทศภายใน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบบันทึกการประชุม แบบสัมภาษณ์ และแบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียนด้านการแต่งกายและการแสดงความเคารพผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยของนักเรียนด้านการแต่งกายและการแสดงความเคารพในรอบที่ 1 โดยใช้กลยุทธ์การมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรมคำมั่นสัญญาและ

กิจกรรมโฮมรูมโดยครูที่ปรึกษาซึ่งผลการดำเนินการได้ผลเป็นที่น่าพอใจแต่ยังมีนักเรียนบางส่วนที่ยังไม่ปรับพฤติกรรมจึงนำไปสู่การพัฒนาในวงรอบที่ 2 โดยใช้กลยุทธ์การมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียนและกิจกรรมการประกวดนักเรียนตัวอย่างปฏิบัติตนให้เป็นผู้มีระเบียบวินัยด้านการแต่งกายและการแสดงความเคารพหลังจากการพัฒนาในวงรอบที่ 2 ทำให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมดมีการปรับพฤติกรรมในด้านความมีระเบียบวินัยของนักเรียนไปในทางที่ดีขึ้น

อัญชิสา สุรีย์แสง (2553) ศึกษาเรื่องการใช้กิจกรรมพัฒนาความมีระเบียบวินัยของตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ จังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบการมีวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อน และหลังการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาความมีวินัยในตนเอง 2) เปรียบเทียบการมีวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง 3) ศึกษาความคงอยู่ของความมีวินัยในตนเอง ในระยะติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน สุ่มตัวอย่างโดยการจับสลากจำนวน 60 คน สุ่มอย่างง่ายเข้ากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาความมีระเบียบวินัยในตนเอง มีคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระยะติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือนพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองยังคงมีความมีระเบียบวินัยในตนเองสูงกว่าก่อนการทดลอง

อภิวัฒน์ งั่วลำหิน (2553) ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์กเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม 2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 20 คน และกลุ่มควบคุม 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ก และแบบวัดคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ในด้านความมีระเบียบวินัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจ

นักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คมกฤช ใจคำปัน (2554) ศึกษาเรื่องการสร้างแบบวัดคุณธรรม จริยธรรมพื้นฐานสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนนต้น การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบวัดคุณธรรม จริยธรรมพื้นฐานสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านความกตัญญูกตเวที การพึ่งพาตนเอง การรู้จักประมาณตน และด้านเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โดยใช้คำถามแบบสถานการณ์ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ 1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างคำถาม ตัวเลือก หาค่าอำนาจจำแนกและวิเคราะห์องค์ประกอบ ผลการวิจัยพบว่า การจัดนักเรียนว่ามีระดับคุณธรรมสูงมากในแต่ละคุณธรรมนั้น นักเรียนจะต้องมีคะแนนรวมอย่างน้อยที่สุดประมาณร้อยละ 92 ขึ้นไป โดยด้านความกตัญญูกตเวทีต้องมีคะแนนรวมตั้งแต่ 98.18% ขึ้นไป ด้านการพึ่งพาตนเองต้องมีคะแนนรวมตั้งแต่ร้อยละ 95 ขึ้นไป ด้านการรู้จักประมาณตนต้องมีคะแนนรวมตั้งแต่ร้อยละ 92.50 ขึ้นไป และด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ต้องมีคะแนนรวมตั้งแต่ร้อยละ 96.67 ขึ้นไป

วีรพร ศรีสถาน (2557) ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบวัดจิตอาสาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวคิดทฤษฎีความสามารถในการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบิร์ก การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดจิตอาสาโดยใช้แนวคิดทฤษฎีความสามารถในการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์ก 2) เพื่อวิเคราะห์ระดับจิตอาสาและระดับเหตุผลของการกระทำพฤติกรรมจิตอาสาตามทฤษฎีความสามารถในการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบิร์กของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำแนกตามภูมิหลังของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 693 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบวัดที่พัฒนาขึ้นเป็นแบบสอบถามประสบการณ์ด้านจิตอาสาของนักเรียน ซึ่งแบ่งองค์ประกอบจิตอาสาออกเป็น 3 ด้าน คือ การช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละต่อสังคม และความมุ่งมั่นพัฒนา มีความตรงเชิงเนื้อหา มีความเป็นปรนัย มีอำนาจจำแนกสูง แบบวัดมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับอยู่ในเกณฑ์สูง มีความตรงเชิงโครงสร้าง 2) โดยภาพรวมนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีระดับจิตอาสาอยู่ที่ระดับปานกลาง นักเรียนหญิงมีระดับจิตอาสามากกว่านักเรียนชาย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีระดับจิตอาสามากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีจิตอาสามากกว่านักเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน นักเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร มีจิตอาสามากกว่าสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมจิตอาสาตั้งแต่ 3 ครั้งต่อเทอมขึ้นไปมีจิตอาสามากกว่านักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมจิตอาสาต่ำกว่า 3 ครั้งต่อเทอม และนักเรียนที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมจิตอาสาอื่นที่ไม่ใช่กิจกรรมของโรงเรียนมีกิจอาสามากกว่านักเรียนที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนมากมีเหตุผลของการ

กระทำพฤติกรรมจิตอาสาตามทฤษฎีความสามารถในการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบิร์กอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์

กล่าวโดยสรุป การศึกษาเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม พบว่า กลุ่มทดลองมีคุณธรรมจริยธรรมสูงกว่าก่อนควบคุม กลุ่มทดลองมีความคิด วิธีการปฏิบัติได้ดี เหมาะสมกับสถานการณ์ มีเหตุผลทางจริยธรรมสูงขึ้น

วิจัยภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเทควันโด

ภาณุ กุศลวงศ์ (2552) ศึกษาเรื่องผลของการฝึกความรวดเร็วกับทักษะการเตะเฉียง และการฝึกความคล่องแคล่วว่องไวกับทักษะการเตะเฉียงที่มีต่อเวลาตอบสนองของการเตะเฉียงในกีฬาเทควันโด การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาผลของการฝึกความรวดเร็วกับทักษะการเตะเฉียงและความคล่องแคล่วว่องไวกับทักษะการเตะเฉียงที่มีต่อเวลาตอบสนองของการเตะเฉียงในกีฬาเทควันโด 2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลของการฝึกความรวดเร็วกับทักษะการเตะเฉียงและความคล่องแคล่วว่องไวกับทักษะการเตะเฉียงที่มีต่อเวลาตอบสนองของการเตะเฉียงในกีฬาเทควันโด ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยเวลาตอบสนองของการเตะเฉียงในกีฬาเทควันโดก่อนการฝึกระหว่างกลุ่มควบคุมกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. ค่าเฉลี่ยเวลาตอบสนองของการเตะเฉียงในกีฬาเทควันโดภายในกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของแอล เอส ดี พบว่าทั้ง 3 กลุ่มมีความแตกต่างรายคู่คือ ระหว่างก่อนการฝึกกับหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 4 ระหว่างก่อนการฝึกกับหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 และหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 4 กับหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. หลังการฝึกสัปดาห์ที่ 4 การทดสอบค่าเฉลี่ยเวลาตอบสนองของการเตะเฉียงในกีฬาเทควันโดระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของ แอล เอส ดี พบว่าระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4. หลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 การทดลองค่าเฉลี่ยเวลาตอบสนองของการเตะเฉียงในกีฬาเทควันโดระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของ แอล เอส ดี พบว่าระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประเสริฐศักดิ์ วินันท์สุชาติ (2553) ศึกษาเรื่องผลของการฝึกท่ารำพุมเซ่กับท่าต่อสู้เคียรูกิในกีฬาเทควันโดที่มีต่อสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 30 คน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการฝึกท่ารำพุมเซ่กับท่าต่อสู้เคียรูกิในกีฬาเทควันโดที่มีต่อสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ ผลการวิจับพบว่า 1. หลังการฝึกกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการลุกนั่ง การดันพื้นและความอ่อนตัวสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. ก่อนการฝึกกับหลังการฝึก 8 สัปดาห์คะแนนเฉลี่ยการลุกนั่ง ความอ่อนตัวและวิ่งระยะไกลของกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รังสฤษฏ์ จำเริญ (2554) ศึกษาเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาเทควันโดระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาเทควันโดระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 2. ทดสอบประสิทธิภาพของแบบทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาเทควันโดระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 3. สร้างเกณฑ์คะแนนมาตรฐานความสามารถพิเศษของนักกีฬาเทควันโดระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า ตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาเทควันโดระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มี 4 ด้าน คือ

1. ความสามารถพิเศษด้านสรีรวิทยามี 13 ตัวบ่งชี้
2. ความสามารถพิเศษด้านทักษะมี 8 ตัวบ่งชี้
3. ความสามารถพิเศษด้านความสามารถในการแข่งขันมี 10 ตัวบ่งชี้
4. ความสามารถพิเศษของนักกีฬาเทควันโดระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งประกอบไปด้วย 24 รายการทดสอบ พบว่าแบบทดสอบที่ได้ใช้มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา 0.86 และมีความตรงตามโครงสร้างทฤษฎีอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกรายการทดสอบ และมีเกณฑ์คะแนนมาตรฐานที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยแบ่งระดับความสามารถออกเป็น 5 ระดับคือ ดีมาก ดี ปานกลาง ต่ำ และ ต่ำมาก

สุโชค ฉันทะนิ (2560) ศึกษาเรื่องประสิทธิผลของการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนตามแนวเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อทักษะพื้นฐานการเตะในกีฬาเทควันโด การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนตามแนวการเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะพื้นฐานของกีฬา เทควันโดและทัศนคติต่อการเรียนเทควันโด และเพื่อทดสอบความแตกต่างของทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดในกลุ่มนักเรียนเพศชายและเพศหญิงและนักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน โดยศึกษาในนักเรียนมัธยมตอนต้น อายุระหาว่าง 11-14 ปี ทั้งเพศชายและเพศหญิงจำนวน 40 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มๆละ 20 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย1. โปรแกรมการฝึกเทควันโด 8 สัปดาห์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบบเพื่อนช่วยเพื่อนตามการเสริมต่อการเรียนรู้ 2. แบบวัดทัศนคติต่อการเรียนการสอนกีฬาเทควันโดแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและ3. ทดสอบวัดทักษะกีฬาเทควันโดขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติที่มีต่อการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนตามการเสริม

ต่อการเรียนรู้เป็นไปในทางบวกนักเรียนเห็นด้วยในการนำการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนตามการเสริมต่อการเรียนรู้ที่เข้ามาใช้ในการสอนเทควันโดการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนตามการเสริมต่อการเรียนรู้มีผลต่อการพัฒนาทักษะพื้นฐานของกีฬาเทควันโดของนักเรียนสูงกว่ากลุ่มการสอนแบบปกตินักเรียนชายและหญิงที่ได้รับการสอนเทควันโดมีการเปลี่ยนแปลงไปในระดับที่สูงขึ้นในสัปดาห์ที่ 4 และ8 แต่มีความสามารถไม่แตกต่างกัน ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันมีการเปลี่ยนแปลงไปในระดับที่สูงขึ้นในสัปดาห์ที่ 4 และ8 แต่ไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อเรียนจนถึงสัปดาห์ที่ 8

กล่าวโดยสรุป การศึกษาเกี่ยวกับกีฬาเทควันโด จะเป็นการศึกษาทักษะความเร็วในการเตะ ความแตกต่างของประสิทธิภาพนักกีฬา การใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งพบว่า ก่อนและหลังการทดลองมีความแตกต่างกัน นักเรียนมีสมรรถภาพทางกาย และทักษะดีขึ้นกว่าก่อนการทดลอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

วิจัยในต่างประเทศ

ฮอร์รอค (Horrock, 1977 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ งั่วลำหิน, 2553) ได้ทำการศึกษาเพื่อส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาและมีเหตุผลเชิงจริยธรรมในระหว่างที่เรียนและแข่งขันกีฬาในโรงเรียน โดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ขั้น ของโคลเบิร์ก เป็นพื้นฐาน ได้ทำการศึกษา 1) กำหนดสถานที่เป็นปัญหาในการเล่นกีฬาหรือเกมต่าง ๆ และให้เด็กอธิบายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน 2) การให้คะแนนลักษณะที่แสดงออกมาของความมีน้ำใจของนักกีฬาในระหว่างที่มีการแข่งขันกีฬาในทีมของตนถ้าได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้จะให้มีการแก้ตัวใหม่จนกว่าจะได้คะแนนตามเกณฑ์จึงจะไปทำการแข่งขันกับทีมอื่นได้ พร้อมทั้งให้สมาชิกในทีมวิพากษ์วิจารณ์จุดอ่อนของตนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง ผลปรากฏว่า การแข่งขันภายในโรงเรียนดำเนินไปได้ด้วยดี ปราศจากการขัดแย้งและผู้เล่นมีความสำนึกในการมีน้ำใจนักกีฬามากขึ้น

ลาเนียร์ (Lanier, 1993) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาจริยธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งได้รับการอบรมให้คิด และปฏิบัติตามต่อ ๆ กันมาซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสังคมยุคใหม่ การทดลองได้แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับการฝึกให้คำแนะนำ และการจัดประสบการณ์ ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

คอตเทน และ เกลนเจ (Cotton and Glen J, 2009) ได้ศึกษาเรื่อง โครงการศึกษาคุณธรรมและการพัฒนาชุมชนในโรงเรียนมัธยมของรัฐนอร์ทแคโรไลนา จากการศึกษาพบว่า โปรแกรมกระตุ้นพัฒนาจิตสำนึกทางศีลธรรมที่สำคัญในการกำหนดไว้ในผู้เข้าร่วมวิจัยเกี่ยวข้องกับ ความรู้สึกของตนเอง ความรู้สึกของผู้มีอำนาจ ความรับผิดชอบ ความสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประสบการณ์ของผู้เข้าร่วมวิจัยในการสื่อสารที่แท้จริงระหว่างกันในประเด็นปัญหาศีลธรรม และปัจจัยอื่น ๆ ที่สะท้อนให้เห็นในหลักสูตรที่เชื่อมโยงกับผลกระทบ คือ แนวทางการสร้างปัญหา ประสบการณ์การเรียนรู้และการสนับสนุกให้กล้าแสดงออกในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย

เชอเรย์ และ กาเบรียล (Shirley and Gabriel, 2010 อ้างถึงใน ประเสริฐศักดิ์ วินันท์สุชาติ, 2553) ศึกษาเรื่องการฝึกเทควันโดสามารถพัฒนาสมรรถภาพทางกายได้จริงหรือไม่ จากการศึกษาพบว่า การฝึกเทควันโดมีประโยชน์ต่อความสามารถในการออกกำลังโดยใช้ออกซิเจน สัดส่วนของร่างกายที่พอเหมาะ (Body Composition) ปริมาณไขมันลดลงและเพิ่มความคล่องตัว

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ พบว่า การเรียนรู้โดยใช้แนวคิดทฤษฎีของโคลเบิร์กช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ควรปลูกฝังในตัวผู้เรียน รวมถึงการฝึกเทควันโดยังช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย ทักษะ ความรู้ คุณธรรมและการมีเจตคติที่ดีจากการที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยสามารถแยกแยะและกำหนดพฤติกรรมในการประเมินคุณธรรมจริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย ความมีน้ำใจนักกีฬา ให้สอดคล้องกับทฤษฎีของโคลเบิร์กดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงการวิเคราะห์ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์กกับคุณธรรมจริยธรรมในการเล่นกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก	**คุณธรรมในการเล่นกีฬาเทควันโด**	**พฤติกรรม**
ระดับที่ 1 ระดับก่อนเกณฑ์ (Preconventional Level) พฤติกรรมที่สนองความต้องการของตนเอง <u>ขั้นที่ 1</u> ปฏิบัติเพราะกลัวถูกลงโทษ <u>ขั้นที่ 2</u> ปฏิบัติเมื่อต้องการรางวัล **ระดับที่ 2 ระดับกฎเกณฑ์ (Conventional Level)** ความคาดหวังที่สังคมส่วนใหญ่ว่าดี <u>ขั้นที่ 3</u> ปฏิบัติตามผู้อื่นเห็นชอบ <u>ขั้นที่ 4</u> ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์สังคม	ความมีระเบียบวินัย	1. เข้าห้องเรียนตรงเวลา 2. ขออนุญาตก่อนออกจากห้องเรียน 3. แต่งชุดพลศึกษาด้วยความเรียบร้อย 4. ปฏิบัติตามระเบียบของห้องเรียนเทควันโด 5. มีความอดทนในการปฏิบัติกิจกรรม 6. เคารพสิทธิของผู้อื่น 7. การจัดเก็บอุปกรณ์ 8. สนใจเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ 9. ตั้งใจเรียน 10. ทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย 11. มีความเป็นผู้นำ 12. เชื่อมั่นในตนเอง 13. มีความขยันหมั่นเพียร 14. รู้จักปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเอง 15. มีความเสียสละ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก	คุณธรรมในการเล่นกีฬาเทควันโด	พฤติกรรม
	ความมีน้ำใจนักกีฬา	1. รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัยในการเล่นกีฬา และทำกิจกรรม 2. ยอมรับผลการกระทำของตนเอง 3. มีความสุขในการเรียน 4. ไม่เอาเปรียบผู้อื่น 5. ควบคุมตนเองได้เมื่อประสบเหตุไม่พอใจ 6. เป็นคนกลางในการตัดสินปัญหาของเพื่อนด้วยความยุติธรรม 7. ปฏิบัติตามกฎ กติกา 8. ให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่น 9. ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 10. ร่วมงานกับผู้อื่นด้วยความเต็มใจ 11. ไม่โกรธเมื่อถูกตักเตือน 12. ขอคำปรึกษาจากเพื่อนหรือครูผู้สอนเมื่อมีปัญหา 13. หลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น 14. ก่อนจะตัดสินใจทำสิ่งใดคิดถึงผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้น 15. เต็มใจช่วยผู้อื่นเสมอ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก สามารถนำมาใช้ในวิชาพลศึกษากีฬาเทควันโด ให้เหมาะสมกับระดับอายุของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มี 2 ระดับคือ ระดับก่อนเกณฑ์ และระดับกฎเกณฑ์ เพื่อจัดประสบการณ์ที่ดี และเป็นเครื่องมือการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม

8. กรอบแนวคิดการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.3.1 การสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก

1.3.2 การสร้างและพัฒนาแบบประเมินความมีคุณธรรมจริยธรรม และเกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพ (Scoring Rubric)

1.3.2.1 การสร้างและพัฒนาแบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด และเกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพ (Scoring Rubric)

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 การกำหนดแบบแผนการทดลอง

2.2 การติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง

2.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.2 สถิติที่ใช้

Chulalongkorn University

สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 แสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นที่ 1 เตรียมการทดลอง

1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

กลุ่มทดลอง

กลุ่มควบคุม

ประเมินคุณธรรมจริยธรรม และประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดก่อนดำเนินการทดลองเพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเข้าสู่การวิจัย

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยทดสอบค่าที (t-test)

กลุ่มทดลอง

กลุ่มควบคุม

จัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก

จัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยทดสอบค่าที (t-test)

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยทดสอบค่าที (t-test) ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่า (t-test) ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1.1 ศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564

1.1.2 ศึกษาแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579

1.1.3 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1.1.4 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

1.1.5 ศึกษาทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก

1.1.6 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม

1.1.7 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดทำแบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม

1.1.8 ศึกษาวิธีการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด

1.1.9 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม

1.1.10 ศึกษาวิธีการประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด

1.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 765,876 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานออนไลน์, 2561)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนจ่านกร้อง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยมีเกณฑ์ในการเลือกโรงเรียนและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.2.1 การเลือกโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

1.2.1.1 เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหาร อาจารย์ และนักเรียนให้ความร่วมมือในการวิจัย

1.2.1.2 เป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนรู้พลศึกษาในรายวิชาเทควันโดในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.2.2 การสุ่มห้องเรียนเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยทำการสุ่มห้องเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 2 ห้อง จากจำนวน 13 ห้อง ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากและสุ่มห้องเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 2 ห้องคือนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 จำนวน 30 คน และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2/13 จำนวน 30 คน แล้วจึงจับสลากครั้งที่ 2 เพื่อเลือกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากการจับสลากครั้งที่ 2 ได้ห้องมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 เป็นกลุ่มควบคุม และห้อง

มัธยมศึกษาปีที่ 2/13 เป็นกลุ่มทดลองและทำการประเมินคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด (Pre-test)

1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน ดังนี้

1.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อนำมาตรฐานตัวชี้วัดมากำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้

1.3.1.2 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนจ่านกร้อง ซึ่งเป็นโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

1.3.1.3 ศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กรวมทั้งวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับทฤษฎีของโคลเบิร์ก ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผน

1.3.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจพิจารณาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก ที่ปรับปรุงแก้ไขไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง ตรวจพิจารณาความตรงตามจุดประสงค์การวิจัย ความตรงตามวิธีการจัดการเรียนรู้พลศึกษา และความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษากีฬาเทควันโด ความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก นำผลการพิจารณามาหาค่าความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้กับความตรงตามจุดประสงค์การวิจัย (Index of Congruence หรือ IOC) โดยกำหนดเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (กองวิจัยทางการศึกษา, 2545) โดยมีรายละเอียดค่าดัชนีความสอดคล้องดังตารางที่ 9

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 9 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	แปลผล
1. ทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด	0.90	ใช้ได้
2. ทักษะท่าเตะด้านข้างระดับลำตัว	0.90	ใช้ได้
3. ทักษะท่าเตะด้านข้างระดับศีรษะ	0.90	ใช้ได้
4. ทักษะการต่อสู้และการป้องกันตัว	0.90	ใช้ได้
5. การโจมตีคู่ต่อสู้	0.90	ใช้ได้
6. การตั้งรับคู่ต่อสู้	0.87	ใช้ได้
7. กิจกรรมสร้างสรรค์	0.90	ใช้ได้
8. กติกาการต่อสู้และการต่อสู้	0.90	ใช้ได้
ค่า IOC เฉลี่ยจากทุกแผน	0.89	ใช้ได้

1.3.1.5 แก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก จำนวน 8 แผนไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อดูความเหมาะสมในเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และนำมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเพื่อนำไปใช้จริงต่อไป

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบประเมินจำนวน 2 ฉบับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.3.2.1 แบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมจริยธรรม

2) สร้างแบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม จากคุณธรรมจริยธรรมที่กำหนดในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564 แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนจ่านกร้อง บทบัญญัติเทควันโด บทบัญญัติของห้องเรียนเทควันโด กำหนดขอบเขตคุณธรรมจริยธรรมประกอบด้วย 1. ความมีระเบียบวินัย 2. ความมีน้ำใจนักกีฬา กำหนดขอบเขตเนื้อหาในการประเมินคุณธรรมจริยธรรม

3) นำแบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม 2 ด้าน ด้านละ 15 ข้อ รวม 30 ข้อ และเกณฑ์การให้คะแนนระดับ (Scoring Rubric) ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความ

ตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการประเมิน ลักษณะคำถาม ลักษณะเกณฑ์การให้คะแนนระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัดและความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้นำมาปรับปรุงแก้ไขโดยแบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม เรื่องความมีระเบียบวินัย ความมีน้ำใจนักกีฬา เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียน 4 ขั้น ตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก (Kohlberg, 1976) ขั้นที่ 1 ขั้นปฏิบัติเพราะกลัวถูกลงโทษ คือพฤติกรรมที่เลือกกระทำ เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ และกระทำตามคำสั่งผู้มีอำนาจเหนือตนช่วงอายุ 2-7 ปี ขั้น 2 ขั้นปฏิบัติเมื่อต้องการรางวัล คือพฤติกรรมที่เลือกกระทำ เพื่อสนองความต้องการของตนเอง และการแลกเปลี่ยน ช่วงอายุ 7-10 ปี ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติตามผู้อื่นเห็นชอบ คือพฤติกรรมที่เลือกกระทำ เพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ช่วงอายุ 10-16 ปี ขั้นที่ 4 ขั้นปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม คือพฤติกรรมที่เลือกกระทำ เพื่อรักษากฎเกณฑ์ของสังคม ช่วงอายุ 10-16 ปี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 อายุ 13-15 ปี จึงใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม 4 ขั้น และกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนระดับคุณภาพ (Scoring Rubric) เกณฑ์การให้คะแนน 1 คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 1 เกณฑ์การให้คะแนน 2 คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 2 เกณฑ์การให้คะแนน 3 คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 3 เกณฑ์การให้คะแนน 4 คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับที่ 4

4) นำแบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม 2 ด้าน ด้านละ 15 ข้อ รวม 30 ข้อที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องตรวจพิจารณาความตรงตามจุดประสงค์การวิจัย ความตรงตามคุณธรรมจริยธรรม นำผลการพิจารณามาหาค่าความสอดคล้องระหว่างคุณธรรม จริยธรรมกับความตรงตามจุดประสงค์การวิจัย (Index of Congruence หรือ IOC) โดยกำหนดเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ทั้งนี้ผู้วิจัยจะรวบรวมข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนำมาแก้ไข ปรับปรุงแบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม ผลการวิเคราะห์พบว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของคุณธรรมจริยธรรม และเกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.98 และ 0.98 ตามลำดับ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อทุกข้อตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

5) แก้ไขปรับปรุงแบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม ตามข้อแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

6) นำแบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนซึ่งมีบริบทคล้ายคลึงกันโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) และทำการประเมิน 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 ห่างกัน 1 สัปดาห์ เพื่อศึกษาความเชื่อถือของแบบประเมิน วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

(Pearson – Product Moment Corrlation Coefficient) ได้ค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.91 ดูความเหมาะสมของข้อคำถาม เกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพ และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

7) นำเหตุผลทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก 4 ขั้น (Kohlberg, 1976) ซึ่งสอดคล้องกับช่วงอายุนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 อายุระหว่าง 13-15 ปี กำหนดเกณฑ์ 4 ระดับ โดยประเมินตามสภาพจริง ดังนี้

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ระดับคุณภาพ (Scoring Rubric) (กาญจนา วัฒายุ, 2548) ดังนี้

4 หมายถึง ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์สังคม

3 หมายถึง ปฏิบัติตามผู้อื่นเห็นชอบ

2 หมายถึง ปฏิบัติเมื่อต้องการรางวัล

1 หมายถึง ปฏิบัติเพราะกลัวถูกลงโทษ

กำหนดเกณฑ์การตัดสินคุณธรรมจริยธรรม โดยประยุกต์ใช้ตามวิธีการของลิเคอร์ท (Likert, 1932) (Rating Scale) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนน	ผลการตัดสินการปฏิบัติ
3.26 – 4.00	มีผลการปฏิบัติระดับดีมาก
2.51 – 3.25	มีผลการปฏิบัติระดับดี
1.76 – 2.50	มีผลการปฏิบัติระดับพอใช้
1.00 – 1.75	มีผลการปฏิบัติระดับควรปรับปรุง

1.3.2.2 แบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเทควันโด

2) ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาโรงเรียนจ่านกร้องซึ่งเป็นโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

3) สร้างแบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด จำนวน 25 ข้อตามขั้นตอนทักษะท่าเตะด้านข้างและเกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ (Scoring Rubric)

4) นำแบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด 25 ข้อ และเกณฑ์ระดับคุณภาพคะแนน (Scoring Rubric) ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการประเมินลักษณะคำถาม ลักษณะเกณฑ์การให้คะแนนระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัดและความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ นำมาปรับปรุงแก้ไขโดยแบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนระดับคุณภาพ (Scoring Rubric) เกณฑ์การให้คะแนน 1 คะแนน ปฏิบัติระดับต้องปรับปรุง เกณฑ์การให้คะแนน 2 คะแนน ปฏิบัติระดับพอใช้ เกณฑ์การให้คะแนน 3 คะแนน ปฏิบัติระดับดี เกณฑ์การให้คะแนน 4 คะแนน ปฏิบัติระดับดีมาก

5) นำแบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด จำนวน 25 ข้อ และเกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ (Scoring Rubric) ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องตรวจพิจารณาความตรงตามจุดประสงค์การวิจัย ความตรงตามทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด นำผลการพิจารณามาหาค่าความสอดคล้องระหว่างทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดกับความตรงตามจุดประสงค์การวิจัย (Index of Congruence หรือ IOC) โดยกำหนดเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด และเกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.98 และ 0.98 ตามลำดับ และได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อทุกข้อตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

6) แก้ไขปรับปรุงแบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

7) นำแบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดไปทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คนซึ่งมีบริบทคล้ายคลึงกันโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling)และทำการประเมิน 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 ห่างกัน 1 สัปดาห์ เพื่อศึกษาความเชื่อถือของแบบประเมินวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson – Product Moment Corrlation Coefficient) ได้ค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.88 ดูความเหมาะสมของข้อคำถาม เกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพและนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

8) นำทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดมาสร้างแบบประเมินตามลำดับขั้นตอนการฝึกทักษะท่าเตะด้านข้าง กำหนดเกณฑ์ 4 ระดับ โดยประเมินตามสภาพจริง ดังนี้

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ (Scoring Rubric) (กาญจนา วัฒายุ, 2548) ดังนี้

4 หมายถึง	ปฏิบัติระดับระดับดีมาก
3 หมายถึง	ปฏิบัติระดับระดับดี
2 หมายถึง	ปฏิบัติระดับระดับพอใช้
1 หมายถึง	ปฏิบัติระดับระดับต้องปรับปรุง

กำหนดเกณฑ์การตัดสินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด โดยประยุกต์ใช้ตามวิธีการของลิเคอร์ท (Likert, 1932) (Rating Scale) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนน	ผลการตัดสินการปฏิบัติ
3.26 – 4.00	มีผลการปฏิบัติระดับดีมาก
2.51 – 3.25	มีผลการปฏิบัติระดับดี

1.76 – 2.50 มีผลการปฏิบัติระดับพอใช้

1.00 – 1.75 มีผลการปฏิบัติระดับควรปรับปรุง

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 การกำหนดแบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) แบบ 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการประเมินคุณธรรม จริยธรรมและทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดก่อนและหลังการทดลอง (The Pretest - Posttest Control Group Design) มีแบบแผนการทดลอง ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แบบแผนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	การประเมินก่อนการทดลอง		การประเมินหลังการทดลอง	
E	O_1 , O_2	X	O_3 , O_4	
C	O_5 , O_6		O_7 , O_8	

E = กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด

c = กลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

O_1 O_5 = คุณธรรมจริยธรรม ก่อนการจัดการเรียนรู้

O_3 O_7 = คุณธรรมจริยธรรม หลังการจัดการเรียนรู้

X = การจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก

O_2 O_6 = ทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดก่อนการจัดการเรียนรู้

O_4 O_8 = ทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดหลังการจัดการเรียนรู้

2.2 การติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง

2.2.1 ติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากผู้บริหารโรงเรียน

2.2.2 ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย การวัดและประเมินผลกับผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครูผู้สอน และร่วมกันกำหนดตารางเวลาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก

2.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3.1 การดำเนินการก่อนทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

2.3.1.1 ทำการประเมินคุณธรรมจริยธรรมกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมในสัปดาห์ก่อนทดลอง โดยผู้วิจัยและครูผู้สอนประเมินนักเรียน

2.3.1.2 นำผลการประเมินคุณธรรมจริยธรรมของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมาทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนโดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบว่านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคุณธรรมจริยธรรมไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	n	Mean	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	30	2.28	0.21	0.69	0.49
กลุ่มควบคุม	30	2.24	0.18		

*p ≤ .05

จากตารางที่ 11 พบว่าค่าเฉลี่ยของคุณธรรมจริยธรรม ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

2.3.1.3 ทำการประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในสัปดาห์ก่อนทดลอง โดยผู้วิจัยและครูผู้สอนประเมินนักเรียน

2.3.1.4 นำผลการประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม มาทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนโดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบว่านักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมีทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 12

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	n	Mean	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	30	2.01	0.14	1.72	0.09
กลุ่มควบคุม	30	1.92	0.21		

*p ≤ .05

จากตารางที่ 12 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

2.3.2 การดำเนินการทดลอง

2.3.2.1 กลุ่มทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 8 แผนการเรียนรู้จัดการเรียนรู้สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง รวม 8 สัปดาห์

2.3.2.2 กลุ่มควบคุม ครูผู้สอนประจำวิชาเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง รวม 8 สัปดาห์

2.3.3 การดำเนินการหลังการทดลอง

2.3.3.1 ประเมินคุณธรรมจริยธรรม หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบประเมินฉบับเดียวกันกับแบบประเมินก่อนเรียน โดยผู้วิจัยและครูผู้สอนประเมินนักเรียน

2.3.3.2 ประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบประเมินฉบับเดียวกันกับแบบประเมินก่อนเรียน โดยผู้วิจัยและครูผู้สอนประเมินนักเรียน

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1.1 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

3.1.2 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

3.2 สถิติที่ใช้

3.2.1 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดโดยการทดสอบค่าที (t-test)

3.2.2 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (t-test dependent) ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2.3 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (t-test Independent) ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรมและทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีโคลเบิร์ก และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

1.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรมก่อน และหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรมก่อน และหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก

กลุ่มตัวอย่าง	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		Mean	SD	Mean	SD		
กลุ่มทดลอง	30	2.28	0.21	3.57	0.17	32.30	0.00*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 13 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 คะแนน และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 คะแนน

แผนภาพที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก

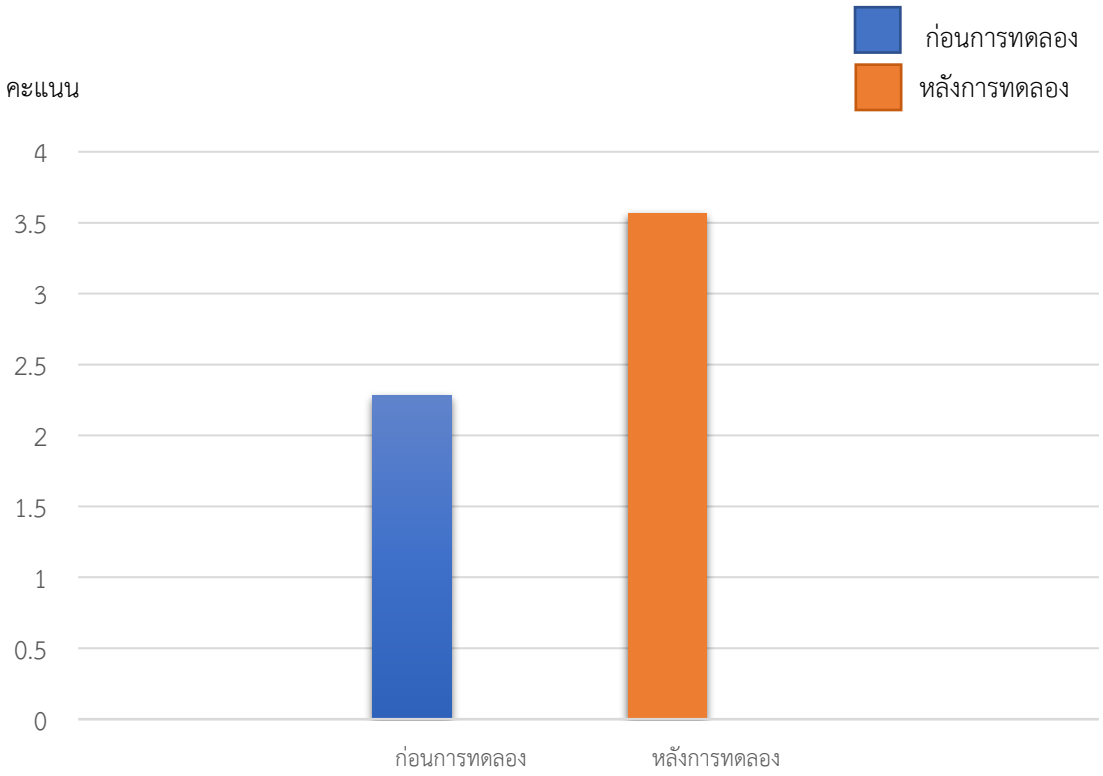

จากแผนภาพที่ 2 ผลการเปรียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 คะแนน และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 คะแนน

1.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก

กลุ่มตัวอย่าง	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		Mean	SD	Mean	SD		
กลุ่มทดลอง	30	2.01	0.14	3.33	0.18	37.01	0.00*

*$p \leq .05$

จากตารางที่ 14 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.01 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 คะแนน

แผนภาพที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก

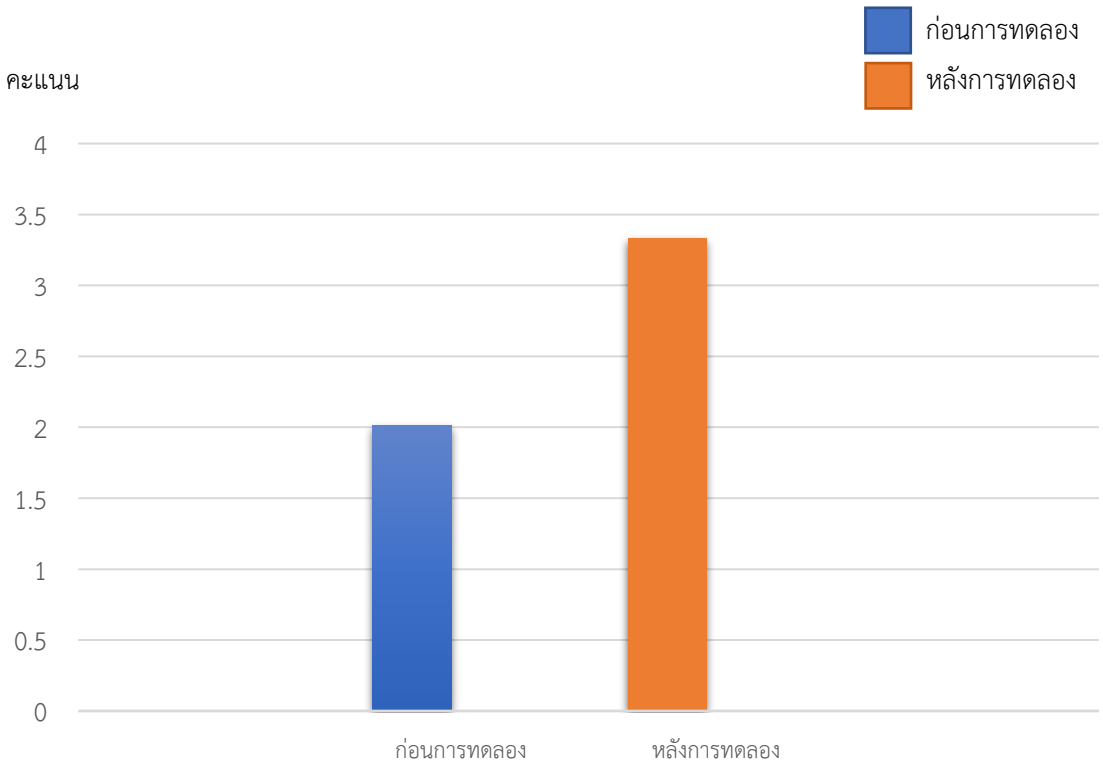

CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากแผนภาพที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนการทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.01 คะแนน และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 คะแนน

1.3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรมก่อน และหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		Mean	SD	Mean	SD		
กลุ่มควบคุม	30	2.24	0.18	2.33	0.17	8.31	0.00*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 15 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.24 คะแนน และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 คะแนน

แผนภาพที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

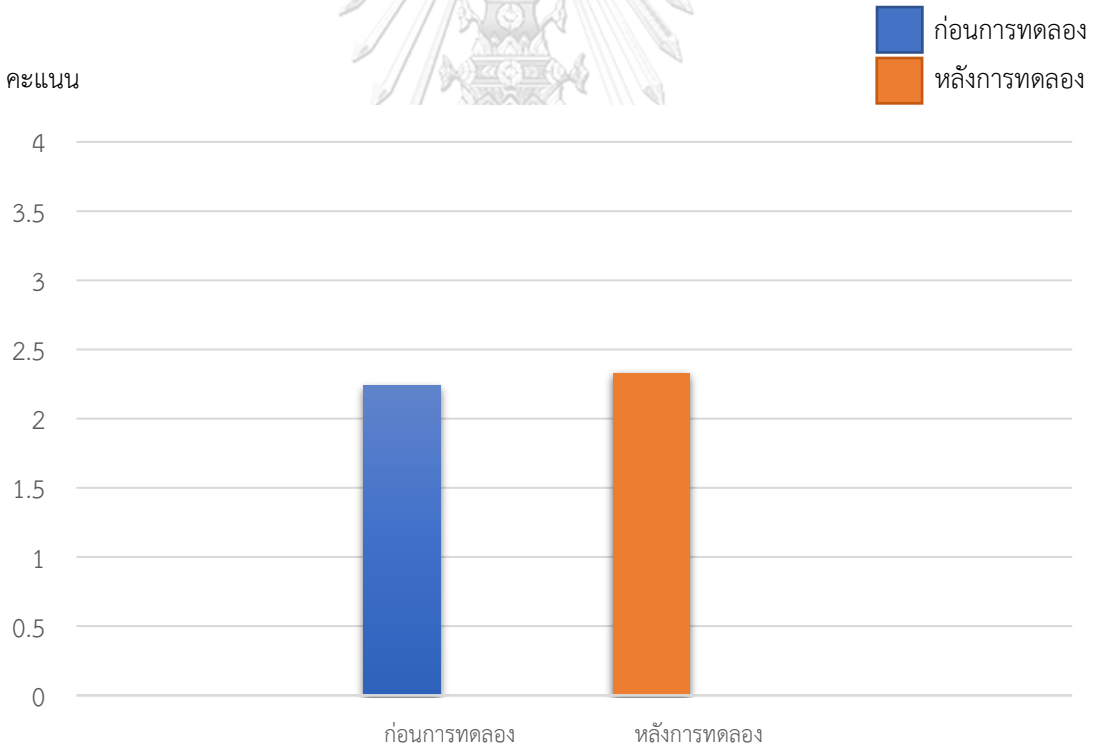

จากแผนภาพที่ 4 ผลการเปรียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.24 คะแนน และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 คะแนน

1.4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

ตารางที่ 16 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		Mean	SD	Mean	SD		
กลุ่มควบคุม	30	1.92	0.21	2.33	0.50	4.71	0.00*

*$p \leq .05$

จากตารางที่ 16 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อน และหลังได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 คะแนน

แผนภาพที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

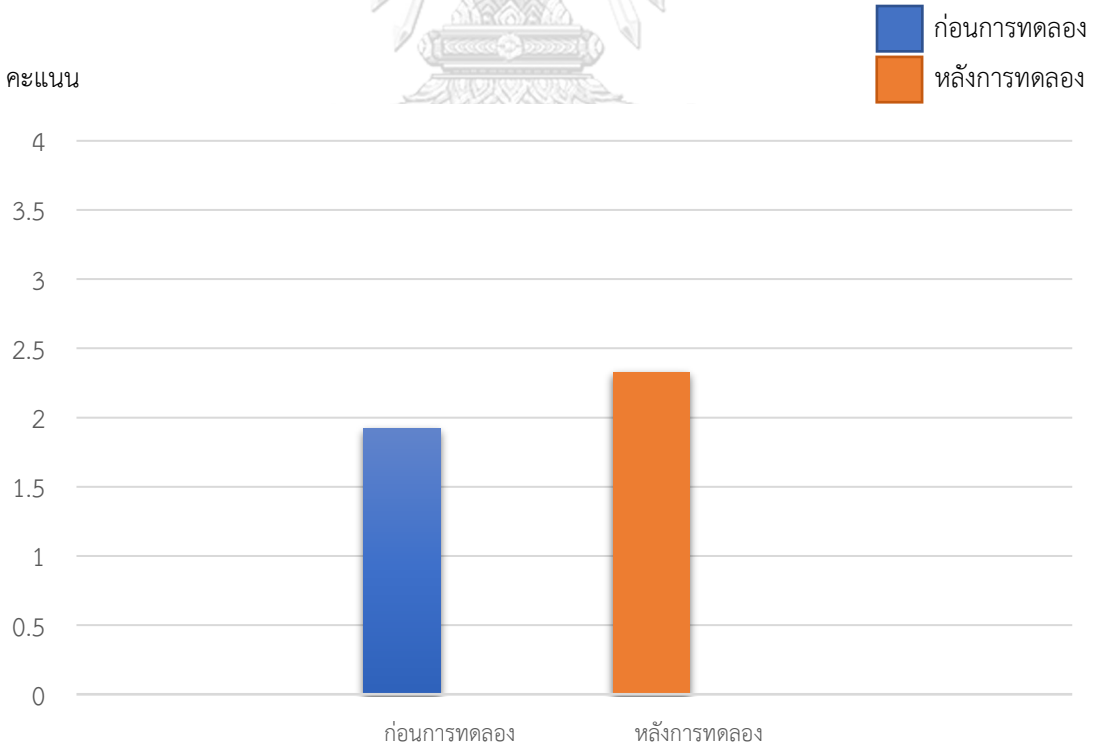

จากแผนภาพที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 คะแนน และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 คะแนน

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

2.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

ตารางที่ 17 ตารางเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	n	หลังการทดลอง		t	p
		Mean	SD		
กลุ่มทดลอง	30	3.57	0.17	26.76	0.00*
กลุ่มควบคุม	30	2.33	0.17		

*p ≤.05

จากตารางที่ 17 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 คะแนน และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 คะแนน

แผนภาพที่ 6 แสดงการเปรียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

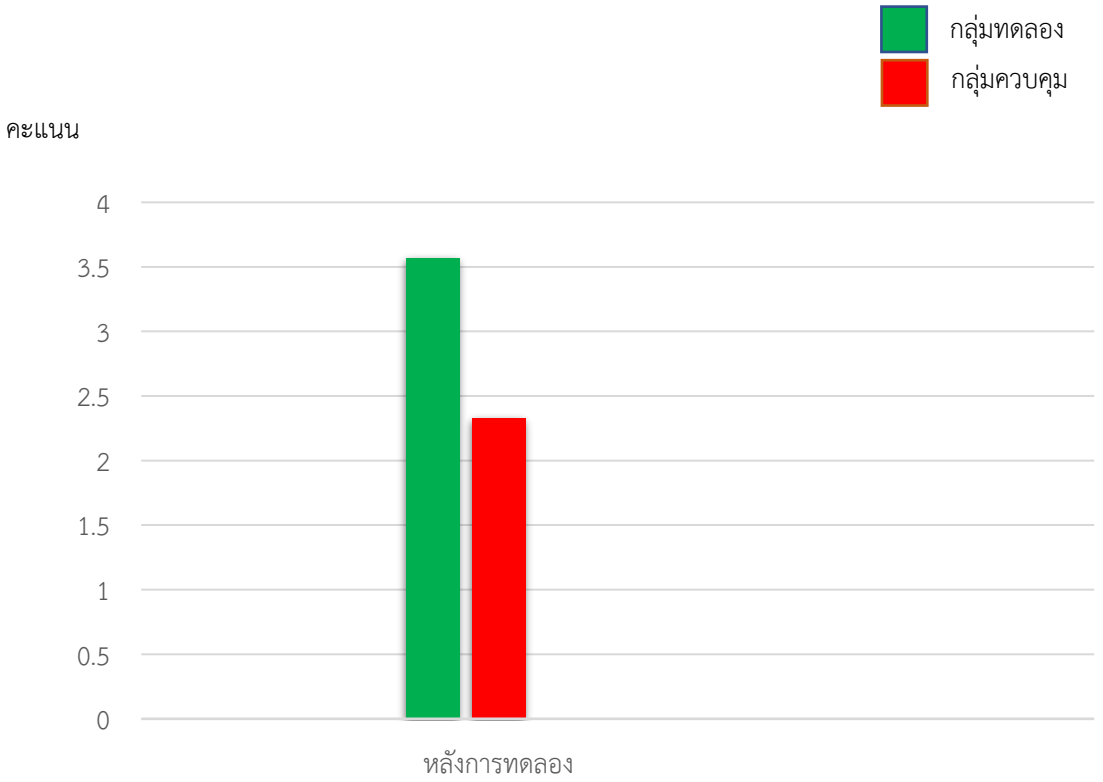

จากแผนภาพที่ 6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนคุณธรรมจริยธรรมหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 คะแนน และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 คะแนน

2.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	n	หลังการทดลอง		t	p
		Mean	SD		
กลุ่มทดลอง	30	3.33	0.18	9.12	0.00*
กลุ่มควบคุม	30	2.33	0.50		

*p ≤ .05

จากตารางที่ 18 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 คะแนน และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 คะแนน

แผนภาพที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

จากแผนภาพที่ 7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.33คะแนน และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 คะแนน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 5
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรมและทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

2. เพื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ ประชากรคือนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลกอุตรดิตถ์ ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง แบ่งนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กจำนวน 30 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติจำนวน 30 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก จำนวน 8 แผน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.89 และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.98 และเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.98 แบบประเมินคุณธรรมจริยธรรมมีค่าความเที่ยงกับ 0.98 และแบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.98 และเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.98 แบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson – Product Moment Corrlation Coefficient) ได้ค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.88 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดด้วยค่าที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรมและทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

1.3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

1.4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

2.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีโคลเบิร์กสูงกว่าของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรมและทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ข้อ 1

1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนั้นยังพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองปฏิบัติได้ในระดับพอใช้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 คะแนน ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมงตามคุณธรรมจริยธรรมตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก 4 ขั้น ตามช่วงอายุ 2 – 16 ปี ดังนี้ ระดับที่ 1 ระดับก่อนกฎเกณฑ์สังคม (Pre convention Level) ช่วงอายุ 2 – 10 ปี ขั้นที่ 1 ปฏิบัติเพราะกลัวถูกลงโทษ ขั้นที่ 2 ปฏิบัติเมื่อต้องการรางวัล ระดับที่ 2 ระดับจริยธรรมตามกฎเกณฑ์ของสังคม (Convention Level) ขั้นที่ 3 ปฏิบัติตามผู้อื่นเห็นชอบ ขั้นที่ 4 ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์สังคม โดยสอดแทรกทุกขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้ คือ ขั้นเตรียม ขั้นอธิบายและสาธิต ขั้นฝึกทักษะ ขั้นนำไปใช้ และขั้นสรุป โดยมีวิธีดังนี้ ขั้นเตรียมปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม เช่น มีความอดทนในการปฏิบัติกิจกรรม มีความเป็นผู้นำ การจัดเก็บอุปกรณ์กีฬาเทควันโดให้เป็นระเบียบ เป็นต้น ขั้นอธิบายและสาธิต ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมระเบียบวินัย เช่น การตั้งใจเรียน เชื่อมั่นในตนเอง ปฏิบัติตามระเบียบของห้องเรียนเทควันโด โดยมีข้อปฏิบัติเช่นการเคารพพ่อแม่ ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณ ซื่อตรงจริงใจต่อเพื่อน กระทำตนให้ดีที่สุดอย่างสม่ำเสมอ เป็นต้น ทฤษฎีของโคลเบิร์กเน้นให้สร้างความเชื่อมั่นในตนเองจึงจะทำให้นักเรียนปฏิบัติได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีผลช่วยส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนให้ชัดเจน และยั่งยืนยิ่งขึ้น สามารถสังเกตพฤติกรรมนักเรียนได้ ขั้นฝึกทักษะรายบุคคล รายกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมาย ครูและนักเรียนกำหนดเกณฑ์ในการลงโทษผู้ไม่ตั้งใจฝึกทักษะร่วมกัน เช่นนักเรียนคนใดไม่ตั้งใจจะลงโทษโดยการลุก นั่ง 10 ครั้ง การกระโดดตบ 10 ครั้ง หรือตัดคะแนน เป็นต้น สำหรับผู้ตั้งใจฝึกปฏิบัติจะได้รับรางวัล เช่น ของที่ระลึก

คำชมเชย เพื่อนปรบมือให้ เป็นต้น การลงโทษ หรือการให้รางวัลจะเป็นไปตามสถานการณ์ในห้องเรียน ขั้นนำไปใช้ มอบหมายให้นักเรียนนำทักษะปฏิบัติที่ได้เรียนรู้ในชั่วโมง ฝึกเป็นรายบุคคล รายกลุ่ม ส่วนใหญ่แล้วจะปฏิบัติรายกลุ่มซึ่งจะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดคุณธรรมจริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย ความมีน้ำใจนักกีฬา รู้จักการร่วมงาน รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รวมทั้งในสัปดาห์ที่ 7 กำหนดให้นักเรียนจัดกิจกรรมสร้างสรรค์โดยนำทักษะที่ปฏิบัติมาปฏิบัติงานกลุ่ม ซึ่งนักเรียนจะปฏิบัติงานกลุ่มได้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้จะต้องใช้คุณธรรมจริยธรรม ในการร่วมกันปฏิบัติงานกลุ่ม และสัปดาห์ที่ 8 กำหนดให้นำทักษะปฏิบัติกีฬาเทควันโดมาใช้ในการต่อสู้ ซึ่งกีฬาการต่อสู้เป็นการส่งเสริมให้มีคุณธรรมจริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย ความมีน้ำใจนักกีฬาอย่างยิ่ง ดังนั้นจึงสอดแทรกทฤษฎีของโคลเบิร์ก ระดับที่ 2 ระดับจริยธรรมตามกฎเกณฑ์ของสังคม ขั้นที่ 3 ปฏิบัติตามผู้อื่นเห็นชอบ ขั้นที่ 4 ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ในกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นนี้ การใช้ระบบกลุ่มจะส่งเสริมให้เกิดคุณธรรมจริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความมีน้ำใจนักกีฬาเพิ่มขึ้น ขั้นสรุปจะสอดแทรกกรณีศึกษาเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม ตามที่ระบุไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้และในขั้นตอนการจัดกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนคิดวิเคราะห์คุณธรรมจริยธรรม ซึ่งทฤษฎีของโคลเบิร์กกล่าวไว้ว่ามนุษย์จะมีคุณธรรมจริยธรรมจากการยอมรับกฎเกณฑ์ที่ตนเองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ นักเรียนจะนำวิธีการคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมในห้องเรียน ประสบการณ์นอกห้องเรียน เชื่อมโยงและสามารถแยกแยะสิ่งที่ควรปฏิบัติสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติ และรู้จักเลือกปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์ของสังคม และกฎหมาย สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2559) กล่าวว่ายุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศต้องปรับเปลี่ยนค่านิยมของคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย ทั้งในและนอกห้องเรียน และสอดคล้องกับ อัญชิสา สุรีย์แสง (2553) ศึกษาเรื่องการใช้กิจกรรมพัฒนาความมีระเบียบวินัยของตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนหลังการทดลองมีระเบียบวินัยสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองยังคงมีวินัยสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งความมีระเบียบวินัยเป็นพื้นฐานในการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม และใช้ในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จ

หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก 8 สัปดาห์ได้ประเมินคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนกลุ่มทดลองพบว่ามีคุณธรรมจริยธรรมเพิ่มขึ้นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 อยู่ในระดับดีมาก จึงสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กสามารถพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมได้จริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิวัฒน์ งั่วลำหิน (2553) ที่ทำการศึกษาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์กเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าคุณธรรม

จริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาสามารถปลูกฝังในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา โดยผู้มีน้ำใจนักกีฬาจะปฏิบัติตามกฎ กติกา มารยาท และกฎหมายต่อไป

1.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีโคลเบิร์กหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

นอกจากนั้นยังพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองปฏิบัติได้ในระดับพอใช้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.01 ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมงสอดแทรกทฤษฎีของโคลเบิร์กทุกขั้นตอนโดยเฉพาะขั้นการฝึกทักษะ ขั้นการนำไปใช้และขั้นสรุป โดยมีวิธีการดังนี้ กำหนดการลงโทษร่วมกับนักเรียน เพื่อฝึกให้นักเรียนยอมรับผลการกระทำของตนเอง ใช้การฝึกทักษะรายบุคคล รายกลุ่ม ฝึกฝนให้นักเรียนที่มีทักษะดีช่วยเหลือนักเรียนคนอื่น เพื่อให้ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีภาวะผู้นำและผู้ตามที่ดี เต็มใจช่วยเหลือผู้อื่น รู้จักปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเองเป็นต้น สำหรับบทลงโทษ เช่น หักคะแนนความประพฤติ กระโดดตบ 10 ครั้งเป็นต้น ส่วนการให้รางวัล เช่นการมอบของที่ระลึก การให้เพื่อนปรบมือหรือให้คะแนนความประพฤติ เป็นต้น ขั้นนำไปใช้ บางชั่วโมงจะมีการแข่งขันระหว่างกลุ่ม โดยให้เวลานักเรียนฝึกซ้อมร่วมกัน ขั้นตอนนี้ส่งเสริมระเบียบวินัย ความมีน้ำใจนักกีฬา รู้จักกฎ กติกา ในการ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ฝึกทักษะในการอยู่ร่วมกัน ซึ่งตรงกับทฤษฎีของโคลเบิร์กขั้นที่ 3 ปฏิบัติตามผู้อื่นเห็นชอบและขั้นที่ 4 ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม นอกจากนั้นการฝึกทักษะกีฬาเทควันโด โดยการฝึกซ้ำ ๆจะช่วยส่งเสริมให้เกิดความชำนาญเกิดการเรียนรู้ระหว่างกันมีความพร้อมในการพัฒนาผลงานกลุ่มร่วมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุโชค ฉันทะนิ (2560) ที่ทำการศึกษาเรื่องประสิทธิผลของการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนตามแนวเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อทักษะพื้นฐานการเตะในกีฬาเทควันโด ผลการวิจัยพบว่าทัศนคติที่มีต่อการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นในทางบวก และส่งผลต่อการพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดสูงกว่ากลุ่มการสอนแบบปกติ ขั้นสรุป ใช้กรณีศึกษาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน แต่ไม่เอ่ยนามนักเรียน ยกสถานการณ์และให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในกรณีดังกล่าวว่าจะมีวิธีคิดและแก้ปัญหาอย่างไร วิธีการนี้จะส่งเสริมให้นักเรียนตัดสินในการเลือกหรือไม่เลือกปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์กที่กล่าวว่า จริยธรรมเป็นความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความถูกผิด ที่เกิดจากกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลที่ต้องอาศัยวุฒิภาวะทางปัญญา พัฒนาการทางจริยธรรมเป็นผลการพัฒนาโครงสร้างทางความคิด ความสำเร็จเกี่ยวกับจริยธรรมพื้นฐาน จึงเห็นได้ว่าความมีคุณธรรมจริยธรรมส่งผลต่อการฝึกทักษะกีฬาและการดำรงชีวิตประจำวัน หลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก 8 สัปดาห์ได้ประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดกลุ่มทดลองพบว่า มีทักษะ

พื้นฐานกีฬาเทควันโดเพิ่มขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 อยู่ในระดับดีมาก จึงสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กสามารถพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดได้จริง

1.3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้เพราะในการประเมินคุณธรรมจริยธรรมก่อนเรียน นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีคุณธรรมจริยธรรมไม่แตกต่างกัน นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลอง 2.28 อยู่ในระดับพอใช้ นักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนน 2.24 อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงควรเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ เศวตาภรณ์ ตังวันเจริญ (2558: ออนไลน์) กล่าวถึงทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ว่าบุคคลจะมีการตอบสนองกับสิ่งเร้าถ้ามีความพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจ การเรียนรู้ที่เกิดจากการกระทำซ้ำ ๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่คงทน ส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจที่จะเรียนรู้ต่อไปซึ่งการจัดการเรียนรู้พลศึกษามีการจัดกิจกรรมภาคปฏิบัติให้ฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ ดังนั้นจึงเกิดความก้าวหน้าในการเรียนรู้และมีความคงทนจากการปฏิบัติซ้ำ ๆ ในขั้นการฝึกทักษะและขั้นการนำไปใช้ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สังเกตการณ์จัดการเรียนรู้พบว่าครูผู้สอนวางระบบการจัดกิจกรรมด้านความมีระเบียบวินัย ความมีน้ำใจนักกีฬาโดยการวางระเบียบปฏิบัติ เช่นการตรวจเครื่องแต่งกาย การจัดระเบียบแถวในการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล รายกลุ่ม ส่งเสริมการช่วยเหลือกัน ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นประกอบกับครูผู้สอนมีประสบการณ์การสอนพลศึกษามาก จึงจัดกิจกรรมบรรลุเป้าหมายวิชาพลศึกษากีฬาเทควันโด ส่งผลให้นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคุณธรรมจริยธรรม หลังทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง แต่อย่างไรก็ตามหลังการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติครบ 8 สัปดาห์ พบว่ามีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 2.33 อยู่ในระดับพอใช้เท่าเดิม

1.4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่าก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 1.92 อยู่ในระดับพอใช้ กลุ่มนี้ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา 5 ขั้นประกอบด้วย ขั้นเตรียม ขั้นอธิบายและสาธิต ขั้นฝึกทักษะ ขั้นนำไปใช้และขั้นสรุป มีการจัดกิจกรรมกวดขันด้านความมีระเบียบวินัยและเน้นการฝึกทักษะรายบุคคล รายกลุ่ม กลุ่มควบคุมมีนักกีฬาเทควันโดซึ่งมีบทบาทในการช่วยเหลือให้ปฏิบัติทักษะผ่านเกณฑ์ หลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบ 8 สัปดาห์ มีผลการทดลองค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 2.33 อยู่ในระดับพอใช้เช่นเดิม

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 และเมื่อพิจารณาสามารถอภิปรายในประเด็นดังต่อไปนี้

2.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนั้นยังพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมจริยธรรม หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองเท่ากับ 3.57 อยู่ในระดับดีมาก ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 2.33 อยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กมีประสิทธิภาพส่งผลนักเรียนกลุ่มทดลองมีคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับที่สูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้ได้สอดแทรกคุณธรรมเกี่ยวกับความมีระเบียบวินัย ความมีน้ำใจนักกีฬา รวมทั้งจัดกิจกรรมขั้นการฝึกทักษะ และขั้นนำไปใช้ เป็นกิจกรรมรายบุคคล กิจกรรมกลุ่ม นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมายเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ เพื่อต้องการรางวัล ปฏิบัติตามความเห็นชอบของผู้อื่น การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์สังคม รวมทั้งในขั้นสรุปใช้กรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับความมีระเบียบวินัยตามที่ระบุไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้ตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันจะส่งผลต่อความมีคุณธรรม จริยธรรม ดังกล่าวข้างต้น สอดคล้องกับการวิจัยของ อนุพงศ์ วุฒิฐิติกร (2552) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยนักเรียนโรงเรียนโคราชพิทยาคม ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยของนักเรียนด้านการแต่งกาย และการแสดงความเคารพในรอบที่ 1 โดยใช้กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกิจกรรมคำมั่นสัญญา มีผลเป็นที่น่าพอใจ แต่มีนักเรียนส่วนหนึ่งไม่ปรับพฤติกรรม จึงใช้การพัฒนาในรอบที่ 2 โดยใช้กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเยี่ยมบ้าน และกิจกรรมการประกวดนักเรียนที่ปฏิบัติตนให้เป็นผู้มีระเบียบวินัยด้านการแต่งกาย และการแสดงความเคารพ หลังการพัฒนาในรอบที่ 2 ทำให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมดมีการปรับพฤติกรรมไปในทิศทางที่ดีขึ้น ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงพบว่า คุณธรรมจริยธรรม นักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้พบว่า หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดเท่ากับ 3.33 อยู่ในระดับดีมาก นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดเท่ากับ 2.33 อยู่ในระดับพอใช้ ทั้งนี้เนื่องจากกีฬาเทควันโดเป็นกีฬาที่ต้องใช้ความคล่องแคล่วว่องไว

ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ เตะได้ถูกต้อง รวดเร็วตรงเป้าหมายจึงต้องใช้ความตั้งใจ ความอดทนในการฝึกทักษะซ้ำ ๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญและกล้ามเนื้อพัฒนาไปในทิศทางที่ต้องการ ซึ่งก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ซึ่งระบุทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะคุณธรรมจริยธรรมที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน ในแต่ละขั้นตอนการจัดกิจกรรมให้แรงจูงใจ ใช้วินัยเชิงบวก กล่าวชมเชยให้กำลังใจ ดูแลนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน จัดการแข่งขันทักษะการเตะด้านข้างระหว่างกลุ่ม ซึ่งเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัย น้ำใจนักกีฬา รวมทั้งสนับสนุนให้แต่ละกลุ่มช่วยดูแลเพื่อนที่ยังปฏิบัติไม่ถูกต้องให้ปฏิบัติมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของวัชรี หลิมรัตน์ และอภิชา ประกอบเส้ง (2555: ออนไลน์) กล่าวว่าการเรียนรู้ร่วมกันจะเป็นผลให้ถ่ายเทแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ประสบการณ์ทักษะระหว่างสมาชิก เพื่อนำมาใช้พัฒนาองค์ความรู้ ทักษะรวดเร็วยิ่งกว่าการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในกระแสโลกาภิวัฒน์ นอกจากนั้นสอดแทรกทฤษฎีของโคลเบิร์กในขั้นที่ 1 - 4 ให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ลงโทษผู้ไม่ปฏิบัติตาม กฎระเบียบ กติกา มอบรางวัลเป็นของที่ระลึกหรือคำชมเชย การปฏิบัติตามกฎ กติกาของกลุ่มและการยอมรับกฎเกณฑ์สังคมของกลุ่มเพื่อน เป็นต้น ส่งผลให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล รายกลุ่ม บรรลุเป้าหมายจุดประสงค์การเรียนรู้และมาตรฐาน พ3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) กีฬาเทควันโดเป็นศาสตร์และศิลป์การต่อสู้ จึงต้องปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา และสอดแทรกวิธีการปลูกฝังด้วยทฤษฎีของโคลเบิร์กจึงจะเกิดผลดีต่อการเรียนรู้ และพฤติกรรมอันพึงประสงค์ ดังนั้นได้ให้ความรู้กติกาการต่อสู้ และจำลองสถานการณ์จำลองการแข่งขันโดยใช้อุปกรณ์ป้องกันตัว ใช้สนามสำหรับการแข่งขัน จำลองสถานการณ์การเป็นนักกีฬา ผู้ตัดสิน การให้คะแนนผู้แข่งขัน ผู้วิจัยได้เน้นย้ำคุณธรรมจริยธรรมตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก ด้านความมีระเบียบวินัย บทบาทในการเป็นผู้แข่งขันและผู้รับชม มารยาทในการเป็นผู้ชมที่ดี การมีน้ำใจนักกีฬาในการแข่งขัน ให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการบาดเจ็บ และการรักษาการบาดเจ็บเบื้องต้น เป็นต้น นอกจากนี้ครูแสดงความชื่นชมผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรม ชื่นชมผู้มีคุณธรรมจริยธรรม ส่งเสริมการประพฤติดี ศีลธรรมอันดีต่อตนตนเองและนักเรียน สอดคล้องกับงานพัฒนาวิชาการ และสื่อการสอนการกีฬาแห่งประเทศไทย (2550) กล่าวว่า รัฐศาสตร์ของกีฬาเทควันโดเกี่ยวข้องกับด้านร่างกาย โภชนาการ จิตวิทยา การสร้างสมรรถภาพ และการฝึกซ้อม ครูจึงต้องมีความรู้ในตัวผู้เรียน นักกีฬายึดถือการประพฤติปฏิบัติดี ส่งเสริมศีลธรรมอันดี ไม่ทอดทิ้งคุณค่าของกีฬา มีคุณค่าที่ควรเพิ่มให้ผู้เรียน นักกีฬา อาทิเช่น ระเบียบวินัย รักความก้าวหน้า มานะพยายาม เป็นต้น

จากข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กสามารถพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความมีน้ำใจนักกีฬาและทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดได้สัมฤทธิ์ผล ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือทดลอง คือ แผนการจัดการ

เรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม และเกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพ แบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด และเกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพ ซึ่งสามารถปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กับพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดได้อย่างมีประสิทธิภาพกว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาเทควันโดแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีช่วงอายุ 13 - 15 ปี เป็นวัยรุ่นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของการเติบโตมีความเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ จึงต้องใช้วิธีการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม การจัดกิจกรรมให้เป็นที่ยอมรับของนักเรียน ครูจึงต้องออกแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม เพื่อให้นักเรียนพัฒนาศักยภาพของตนเองได้

1.2 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีพละกำลังมากชอบการต่อสู้ จึงควรเพิ่มเวลาจัดกิจกรรมการต่อสู้และแข่งขัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีของโคลเบิร์กในทักษะกีฬาประเภทอื่น

2.2 ควรมีการศึกษาทฤษฎีของโคลเบิร์กในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม กีฬาประเภททีม

2.3 ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กในตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความซื่อสัตย์ ความกตัญญู เป็นต้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม และเกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพ แบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด และเกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพ

1. ศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์
   อาจารย์ประจำสาขาสุขศึกษาและพลศึกษา
   คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ อ่อนศิริ
   หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา
   คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มานิต โกศลอินทรีย์
   อดีตอาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

4. อาจารย์โสภา แก้วพรหม
   ตำแหน่งครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนดอนทองวิทยา
   สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 (พิษณุโลก)

5. นางสาวโสภา ช้อยชด
   ผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาเทควันโด ประจำศูนย์ฝึกกีฬากรมพลศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ที่ อว 64.6(2723)/064

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

มกราคม 2563

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลการวิจัยและทดลองใช้เครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนจ่านกร้อง

ด้วย นายทักษ์สุธี มูลหงษ์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรมและทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี ศรีลัด และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลและทดลองใช้เครื่องมือ คือ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก แบบประเมินคุณธรรม จริยธรรม และแบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ในโรงเรียนของท่าน ทั้งนี้นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้เก็บข้อมูลวิจัยและทดลองใช้เครื่องมือดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์)
ประธานสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
โทร. 02-218-2565 ต่อ 8140
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย 090-9298992 email:Taksutee_moonhong@hotmail.com

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ โทร. 82565 ต่อ 8140

ที่ อว 64.6(2723)/079 **วันที่** ธันวาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์

ด้วย นายทักษ์สุธี มูลหงษ์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง"ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรมและทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี ศรีลัด และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์)
ประธานสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 090-9298992 email: Taksutee_moonhong@hotmail.com

ที่ อว 64.6(2723)/079

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

ธันวาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ อ่อนศิริ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายทักษ์สุธี มูลหงษ์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง“ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรมและทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี ศรีลัด และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์)
ประธานสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
โทร. 0-2218-2565 ต่อ 8140
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 090-9298992 email: Taksutee_moonhong@hotmail.com

ที่ อว 64.6(2723)/079

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

ธันวาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มานิต โกศลอินทรีย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายทักษ์สุธี มูลหงษ์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง“ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรมและทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี ศรีลัด และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์)
ประธานสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
โทร. 0-2218-2565 ต่อ 8140
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 090-9298992 email: Taksutee_moonhong@hotmail.com

ที่ อว 64.6(2723)/079

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

ธันวาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ โสภา แก้วพรหม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายทักษ์สุธี มูลหงษ์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง"ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรมและทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี ศรีลัด และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์)
ประธานสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
โทร. 0-2218-2565 ต่อ 8140
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 090-9298992 email: Taksutee_moonhong@hotmail.com

ที่ อว 64.6(2723)/079

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

ธันวาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาว โสภา ช้อยชด

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายทักษ์สุธี มูลหงษ์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง“ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรมและทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี ศรีลัด และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์)
ประธานสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
โทร. 0-2218-2565 ต่อ 8140
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 090-9298992 email: Taksutee_moonhong@hotmail.com

ภาคผนวก ค

วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแผนการจัดการเรียนรู้
2. ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบประเมินคุณธรรมจริยธรรมและเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ
3. ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดและเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ
4. ตารางวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson – Product Moment Corrlation Coefficient) ของแบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม
5. ตารางวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson – Product Moment Corrlation Coefficient) ของแบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตาราง IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของคะแนน (∑R)	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1. ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	4. กระบวนการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	6. กระบวนจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับทฤษฎีของโคลเบิร์ก	0	0	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
	เฉลี่ยรวม							0.90	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตาราง IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของคะแนน ($\sum$R)	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
2	1. ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	4. กระบวนการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	6. กระบวนจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับทฤษฎีของโคลเบิร์ก	0	0	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
	เฉลี่ยรวม							0.90	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตาราง IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของคะแนน (∑R)	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
3	1. ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	4. กระบวนการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	6. กระบวนจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับทฤษฎีของโคลเบิร์ก	0	0	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
	เฉลี่ยรวม							0.90	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตาราง IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของคะแนน (∑R)	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
4	1. ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	4. กระบวนการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	6. กระบวนจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับทฤษฎีของโคลเบิร์ก	0	0	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
	เฉลี่ยรวม							0.90	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตาราง IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของคะแนน (∑R)	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5	1. ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	4. กระบวนการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	6. กระบวนจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับทฤษฎีของโคลเบิร์ก	0	0	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
	เฉลี่ยรวม							0.90	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตาราง IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของคะแนน (∑R)	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
6	1. ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	4. กระบวนการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	6. กระบวนจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับทฤษฎีของโคลเบิร์ก	0	0	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
	เฉลี่ยรวม							0.87	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตาราง IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของคะแนน (∑R)	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
7	1. ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	4. กระบวนการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	6. กระบวนจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับทฤษฎีของโคลเบิร์ก	0	0	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
	เฉลี่ยรวม							0.90	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตาราง IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของคะแนน (∑R)	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
8	1. ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	4. กระบวนการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	6. กระบวนจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับทฤษฎีของโคลเบิร์ก	0	0	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
	เฉลี่ยรวม							0.90	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตาราง IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม (ความมีระเบียบวินัย)

รายการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของคะแนน ($\sum$R)	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ข้อที่ 1	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
เฉลี่ยรวม							0.98	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตาราง IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพคุณธรรมจริยธรรม (ความมีระเบียบวินัย)

รายการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของคะแนน ($\sum$R)	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ข้อที่ 1	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
เฉลี่ยรวม							0.98	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตาราง IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม (ความมีน้ำใจนักกีฬา)

รายการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของคะแนน ($\sum$R)	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ข้อที่ 1	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 12	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
เฉลี่ยรวม							0.98	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตาราง IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพคุณธรรมจริยธรรม (ความมีน้ำใจนักกีฬา)

รายการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของคะแนน ($\sum$R)	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ข้อที่ 1	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 12	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
เฉลี่ยรวม							0.98	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตาราง IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด เรื่อง ทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด

รายการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของคะแนน ($\sum$R)	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ข้อที่ 1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตาราง IOC (ต่อ) ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด เรื่อง ทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด

รายการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของคะแนน ($\sum$R)	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ข้อที่ 19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 21	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 22	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 23	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 24	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 25	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
เฉลี่ยรวม							0.98	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตาราง IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด เรื่อง ทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด

รายการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของคะแนน ($\sum$R)	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ข้อที่ 1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตาราง IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด เรื่อง ทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด

รายการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของคะแนน ($\sum$R)	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ข้อที่ 19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 21	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 22	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 23	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 24	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 25	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
เฉลี่ยรวม							0.98	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางหาค่าสัมประสิทธ์สัมพันธ์ของเพียร์สันด้านคุณธรรมจริยธรรม ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนนักเรียน	คะแนนคุณธรรมจริยธรรมก่อนทดลองของกลุ่มตัวอย่าง	คะแนนคุณธรรมจริยธรรมหลังทดลองของกลุ่มตัวอย่าง
1	1.63	1.86
2	2.43	2.46
3	2.30	2.40
4	2.00	2.00
5	2.13	2.20
6	1.76	1.96
7	1.73	1.80
8	2.36	2.50
9	2.06	2.10
10	1.63	1.83
11	2.43	2.43
12	1.90	2.00
13	2.13	2.23
14	2.23	2.23
15	2.16	2.20
16	2.26	2.33
17	2.46	2.46
18	1.96	2.16
19	2.16	2.16
20	2.23	2.23
21	1.53	2.06
22	2.36	2.36
23	2.33	2.23
24	2.33	2.33
25	1.16	2.16
26	2.26	2.33

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จำนวนนักเรียน	คะแนนคุณธรรมจริยธรรมก่อนทดลองของกลุ่มตัวอย่าง	คะแนนคุณธรรมจริยธรรมหลังทดลองของกลุ่มตัวอย่าง
27	2.00	2.03
28	2.30	2.33
29	2.30	2.30
30	1.93	2.00

Correlations

		Pretestmoral1	Posttestmoral2
Pretestmoral1	Pearson Correlation	1	.916**
	Sig. (2-tailed)		.000
	N	30	30
Posttestmoral2	Pearson Correlation	.916**	1
	Sig. (2-tailed)	.000	
	N	30	30

**. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ของเพียร์สันด้านทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนนักเรียน	คะแนนทักษะพื้นฐานเทควันโดก่อนทดลองของกลุ่มตัวอย่าง	คะแนนทักษะพื้นฐานเทควันโดหลังทดลองของกลุ่มตัวอย่าง
1	1.52	2.20
2	1.28	1.48
3	2.20	2.28
4	2.12	2.12
5	1.72	1.92
6	2.00	2.00
7	2.00	2.00
8	1.92	2.00
9	1.80	1.80
10	1.16	1.16
11	1.16	1.16
12	2.00	2.00
13	1.88	2.00
14	1.88	2.00
15	2.00	2.00
16	1.76	1.76
17	2.00	2.00
18	2.00	2.00
19	1.68	2.00
20	1.68	1.80
21	1.72	1.80
22	1.56	1.68
23	1.56	1.72
24	1.96	2.00
25	1.76	1.80
26	2.20	2.20

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จำนวนนักเรียน	คะแนนทักษะพื้นฐานเทควันโดก่อนทดลองของกลุ่มตัวอย่าง	คะแนนทักษะพื้นฐานเทควันโดหลังทดลองของกลุ่มตัวอย่าง
27	2.00	2.00
28	1.68	1.72
29	2.40	2.40
30	1.76	1.76

Correlations

		Skillpretest1	Skillposttest2
Skillpretest1	Pearson Correlation	1	.881**
	Sig. (2-tailed)		.000
	N	30	30
Skillposttest2	Pearson Correlation	.881**	1
	Sig. (2-tailed)	.000	
	N	30	30

**. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์กที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรมและทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. แบบประเมินคุณธรรมจริยธรรมและเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ
3. แบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดและเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้รายคาบพลศึกษาตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา **สาระวิชาพลศึกษา**
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 **กิจกรรม** กีฬาเทควันโด
เรื่อง ทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด **สัปดาห์ที่ 1**
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 **ภาคเรียนที่ 2** ปีการศึกษา 2562
ผู้สอน นายทักษ์สุธี มูลหงษ์ **จำนวนคาบ** 1 ชั่วโมง (60 นาที)
สถานที่สอน อาคารอเนกประสงค์

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐานที่ พ3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

ตัวชี้วัด พ 3.1 ม. 2/2 เล่นกีฬาไทยและกีฬาสากลทั้งประเภทบุคคลและทีมอย่างน้อย 1 ชนิด

มาตรฐานที่ พ3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

ตัวชี้วัด พ 3.2 ม. 2/3 มีวินัย ปฏิบัติตามกฎ กติกา และข้อตกลงในการเล่นกีฬาที่เลือก

สาระสำคัญ

ทักษะท่าเตะด้านข้างเป็นท่าพื้นฐานของกีฬาเทควันโดที่ต้องฝึกฝนให้มีการแทงเข่า การทรงตัวที่ดี เพราะต้องใช้พลังความแข็งแรงของขาในการหมุนตัวเตะ ให้มีความเร็วและแรงตรงเป้าหมาย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และบอกความสำคัญ ประโยชน์ของทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดได้อย่างถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด
3. นักเรียนมีความสนุกสนานจากการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด
4. นักเรียนสามารถพัฒนาความอ่อนตัวได้โดยการเล่นเกมส่งลูกบอล
5. นักเรียนสามารถแสดงคุณธรรมจริยธรรม ครบทั้ง 2 ด้าน (ด้านความมีระเบียบวินัย และด้านความมีน้ำใจนักกีฬา)

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนร้อยละ 80 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับความสำคัญ ประโยชน์และทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด รวมทั้งแสดงถึงความมีระเบียบวินัย ความมีน้ำใจนักกีฬาได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้

CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้	ทฤษฎีโคลเบิร์ก
ความสำคัญและประโยชน์ของทักษะท่าเตะด้านข้าง ทักษะท่าเตะด้านข้างเป็นทักษะท่าเตะที่มีความรุนแรงสามารถใช้ได้ทั้งการโจมตีคู่ต่อสู้หรือเป็นการป้องกันตัวได้เป็นอย่างดี แต่กลับสามารถปฏิบัติได้ค่อนข้างยาก ผู้เล่น เทควันโดจึงต้องหมั่นฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ และต้องมีร่างกายที่แข็งแรงทั้งการทรงตัวและสมาธิ **ท่าเตะด้านข้าง** **(Side Kick)** วิธีการปฏิบัติ 1. ยืนตัวตรงแขนแนบข้างลำตัว 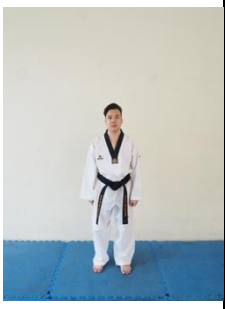	**1. ขั้นเตรียม (10 นาที)** 1.1 ครูให้นักเรียนเดินไปวางกระเป๋าตามจุดที่ครูกำหนดแล้วกลับมาเข้าแถว 8 แถว 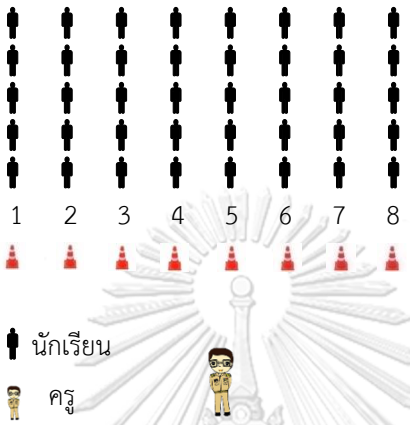 1.2 ครูกล่าวทักทายนักเรียน และสำรวจจำนวนนักเรียน ตรวจสอบความเรียบร้อยทั่วไป เช่น การแต่งกาย การผูกเชือกรองเท้า 1.3 ครูให้นักเรียนวิ่งในอาคารอเนกประสงค์โดยแบ่งนักเรียนเป็นนักเรียนชาย 1 แถว นักเรียนหญิง 1 แถว หลังจากวิ่งครบตามที่ครูกำหนดให้นักเรียนมาเข้าแถว 8 แถวตามเดิม 1.4 ครูให้ตัวแทนนักเรียนออกมานำยืดเหยียดกล้ามเนื้อโดยการ - ยืนยืดแขน 2 ข้างไปด้านบนศีรษะ 10 วินาที - ยืนยืดแขน 2 ข้างไปแตะปลายเท้า 10 วินาที - แยกเท้าออกด้านข้างแล้วก้มไปจับข้อเท้าซ้าย 10 วินาที - แยกเท้าออกด้านข้างแล้วก้มไปจับข้อเท้าขวา 10 วินาที		

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้	ทฤษฎีโคลเบิร์ก
2. ยกเข่าด้านที่จะเตะขึ้นมาให้เข่าอยู่บริเวณเอวพร้อมด้วยยกมือทั้ง 2 ข้างมาที่บริเวณหน้าอกและกำหมัดแนบลำตัว 3. เอนตัวมาอีกข้างที่เป็นขาหลักพร้อมยกขามาด้านข้าง 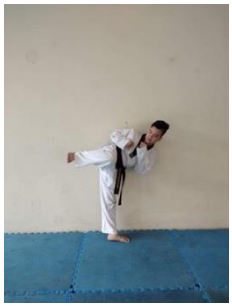	1.5 ครูให้นักเรียนเล่นเกมส่งลูกบอลเพื่อพัฒนาสมรรถภาพด้านความอ่อนตัว โดยนักเรียนเข้าแถวตอนลึกห่างกัน 1 ช่วงแขนและส่งลูกบอลข้ามศีรษะโดยใช้มือทั้ง 2 ข้าง ไปทางด้านหลังให้นักเรียนคนต่อไป นักเรียนแถวไหนปฏิบัติได้ครบทั้งแถวให้นั่งลง (ปฏิบัติ 2 รอบ) **2. ขั้นอธิบายและสาธิต (10 นาที)** 2.1 ครูอธิบายความสำคัญของทักษะท่าเตะด้านข้าง และประโยชน์ของทักษะท่าเตะด้านข้าง เพื่อใช้ในการต่อสู้และการป้องกันตัว 2.2 ครูสาธิตการแทงเข่า และวิธีการเดินแทงเข่า เพื่อประโยชน์ในการฝึกทักษะท่าเตะด้านข้าง 2.3 ครูสาธิตทักษะท่าเตะด้านข้างตามลำดับขั้นตอนพื้นฐานแบบยืนอยู่กับที่ การพับขาขนานกับพื้น การส่งแรงสู่เป้าหมาย การมองเป้าหมาย การพับขากลับ **3. ขั้นฝึกทักษะ (15 นาที)** 3.1 ครูมอบหมายให้นักเรียนฝึกทักษะพื้นฐานท่าเตะด้านข้างโดยมีการกำหนดกฎเกณฑ์ร่วมกันกับนักเรียนคือนักเรียนคนใดไม่ตั้งใจปฏิบัติจะถูกลงโทษ ลุก –นั่ง 10 ครั้งนับเป็นภาษาเกาหลี(ในขั้นนี้นักเรียนจะรับผิดชอบฝึกทักษะและช่วยเหลือซึ่งกันและกันร่วมมือกันปฏิบัติเพราะกลัวถูกลงโทษ) 3.2 ครูให้นักเรียนฝึกทักษะท่าเตะด้านข้างขั้นพื้นฐานแบบยืนอยู่กับที่ ข้าง	นักเรียนสามารถพัฒนาความอ่อนตัวได้โดยเล่นเกมส่งลูกบอล นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และบอกความสำคัญประโยชน์ของทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดได้อย่างถูกต้อง นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดได้อย่างถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	ขั้นที่ 1 ปฏิบัติเพราะกลัวถูกลงโทษ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้	ทฤษฎีโคลเบิร์ก
4. ส่งแรงถีบไปยังเป้าหมาย 5. พับขากลับมาบริเวณเอว 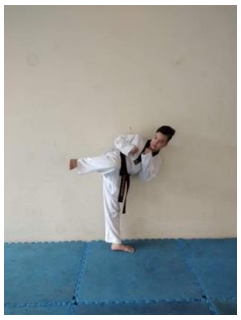 6. วางเท้าลง 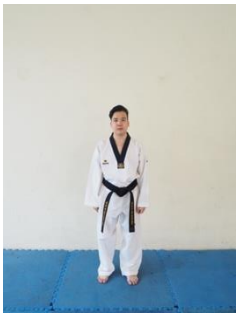	ขวา 30 ครั้ง ข้างซ้าย 30 ครั้ง ตามสัญญาณนกหวีด (สังเกตความมีน้ำใจนักกีฬานักเรียนมีความสุขในการร่วมกิจกรรม) 3.3 ครูคอยสังเกตข้อบกพร่องและแนะนำแก้ไข สังเกตขาข้างที่เตะงอพับหันฝ่าเท้าไปยังเป้าหมาย ส้นเท้าชิดสะโพกถีบเท้าออกไปยังเป้าหมายให้แม่นยำ 3.4 ครูกำหนดให้นักเรียนแต่ละคนปฏิบัติซ้ำ ๆเพื่อให้ถูกต้องและเกิดความชำนาญ นักเรียนคนใดปฏิบัติได้ถูกต้องแข็งแรงสวยงามจะได้รับรางวัลของที่ระลึกจากครู(ส่งเสริมให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน) **4. ขั้นนำไปใช้ (15 นาที)** 4.1 ครูมอบหมายให้นักเรียนจับคู่ และไปหยิบเป้าเตะคู่ละ 1 เป้า ในการทำกิจกรรม 4.2 ครูมอบหมายให้นักเรียนเริ่มเตะเป้าข้างละ 10 ครั้ง เมื่อครบ 2 ข้างแล้วให้เปลี่ยนคนเตะเป้าโดยใช้เวลา 3 นาที(ขั้นนี้สังเกตความมีน้ำใจนักกีฬาเกี่ยวกับการมีความสุขในการเรียน) 4.3 ครูให้นักเรียนที่อยู่ทางด้านขวามือยกมือขึ้นเพื่อเป็นคนจับเป้า และคนซ้ายมือเป็นคนเตะเป้าครูเน้นให้คู่ของนักเรียนช่วยแนะนำช่วยเหลือเพื่อนที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง (ขั้นนี้แสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬาเกี่ยวกับช่วยเหลือเพื่อน) 4.4 ครูจับเวลา 15 วินาทีเพื่อให้นักเรียนเตะท่าเตะด้านข้างใส่เป้าให้มากที่สุด หลังจากครบ 15 วินาทีให้เปลี่ยนข้าง	นักเรียนมีความสนุกสนานจากการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด	ขั้นที่ 2 ปฏิบัติเมื่อต้องการรางวัล ขั้นที่ 3 ปฏิบัติตามผู้อื่นเห็นชอบ ขั้นที่ 4 ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้	ทฤษฎีโคลเบิร์ก
	เตะ (โดยคนจับเป้าเป็นคนนับจำนวนครั้งที่ได้) เมื่อเตะครบทั้ง 2 ข้างให้เปลี่ยนคนจับเป้า และคนเตะเป้า 4.5 ครูสังเกตพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา (มีความสุขในการเรียน และเต็มใจช่วยเหลือผู้อื่น) เพื่อประโยชน์ในการประเมินคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน **5. ขั้นสรุป (10 นาที)** 5.1 ครูนำนักเรียนยืดเหยียดร่างกายหลังการจัดกิจกรรม 5.2 ครูให้นักเรียนแต่งกายให้เรียบร้อย ดื่มน้ำ และทำความสะอาดร่างกาย 5.3 ครูกับนักเรียนร่วมกันสรุปความสำคัญ และประโยชน์ของทักษะการเตะด้านข้าง 5.4 ครูสุ่มนักเรียน 2 – 3 คน บอกจุดเด่นของตนเองในการเรียนชั่วโมงนี้ และสิ่งที่ต้องพัฒนาเพื่อเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ชั่วโมงต่อไป 5.5 ครูยกตัวอย่างกรณีศึกษาในชั่วโมงเรียน - หากมีนักเรียนเข้าห้องเรียนไม่ตรงเวลา และในระหว่างที่กำลังปฏิบัติกิจกรรมมีนักเรียนบางคนออกจากห้องเรียนโดยไม่ขออนุญาต นักเรียนมีความคิดเห็นต่อสถานการณ์ดังกล่าวอย่างไร (ความมีระเบียบวินัยเกี่ยวกับการเข้าห้องเรียนตรงเวลา และ ขออนุญาตก่อนออกจากห้องเรียน)	นักเรียนสามารถแสดงคุณธรรมจริยธรรมครบ 2 ด้าน(ด้านความมีระเบียบวินัยและความมีน้ำใจนักกีฬา)	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้	ทฤษฎีโคลเบิร์ก
	- เมื่อนักเรียนร่วมกันอภิปรายเสร็จครูและนักเรียนร่วมกันสรุปแนวปฏิบัติตนในสถานการณ์ดังกล่าว 5.6 ครูเน้นย้ำให้นักเรียนฝึกฝนทักษะท่าเตะด้านข้างจนเกิดความชำนาญเมื่อมีเวลาว่าง 5.7 นักเรียนกล่าวบทบัญญัติเทควันโดและข้อปฏิบัติของห้องเรียนพร้อมกัน และครูบอกเลิกแถว		

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

วัสดุอุปกรณ์ / สื่อการเรียนรู้

นกหวีด 1 อัน

ลูกฟุตบอล 8 ลูก

กรวย 8 อัน

เป้าเตะเล็ก 20 อัน

ใบความรู้

บทบัญญัติเทควันโด และข้อปฏิบัติของห้องเรียนเทควันโด 34 ใบ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา **สาระวิชาพลศึกษา**
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 **กิจกรรม** กีฬาเทควันโด
เรื่อง ฝึกทักษะท่าเตะด้านข้างระดับลำตัว **สัปดาห์ที่ 2**
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 **ภาคเรียนที่ 2** ปีการศึกษา 2562
ผู้สอน นายทักษ์สุธี มูลหงษ์ **จำนวนคาบ** 1 ชั่วโมง (60 นาที)
สถานที่สอน อาคารอเนกประสงค์

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐานที่ พ3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

ตัวชี้วัด พ 3.1 ม. 2/2 เล่นกีฬาไทยและกีฬาสากลทั้งประเภทบุคคลและทีมอย่างน้อย 1 ชนิด

มาตรฐานที่ พ3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

ตัวชี้วัด พ 3.2 ม. 2/3 มีวินัย ปฏิบัติตามกฎ กติกา และข้อตกลงในการเล่นกีฬาที่เลือก

สาระสำคัญ

ทักษะท่าเตะด้านข้างระดับลำตัว เป็นทักษะที่ต้องใช้ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา โดยยกขา มองข้ามไหล่ดูเป้าหมาย ถีบส้นเท้าเข้าสู่ลำตัวคู่ต่อสู้ด้วยความแข็งแรง และตรงเป้าหมาย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และบอกวิธีการฝึกทักษะท่าเตะด้านข้างระดับลำตัวได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะท่าเตะด้านข้างระดับลำตัวได้อย่างถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด
3. นักเรียนมีความกระตือรือร้น ยิ้มแย้มแจ่มใสในขณะที่เรียน และฝึกทักษะท่าเตะด้านข้างระดับลำตัวด้วยความตั้งใจ
4. นักเรียนสามารถพัฒนาความอ่อนตัวได้โดยการเล่นเกมส่งลูกบอล
5. นักเรียนสามารถแสดงคุณธรรม จริยธรรม ครบทั้ง 2 ด้าน(ด้านความมีระเบียบวินัยและด้านความมีน้ำใจนักกีฬา)

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ผู้เรียนร้อยละ 80 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด สามารถปฏิบัติทักษะท่าเตะด้านข้างระดับลำตัวได้ รวมทั้งแสดงถึงความมีระเบียบวินัย ความมีน้ำใจนักกีฬาได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้	ทฤษฎีโคลเบิร์ก
วิธีการฝึกทักษะท่าเตะด้านข้างระดับลำตัว การฝึกทักษะท่าเตะด้านข้างระดับลำตัวต้องฝึกปฏิบัติเป็นประจำจึงจะเกิดความชำนาญโดยมีวิธีการดังนี้ 1. แทงเข่ามาด้านหน้าให้เข่าอยู่บริเวณเอว 2. แทงเข่ายกขาขนานกับพื้น 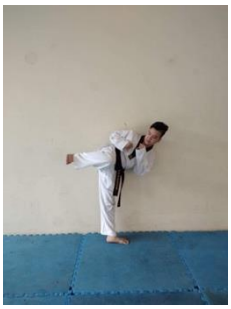	**1. ขั้นเตรียม (10 นาที)** 1.1 ครูให้นักเรียนเดินไปวางกระเป๋าตามจุดที่ครูกำหนดแล้วกลับมาเข้าแถว 8 แถว 1.2 ครูกล่าวทักทายนักเรียน และสำรวจจำนวนนักเรียน ตรวจสอบความเรียบร้อยทั่วไป เช่น การแต่งกาย การผูกเชือกรองเท้า 1.3 ครูให้นักเรียนวิ่งใต้อาคารอเนกประสงค์โดยแบ่งนักเรียนเป็นนักเรียนชาย 1 แถว นักเรียนหญิง 1 แถว หลังจากวิ่งครบตามที่ครูกำหนดให้นักเรียนมาเข้าแถว 8 แถวตามเดิม 1.4 ครูให้ตัวแทนนักเรียนออกมานำยืดเหยียดกล้ามเนื้อโดยการ - ยืดกล้ามเนื้อท่าไวด์ไซด์ลันจ์ขาด้านขวา 10 วินาที - ยืดกล้ามเนื้อท่าไวด์ไซด์ลันจ์ขาด้านซ้าย 10 วินาที - ยืดกล้ามเนื้อท่าผีเสื้อ 10 วินาที - ยืดกล้ามเนื้อแขนด้านขวา 10 วินาที - ยืดกล้ามเนื้อแขนด้านซ้าย 10 วินาที		

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้	ทฤษฎีโคลเบิร์ก
3. มองเป้าหมาย ส่งแรงถีบสู่เป้าหมาย ระดับลำตัว 4. พับขากลับมาท่าเริ่มต้น 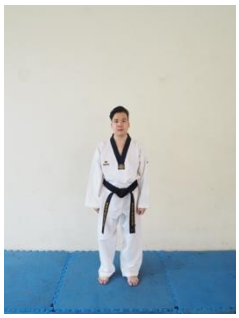	1.5 ครูให้นักเรียนเล่นเกมส่งลูกบอลเพื่อพัฒนาสมรรถภาพด้านความอ่อนตัว โดยนักเรียนเข้าแถวตอนลึกห่างกัน 1 ช่วงแขน และส่งลูกบอลข้ามศีรษะโดยใช้มือทั้ง 2 ข้าง ไปทางด้านหลังให้นักเรียนคนต่อไป นักเรียนแถวไหนปฏิบัติได้ครบทั้งแถวให้นั่งลง (ปฏิบัติ 2 รอบ) 1.6 ครูให้นักเรียนเตะวอร์มท่า High Kick ด้านขวา 20 ครั้ง ด้านซ้าย 20 ครั้ง 1.7 ครูให้นักเรียนเตะวอร์มท่า Front Kick ด้านขวา 20 ครั้ง ด้านซ้าย 20 ครั้ง **2. ขั้นอธิบายและสาธิต (10 นาที)** 2.1 ครูให้นักเรียนกลับมานั่งประจำที่ 2.2 ครูให้นักเรียนดูคลิปวิดีโอเกี่ยวกับเทคนิคสร้างความเชื่อมั่นในตัวเอง 2.3 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปเกี่ยวกับเทคนิคสร้างความเชื่อมั่นในตัวเองและวิธีนำไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาตนเอง 2.4 ครูอธิบายและสาธิตทักษะท่าเตะด้านข้างระดับลำตัวตามลำดับขั้นตอนการยกขา การพับขาขนานกับพื้น การส่งแรงสู่เป้าหมาย การมองเป้าหมาย การพับขากลับ และให้นักเรียนดูรูปภาพประกอบ 2.5 ครูสุ่มนักเรียน 2 คนออกมาสาธิตให้เพื่อนดูและร่วมกันอภิปราย 2.6 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามในสิ่งที่ครูอธิบายและนักเรียนที่ไม่เข้าใจให้นักเรียนยกมือขึ้นแล้วถาม	นักเรียนสามารถพัฒนาความอ่อนตัวได้โดยเล่นเกมส่งลูกบอล นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และบอกวิธีการฝึกทักษะท่าเตะด้านข้างระดับลำตัวได้อย่างถูกต้อง	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้	ทฤษฎีโคลเบิร์ก
	3. ขั้นฝึกทักษะ (15 นาที) 3.1 ครูมอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติท่าเตะด้านข้างระดับลำตัวโดยกำหนดกฎเกณฑ์ว่านักเรียนแถวใดไม่ตั้งใจปฏิบัติจะถูกลงโทษโดยการ กระโดดตบ 10 ครั้ง พร้อมนับเป็นภาษาเกาหลี(ในขั้นนี้นักเรียนจะตั้งใจปฏิบัติเพราะกลัวถูกลงโทษ) 3.2 ครูให้นักเรียนยืนขึ้นและเว้นระยะห่างกัน 2 ช่วงแขน เพื่อให้นักเรียนมีระยะพอที่จะสามารถฝึกทักษะท่าเตะด้านข้างระดับลำตัวได้อย่างเหมาะสม 3.3 ครูให้นักเรียนฝึกทักษะท่าเตะด้านข้างระดับลำตัวแบบยืนอยู่กับที่ ข้างขวา 30 ครั้ง ข้างซ้าย 30 ครั้ง ตามสัญญาณนกหวีดนักเรียนแถวใดตั้งใจปฏิบัติจะมีรางวัล 3.4 ครูให้นักเรียนฝึกท่าเตะด้านข้างระดับลำตัวแบบก้าวเตะด้านขวา 20 ครั้ง ด้านซ้าย 20 ครั้ง 3.5 ครูคอยสังเกตข้อบกพร่อง แนะนำแก้ไข สังเกตขาข้างที่เตะงอพับหันฝ่าเท้าไปยังเป้าหมาย ส้นเท้าชิดสะโพกถีบเท้าออกไปยังเป้าหมายให้แม่นยำ การก้าวเตะ และคอยตักเตือนนักเรียนที่ไม่ตั้งใจเรียน	นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะท่าเตะด้านข้างระดับลำตัวได้อย่างถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	ขั้นที่ 1 ปฏิบัติเพราะกลัวถูกลงโทษ ขั้นที่ 2 ปฏิบัติเมื่อต้องการรางวัล
	4. ขั้นนำไปใช้ (15 นาที) 4.1 ครูแจ้งนักเรียนว่าจะมีการแข่งขันทักษะท่าเตะด้านข้างระดับลำตัวตามแถวที่จัดไว้ให้เวลาฝึกซ้อม 5 นาที นักเรียนที่มีทักษะดีให้ช่วยดูแลเพื่อนนักเรียนที่เพื่อนแนะนำต้องไม่โกรธเมื่อถูกตักเตือน(ขั้นนี้ส่งเสริมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาเกี่ยวกับไม่โกรธเมื่อถูกตักเตือน) 4.2 วิธีการแข่งขันจะแข่งขันเป็นแถวเกณฑ์การตัดสินคือแข่งขันหน้ากระดานใช้	นักเรียนมีความกระตือรือร้น ยิ้มแย้มแจ่มใสในขณะที่เรียนและฝึกทักษะท่าเตะด้านข้างระดับลำตัวด้วยความตั้งใจ	ขั้นที่ 3 ปฏิบัติตามผู้อื่นเห็นชอบ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้	ทฤษฎีโคลเบิร์ก
	ทักษะท่าเตะด้านข้างแบบท่าเดินเตะให้ถูกต้อง แข็งแรง สวยงามโดยเตะจากเส้นที่กำหนดด้านหลังจนถึงด้านหน้าใช้เวลา 3 นาที 4.3 เมื่อนักเรียนปฏิบัติเสร็จให้วิ่งกลับไปต่อท้ายแถวของนักเรียน และเตรียมปฏิบัติต่อไป 4.4 แถวใดนักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะท่าเตะด้านข้างระดับลำตัวแบบก้าวเดินได้ถูกต้องและสมบูรณ์มากที่สุดจะเป็นแถวผู้ชนะ (แถวที่ชนะการแข่งขันอาจมีมากกว่า 1 แถว) 4.5 แถวใดต้องการจะแข่งขันอีกครั้งให้เข้าแถว และครูจับเวลา 15 วินาที แถวใดจะเดินเตะด้านข้างให้รวดเร็วและถูกต้องที่สุด เมื่อเสร็จสิ้นให้เพื่อนปรบมือแสดงความชื่นชม 4.6 ครูคอยให้คำแนะนำ ดูแลความปลอดภัยของนักเรียน และคอยกระตุ้นนักเรียนที่ปฏิบัติได้ยังไม่ดี รวมทั้งสังเกตความมีระเบียบวินัย (เกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง) **5. ขั้นสรุป (10 นาที)** 5.1 ครูนำนักเรียนยืดเหยียดร่างกายหลังการจัดกิจกรรม 5.2 ครูให้นักเรียนแต่งกายให้เรียบร้อย ดื่มน้ำ และทำความสะอาดร่างกาย 5.3 ครูกับนักเรียนร่วมกันสรุปวิธีการฝึกทักษะท่าเตะด้านข้างระดับลำตัว 5.4 ครูสุ่มนักเรียน 2 – 3 คน บอกจุดเด่นของตนเองในการเรียนชั่วโมงนี้ และสิ่งที่ต้องพัฒนาเพื่อเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ชั่วโมงต่อไป	นักเรียนสามารถแสดงคุณธรรมจริยธรรมครบทั้ง 2 ด้าน(ด้านความมีระเบียบวินัยและด้านความมีน้ำใจนักกีฬา)	ขั้นที่ 4 ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้	ทฤษฎีโคลเบิร์ก
	5.5 ครูยกตัวอย่างกรณีศึกษา - ช่วงที่ฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันมีนักเรียนคนหนึ่งชื่อสุชาติ(นามสมมุติ)ไม่ยอมฝึกซ้อม เนื่องจากตนเองไม่สามารถปฏิบัติทักษะท่าเตะด้านข้างแบบก้าวเดินเมื่อเพื่อนตักเตือนก็โกรธแล้วเดินออกนอกห้องเรียนถ้านักเรียนเป็นหัวหน้ากลุ่มจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร ถ้านักเรียนเป็นสุชาติจะแก้ไขปัญหาอย่างไร - เมื่อนักเรียนร่วมกันอภิปรายเสร็จ ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปแนวปฏิบัติตนในสถานการณ์ดังกล่าว 5.6 ครูเน้นย้ำให้นักเรียนฝึกฝนจนเกิดความชำนาญเมื่อมีเวลาว่าง 5.7 นักเรียนกล่าวบทบัญญัติเทควันโดและข้อปฏิบัติของห้องเรียนพร้อมกัน และครูบอกเลิกแถว		

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

วัสดุอุปกรณ์ / สื่อการเรียนรู้

นกหวีด 1 อัน

ลูกฟุตบอล 8 ลูก

กรวย 8 อัน

เป้าเตะเล็ก 20 อัน

คลิปวิดีโอเกี่ยวกับเทคนิค
สร้างความเชื่อมั่นในตนเอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม
สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2

.....

คำอธิบาย แบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม ฉบับนี้มี 2 ตอน ขอให้ผู้ประเมินตอบให้ครบทั้ง 2 ตอน เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ต่อไป

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไป

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมายถูก (/) ลงในช่องหน้าข้อความ

1. เพศ

☐ หญิง ☐ ชาย

2. สถานภาพ

☐ นักเรียน ☐ ครู

ตอนที่ 2 แบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม

มีจำนวน 2 ด้าน ประกอบด้วยด้านความมีระเบียบวินัย ความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านละ 15 ข้อ โดยประเมินตามสภาพจริง เกณฑ์การประเมินอยู่ท้ายรายการประเมินและมีความหมาย ดังนี้

ความหมายในข้อความที่เป็นบวก

4	หมายถึง	ปฏิบัติตามเกณฑ์ของสังคม
3	หมายถึง	ปฏิบัติตามผู้อื่นเห็นชอบ
2	หมายถึง	ปฏิบัติเมื่อต้องการรางวัล
1	หมายถึง	ปฏิบัติเพราะกลัวถูกลงโทษ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย

รายการ	ระดับการปฏิบัติ			
	4	3	2	1
<u>ความมีระเบียบวินัย</u> 1. เข้าห้องเรียนตรงเวลา				
2. ขออนุญาตก่อนออกจากห้องเรียน				
3. แต่งชุดพลศึกษาด้วยความเรียบร้อย				
4. ปฏิบัติตามระเบียบของห้องเรียนเทควันโด				
5. มีความอดทนในการปฏิบัติกิจกรรม				
6. เคารพสิทธิของผู้อื่น				
7. การจัดเก็บอุปกรณ์				
8. สนใจเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ				
9. ตั้งใจเรียน				
10. ทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย				
11. มีความเป็นผู้นำ				
12. เชื่อมั่นในตนเอง				
13. มีความขยันหมั่นเพียร				
14. รู้จักปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเอง				
15. มีความเสียสละ				

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

คุณธรรมจริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย

คำชี้แจง เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพคุณธรรมจริยธรรม ใช้เป็นเกณฑ์ประเมินพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อให้ตรงกับการปฏิบัติตนของนักเรียน

รายการประเมิน	**ปฏิบัติตากฎเกณฑ์ของสังคม(4)**	**ปฏิบัติตามผู้อื่นเห็นชอบ (3)**	**ปฏิบัติเมื่อต้องการรางวัล (2)**	**ปฏิบัติเพราะกลัวถูกลงโทษ (1)**
1. เข้าห้องเรียนตรงเวลา	เข้าห้องเรียนตรงเวลาทุกชั่วโมง เป็นแบบอย่างที่ดี	เข้าห้องเรียนตรงเวลาตามระเบียบของห้องเรียน	เข้าห้องเรียนตรงเวลาเพื่อต้องการคะแนนความประพฤติ	เข้าห้องเรียนตรงเวลาเมื่อถูกตักเตือน
2. ขออนุญาตก่อนออกจากห้องเรียน	หากจะออกจากห้องเรียนจะขออนุญาตทุกครั้งด้วยกิริยาสุภาพเป็นแบบอย่างที่ดี	หากจะออกจากห้องเรียนจะขออนุญาตทุกครั้งตามระเบียบของห้องเรียน	หากจะออกจากห้องเรียนจะขออนุญาตเพื่อต้องการคะแนนความประพฤติ	หากจะออกจากห้องเรียนจะขออนุญาต เมื่อถูกตักเตือน
3. แต่งชุดพลศึกษาด้วยความเรียบร้อย	แต่งกายด้วยชุดพลศึกษาโดยสวมเสื้อ กางเกง และรองเท้าตามระเบียบของโรงเรียน เป็นแบบอย่างที่ดี	แต่งกายด้วยชุดพลศึกษาโดยสวมเสื้อหรือ กางเกงหรือ รองเท้าถูกต้อง 2 ชนิดตามระเบียบของโรงเรียน	แต่งกายด้วยชุดพลศึกษาโดยสวมเสื้อหรือ กางเกงหรือ รองเท้าถูกต้อง 1 ชนิด แต่มีการปรับปรุงตัวเพื่อต้องการคะแนนความประพฤติ	แต่งกายด้วยชุดพลศึกษาไม่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนต้องตักเตือนหรือตัดคะแนนความประพฤติ
4. ปฏิบัติตามระเบียบของห้องเรียนเทควันโด	เคารพครูกระทำตนให้ดีที่สุดสม่ำเสมอตัดสินเหตุการณ์ด้วยความระมัดระวังและถูกต้องเป็นแบบอย่างที่ดี	เคารพครูกระทำตนให้ดีที่สุดสม่ำเสมอตัดสินเหตุการณ์ด้วยความระมัดระวังและถูกต้อง 2 ใน 3 ประการ	เคารพครูกระทำตนให้ดีที่สุดสม่ำเสมอหรือตัดสินเหตุการณ์ด้วยความระมัดระวังและถูกต้อง 1 ใน 3 ประการแต่มีการปรับปรุงตัวเพื่อต้องการคะแนนความประพฤติ	ปฏิบัติตามระเบียบของห้องเรียนเทควันโดเมื่อถูกตักเตือน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายการประเมิน	ปฏิบัติตากฎเกณฑ์ของสังคม (4)	ปฏิบัติตามผู้อื่นเห็นชอบ (3)	ปฏิบัติเมื่อต้องการรางวัล (2)	ปฏิบัติเพราะกลัวถูกลงโทษ (1)
5. มีความอดทนในการปฏิบัติกิจกรรม	ควบคุมตนเองให้ปฏิบัติงานจนสำเร็จแม้จะมีอุปสรรคเป็นแบบอย่างที่ดีได้	ควบคุมตนเองให้ปฏิบัติงานได้สำเร็จถ้ามีผู้แนะนำ	ควบคุมตนเองให้ปฏิบัติงานได้สำเร็จตามคำสั่ง	ปฏิบัติงานไม่สำเร็จตามเวลาต้องตักเตือนและติดตามเสมอ
6. เคารพสิทธิของผู้อื่น	แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นไม่ตัดสินปัญหาโดยใช้กำลัง	แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นในบางครั้ง ตัดสินปัญหาโดยใช้กำลังต้องตักเตือนเสมอ
7. การจัดเก็บอุปกรณ์	จัดเก็บอุปกรณ์ในการฝึกเป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นแบบอย่างที่ดี	จัดเก็บอุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติเป็นระเบียบเรียบร้อยเมื่อได้รับคำแนะนำ	จัดเก็บอุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติเป็นระเบียบเรียบร้อยเพื่อต้องการคะแนนความประพฤติ	จัดเก็บอุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติเมื่อถูกตักเตือน
8. สนใจเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ	เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนเสมอ เป็นแบบอย่างที่ดี	เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนตามที่ได้รับมอบหมาย	เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนเฉพาะกิจกรรมที่มีการแจกของรางวัล	เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนเมื่อถูกตักเตือน
9. ตั้งใจเรียน	ตั้งใจเรียน ตั้งใจฝึกปฏิบัติ ไม่ส่งเสียงรบกวนผู้อื่น เป็นแบบอย่างที่ดี	ตั้งใจเรียน ตั้งใจฝึกปฏิบัติ ไม่ส่งเสียงรบกวนผู้อื่น	ตั้งใจเรียน ตั้งใจฝึกปฏิบัติเมื่อมีการเก็บคะแนน	ตั้งใจเรียน ตั้งใจฝึกปฏิบัติเมื่อถูกตักเตือน
10. ทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	ทำงานที่ได้รับมอบหมาย เสร็จตามกำหนดแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเป็นแบบอย่างที่ดี	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จตามกำหนด โดยครูต้องให้คำแนะนำ	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จเฉพาะงานที่มีคะแนน	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จเมื่อถูกตักเตือน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

รายการประเมิน	ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม (4)	ปฏิบัติตามผู้อื่นเห็นชอบ (3)	ปฏิบัติเมื่อต้องการรางวัล (2)	ปฏิบัติเพราะกลัวถูกลงโทษ (1)
11. มีความเป็นผู้นำ	มีความรู้ ความคิด ทักษะการสื่อสาร ควบคุมอารมณ์ได้ดี กล้าตัดสินใจมองโลกในแง่ดี	มีความรู้ ความคิด ทักษะการสื่อสาร ควบคุมอารมณ์ได้ดีเมื่อได้รับคำแนะนำ	จะใช้ความรู้ ความคิด ทักษะในการสื่อสาร เฉพาะงานที่มีคะแนน	ใช้ความรู้ ความคิดเมื่อถูกตักเตือน
12. เชื่อมั่นในตนเอง	มีความเป็นมิตร ยิ้มแย้มแจ่มใสระมัดระวังในการปฏิบัติตัว ไม่เปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น	มีความเป็นมิตร ยิ้มแย้มแจ่มใส ระมัดระวังในการปฏิบัติตัว	มีความเป็นมิตร ยิ้มแย้มแจ่มใสในการปฏิบัติงานที่มีคะแนน	มีความเป็นมิตร ยิ้มแย้มแจ่มใสเมื่อถูกตักเตือน
13. มีความขยันหมั่นเพียร	ตั้งใจทำงาน ทำหน้าที่ของตนเองจนสำเร็จบรรลุเป้าหมาย ระมัดระวังไม่ให้ทำผิด รักษาความดี ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ	ตั้งใจทำงาน ทำหน้าที่ของตนเองจนสำเร็จบรรลุเป้าหมาย	ตั้งใจทำงาน ทำหน้าที่เฉพาะงานที่มีคะแนน	ตั้งใจทำงานเมื่อถูกตักเตือน
14. รู้จักปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเอง	ทำความเข้าใจข้อบกพร่องของตนเอง วางแนวทางในการแก้ไข ดูแลไม่ให้เกิดข้อ บกพร่องขึ้นอีก ควบคุมความรู้สึกของตนเอง	ทำความเข้าใจข้อบกพร่องของตนเองวางแนวทางในการแก้ไข เมื่อมีผู้แนะนำ	ทำความเข้าใจข้อบกพร่องของตนเองวางแนวทางในการแก้ไขเฉพาะงานที่มีคะแนน	แก้ไขข้อบกพร่องของตนเองเมื่อถูกตักเตือน
15. มีความเสียสละ	ร่วมมือทำงานกลุ่ม ไม่เห็นแก่ตัว เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง รู้จักแบ่งปัน ไม่หวังผลตอบแทน	ร่วมมือทำงานกลุ่ม ไม่เห็นแก่ตัว เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างเมื่อได้รับคำแนะนำ	ร่วมมือทำงานกลุ่ม ไม่เห็นแก่ตัว เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเฉพาะงานที่มีคะแนน	ทำงานกลุ่มและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเมื่อถูกตักเตือน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แบบประเมินคุณธรรมจริยธรรม ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา

รายการ	ระดับการปฏิบัติ			
	4	3	2	1
<u>ความมีน้ำใจนักกีฬา</u> 1. รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย				
2. ยอมรับผลการกระทำของตนเอง				
3. มีความสุขในการเรียน				
4. ไม่เอาเปรียบผู้อื่น				
5. ควบคุมอารมณ์ตนเองได้				
6. เป็นคนกลางในการตัดสินปัญหาของเพื่อนด้วยความยุติธรรม				
7. ปฏิบัติตามกฎ กติกา				
8. ให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่น				
9. ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น				
10. ร่วมงานกับผู้อื่นด้วยความเข้าใจ				
11. ไม่โกรธเมื่อถูกตักเตือน				
12. ขอคำปรึกษาจากเพื่อนหรือครูผู้สอนเมื่อมีปัญหา				
13. หลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น				
14. ก่อนจะทำสิ่งใดคิดถึงผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้น				
15. เต็มใจช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ				

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

คุณธรรมจริยธรรม ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา

คำชี้แจง เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพคุณธรรมจริยธรรม ใช้เป็นเกณฑ์ประเมินพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อให้ตรงกับการปฏิบัติตนของนักเรียน

รายการประเมิน	ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม (4)	ปฏิบัติตามผู้อื่นเห็นชอบ (3)	ปฏิบัติเมื่อต้องการรางวัล (2)	ปฏิบัติเพราะกลัวถูกลงโทษ (1)
1. รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักอภัย	ปฏิบัติตามกติกากฎระเบียบ ไม่ขัดแย้งกับผู้อื่น ระงับอารมณ์ความรู้สึกที่พอใจและไม่พึงพอใจ ขอโทษเมื่อทำผิด ไม่ทับถมผู้อื่น และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	ปฏิบัติตามกติกากฎระเบียบ ไม่ขัดแย้งกับผู้อื่น ระงับอารมณ์ความรู้สึกที่พอใจและไม่พึงพอใจ เมื่อได้รับคำแนะนำ	ปฏิบัติตามกติกากฎระเบียบไม่ขัดแย้งกับผู้อื่น ระงับอารมณ์ความรู้สึกที่พอใจและไม่พึงพอใจ เมื่อมีการให้คะแนนความประพฤติ	ปฏิบัติตามกติกากฎระเบียบได้เป็นบางครั้งไม่ขัดแย้งกับผู้อื่น เมื่อได้รับคำตักเตือน
2. ยอมรับผลการกระทำของตนเอง	รู้จักขอโทษ รับผิดชอบการกระทำของตนเอง ไม่โยนความผิดให้ผู้อื่น ปรับแก้ไขตนเองให้ดีขึ้น	รู้จักขอโทษ รับผิดชอบการกระทำของตนเอง ไม่โยนความผิดให้ผู้อื่น	รู้จักขอโทษ รับผิดชอบการกระทำของตนเอง เมื่อมีการให้คะแนนความประพฤติ	จะขอโทษ เป็นบางครั้ง รับผิดชอบการกระทำของตนเอง เมื่อถูกตักเตือน
3. มีความสุขในการเรียน	สนุกสนานและ เห็นประโยชน์ในการเรียน พึ่งพาตนเองในแสวงหาความรู้เพิ่มเติม	สนุกสนานในการเรียน พึ่งพาตนเองและปฏิบัติงานตามความเห็นชอบของเพื่อน	สนุกสนานในการเรียนและงานที่มีคะแนน	ปฏิบัติงานตามความเห็นชอบของเพื่อนเมื่อถูกตักเตือน
4. ไม่เอาเปรียบผู้อื่น	โอบอ้อมอารี มีเมตตา ช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน กล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างมีเหตุผล	มีเมตตา ช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน เมื่อได้รับคำแนะนำ	มีเมตตาช่วยเหลือผู้อื่นในงานที่มีคะแนน	ช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อถูกตักเตือน

รายการประเมิน	ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม (4)	ปฏิบัติตามผู้อื่นเห็นชอบ (3)	ปฏิบัติเมื่อต้องการรางวัล (2)	ปฏิบัติเพราะกลัวถูกลงโทษ (1)
5. ควบคุมอารมณ์ตัวเองได้	ใช้เหตุผลในการอยู่ร่วมกันหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ไม่พึงพอใจ	ใช้เหตุผลในการอยู่ร่วมกันหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ไม่พึงพอใจเมื่อได้รับคำแนะนำ	ใช้เหตุผลในการอยู่ร่วมกันในการทำงานกลุ่มที่มีคะแนน	ใช้เหตุผลในการอยู่ร่วมกันหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ไม่พึงพอใจเมื่อถูกตักเตือน
6. เป็นคนกลางตัดสินปัญหาของเพื่อนด้วยความยุติธรรม	ตัดสินใจด้วยเหตุผล รู้จักประนีประนอม ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความเท่าเทียม แยกแยะถูกผิดได้ มีเงื่อนไขสู่ข้อยุติที่ชัดเจน	ตัดสินใจด้วยเหตุผล รู้จักประนีประนอม ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความเท่าเทียม แยกแยะถูกผิดได้	ตัดสินใจด้วยเหตุผล ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความเท่าเทียมในการทำงานกลุ่มที่มีคะแนน	ไม่สามารถตัดสินใจด้วยเหตุผลขาดการประนีประนอมต้องได้รับการตักเตือนเสมอ
7. ปฏิบัติตามกฎกติกา	ปฏิบัติตามกฎกติกา รับผิดชอบหน้าที่ของตนเองในทีม หลีกเลี่ยงการโต้ตอบ ยอมรับการตัดสินของกรรมการ	ปฏิบัติตามกฎกติกา รับผิดชอบหน้าที่ของตนเองในทีม หลีกเลี่ยงการโต้ตอบ ยอมรับการตัดสินของกรรมการเมื่อได้รับคำแนะนำ	ปฏิบัติตามกฎกติกา รับผิดชอบหน้าที่ของตนเองในทีมเมื่อมีการแข่งขัน	ปฏิบัติตามกฎกติกา รับผิดชอบหน้าที่ของตนเองในทีมเมื่อถูกตักเตือน
8. ให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่น	รู้จักยกโทษให้กับผู้อื่น รู้จักมองต่างมุม รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเราไม่ตัดเยื่อใยกับเพื่อน รู้จักกล่าวคำขอโทษ	รู้จักยกโทษให้กับผู้อื่น รู้จักมองต่างมุม รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเราไม่ตัดเยื่อใยกับเพื่อน รู้จักกล่าวคำขอโทษเมื่อได้รับคำแนะนำ	รู้จักกล่าวคำขอโทษ รู้จักยกโทษให้เพื่อนเมื่อเพื่อนทำผิดเพื่อไม่ให้เพื่อนถูกตัดคะแนนความประพฤติ	รู้จักกล่าวคำขอโทษ รู้จักยกโทษให้เพื่อนเมื่อถูกตักเตือน

รายการประเมิน	ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม (4)	ปฏิบัติตามผู้อื่นเห็นชอบ (3)	ปฏิบัติเมื่อต้องการรางวัล (2)	ปฏิบัติเพราะกลัวถูกลงโทษ (1)
9. ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่กล่าวโทษ ไม่นินทา ไม่ล้อเลียน ความคิดผู้อื่น ปรับตัวได้ดี ไม่มีส่วนร่วมในความขัดแย้งของสมาชิกกลุ่ม	ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่กล่าวโทษ ไม่นินทา ไม่ล้อเลียน ความคิดผู้อื่น ปรับตัวได้ดี ไม่มีส่วนร่วมในความขัดแย้งของสมาชิกกลุ่มเมื่อได้รับคำแนะนำ	ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลปรับตัวได้ดี ไม่มีส่วนร่วมในความขัดแย้งของสมาชิกกลุ่มเมื่อทำงานกลุ่มที่มีคะแนน	ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลปรับตัวได้ดี ไม่มีส่วนร่วมในความขัดแย้งของสมาชิกกลุ่มเมื่อถูกตักเตือน
10. ร่วมงานกับผู้อื่นด้วยความเข้าใจ	มีสัมพันธภาพที่ดีปรับตัวเข้ากับผู้อื่น อาสาช่วยงาน ช่วยคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา สื่อสารชัดเจน กระตือรือร้น	มีสัมพันธภาพที่ดีปรับตัวเข้ากับผู้อื่น อาสาช่วยงาน ช่วยคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา สื่อสารชัดเจน กระตือรือร้นเมื่อได้รับคำแนะนำ	มีสัมพันธภาพที่ดีปรับตัวเข้ากับผู้อื่น อาสาช่วยงาน ช่วยคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ ปัญหาในงานที่มีคะแนน	มีสัมพันธภาพที่ดีปรับตัวเข้ากับผู้อื่น อาสาช่วยงาน ช่วยคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหาเมื่อถูกตักเตือน
11. ไม่โกรธเมื่อถูกตักเตือน	เชื่อฟังคำตักเตือน อดทนต่อคำสั่งสอน ไม่แก้ตัว รักษาน้ำใจผู้อื่น	เชื่อฟังคำตักเตือน อดทนต่อคำสั่งสอน ไม่แก้ตัว รักษาน้ำใจผู้อื่นเมื่อได้รับคำแนะนำ	เชื่อฟังคำตักเตือน อดทนต่อคำสั่งสอนในการปฏิบัติกิจกรรมที่มีคะแนน	เชื่อฟังคำตักเตือน อดทนต่อคำสั่งสอนเมื่อถูกตักเตือน
12. ขอรับคำปรึกษาจากเพื่อนหรือครูผู้สอนเมื่อมีปัญหา	ไว้ใจเพื่อน และครูผู้สอน กล้าเปิดเผยปัญหาหาแนวทางแก้ปัญหา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่เหมาะสม	ไว้ใจเพื่อน และครูผู้สอน กล้าเปิดเผยปัญหาหาแนวทางแก้ปัญหา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่เหมาะสมเมื่อได้รับคำแนะนำ	ไว้ใจเพื่อน และครูผู้สอน กล้าเปิดเผยปัญหาหาแนวทางแก้ปัญหามาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เหมาะสมในห้องเรียนเพื่อไม่ให้ถูกตัดคะแนนความประพฤติ	ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่เหมาะสมเมื่อถูกตักเตือน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

รายการประเมิน	ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม (4)	ปฏิบัติตามผู้อื่นเห็นชอบ (3)	ปฏิบัติเมื่อต้องการรางวัล (2)	ปฏิบัติเพราะกลัวถูกลงโทษ (1)
13. หลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น	คิดก่อนพูด ใช้อารมณ์ขันแก้สถานการณ์ ไม่นำจุดด้อยของผู้อื่นมาเป็นเรื่องตลก	คิดก่อนพูด ใช้อารมณ์ขันแก้สถานการณ์ ไม่นำจุดด้อยของผู้อื่นมาเป็นเรื่องตลกเมื่อได้รับคำแนะนำ	คิดก่อนพูด ไม่นำจุดด้อยของผู้อื่นมาเป็นเรื่องตลกเพื่อหลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาท จนนำไปสู่การถูกตัดคะแนนความประพฤติ	คิดก่อนพูด ไม่นำจุดด้อยของผู้อื่นมาเป็นเรื่องตลกเมื่อถูกตักเตือน
14. ก่อนจะทำสิ่งใด คิดถึงผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้น	แยกแยะสิ่งดีไม่ดีได้ กระทำทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ รักษาน้ำใจผู้อื่น คิดถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น	แยกแยะสิ่งดีไม่ดีได้ กระทำทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ รักษาน้ำใจผู้อื่น คิดถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเมื่อได้รับคำแนะนำ	กระทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ และคิดถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในงานกลุ่ม	กระทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ และคิดถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเมื่อถูกตักเตือน
15. เต็มใจช่วยเหลือผู้อื่น	อาสาช่วยเหลือผู้อื่น กระทำสิ่งต่าง ๆ โดยไม่มีผลตอบแทน เอื้อเฟื้อเกื้อกูล เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ	อาสาช่วยเหลือผู้อื่น กระทำสิ่งต่าง ๆ โดยไม่มีผลตอบแทน เอื้อเฟื้อเกื้อกูล เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ เมื่อได้รับคำแนะนำ	อาสาช่วยเหลือผู้อื่น และกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่มีคะแนน	อาสาช่วยเหลือผู้อื่น และกระทำสิ่งต่าง ๆ เมื่อถูกตักเตือน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

.....

คำอธิบาย แบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด ฉบับนี้มี 2 ตอน ขอให้ผู้ประเมินตอบให้ครบ
ทั้ง 2 ตอน เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ต่อไป

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไป

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมายให้ถูกต้อง (✓) วงในช่องหน้าข้องความ

1.เพศ

☐ หญิง ☐ ชาย

2.สถานภาพ

☐ นักเรียน ☐ ครู

ตอนที่ 2 แบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด เรื่องท่าเตะด้านข้าง มี 25 ข้อ ตามทักษะการเตะด้านข้าง โดยประเมินตามสภาพจริง เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพอยู่ท้ายรายการประเมินและมีความหมาย ดังนี้

4 หมายถึง ปฏิบัติระดับดีมาก
3 หมายถึง ปฏิบัติระดับดี
2 หมายถึง ปฏิบัติระดับพอใช้
1 หมายถึง ปฏิบัติระดับควรปรับปรุง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด เรื่อง ท่าเตะด้านข้าง โดยกาเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องที่ตรงกับการปฏิบัติของนักเรียน

รายการประเมิน	**ระดับการปฏิบัติ**			
	4	3	2	1
ทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด 1. ทิศทางท่าเตะด้านข้าง				
2. ปฏิบัติตามขั้นตอนท่าเตะด้านข้าง				
3. การส่งแรง การทรงตัวท่าเตะด้านข้าง				
4. การพับขากลับ				
5. ประสิทธิภาพท่าเตะด้านข้าง				
ทักษะการเตะด้านข้างระดับลำตัวรายบุคคล 6. แทงเข่าข้างที่เตะ				
7. การหมุนพลิกตัวให้ส้นเท้าชี้ไปทางเป้าหมาย				
8. เตะระดับลำตัวคู่ต่อสู้				
9. การเคลื่อนตัวเข้าเตะด้านข้างระดับลำตัว				
ทักษะการเตะด้านข้างระดับศีรษะรายบุคคล 10. เตะระดับศีรษะคู่ต่อสู้				
11. การเคลื่อนตัวเข้าเตะด้านข้างระดับศีรษะ				
ทักษะการต่อสู้และการป้องกันตัว 12. ฉากออกด้านซ้ายมือเตะด้านข้างด้วยเท้าขวา				
13. ฉากออกด้านขวามือเตะด้านข้างด้วยเท้าซ้าย				
การโจมตีคู่ต่อสู้ 14. การโจมตีคู่ต่อสู้ด้วยการเตะด้านข้างระดับลำตัว				
15. การโจมตีคู่ต่อสู้ด้วยการเตะด้านข้างระดับศีรษะ				
16. ฉากออกด้านซ้ายมือ ด้านขวามือและเตะด้านข้างระดับลำตัว ระดับศีรษะ				
การรับคู่ต่อสู้ 17. เตะด้านข้างด้วยขาหน้าตัดจังหวะคู่ต่อสู้				
18. ปัดเกี่ยวเท้าคู่ต่อสู้ด้วยแขน				

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด เรื่อง ท่าเตะด้านข้าง (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับการปฏิบัติ			
	4	3	2	1
กิจกรรมสร้างสรรค์ 19. ความคิดสร้างสรรค์				
20. การใช้ทักษะท่าเตะด้านข้าง				
21. ความสามารถ				
22. การบริหารเวลา				
23. ระบบกลุ่ม				
กติกาการต่อสู้และการต่อสู้ 24. นำกติกามาใช้ในการต่อสู้				
25. ผสมผสานใช้ท่าเตะด้านข้างในการต่อสู้				

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโดเรื่องทักษะท่าเตะด้านข้าง

รายการประเมิน	ปฏิบัติระดับดีมาก (4)	ปฏิบัติระดับดี (3)	ปฏิบัติระดับพอใช้ (2)	ปฏิบัติระดับปรับปรุง (1)
1. ทิศทางท่าเตะด้านข้าง	ยกเข่าข้างที่จะเตะบิดลำตัวหมุนตัวเอียงข้างให้เป้าหมาย ใช้ส้นเท้าชี้ไปทางเป้าหมายอย่างรวดเร็ว แม่นยำ	ยกเข่าข้างที่จะเตะบิดลำตัวหมุนตัวเอียงข้างให้เป้าหมาย ใช้ส้นเท้าชี้ไปทางเป้าหมาย	ยกเข่าข้างที่จะเตะบิดลำตัวหมุนเอียงข้างให้เป้าหมาย ใช้ปลายเท้าชี้ไปทางเป้าหมาย	ยกเข่าข้างที่จะเตะไม่บิดลำตัวให้ตรงเป้าหมาย
2. ปฏิบัติตามขั้นตอนท่าเตะด้านข้าง	ยกเข่า แทงเข่า บิดลำตัว เอียงลำตัว พับขาให้ใกล้สะโพกขนานกับพื้น ส้นเท้าชี้ไปทางเป้าหมาย ออกแรงถีบเข้าเป้าหมายอย่างรุนแรง ตามองผ่านไหล่เพื่อดูเป้าหมาย พับขากลับเข้าสู่ท่าเริ่มต้น	ยกเข่า แทงเข่า บิดลำตัว เอียงลำตัว พับขาให้ใกล้สะโพกขนานกับพื้น ส้นเท้าชี้ไปทางเป้าหมาย ออกแรงถีบเข้าเป้าหมาย พับขากลับเข้าสู่ท่าเริ่มต้น	ยกเข่า แทงเข่า บิดลำตัว เอียงลำตัว พับขาให้ใกล้สะโพกขนานกับพื้น แต่ลำตัวก้มมาด้านหน้า ปลายเท้าชี้สู่เป้าหมายพับขากลับสู่ท่าเริ่มต้น	ยกเข่า บิดลำตัว ขายกขึ้นทั้งท่อน ใช้ปลายเท้าชี้เป้าหมาย ดึงขากลับสู่ท่าเริ่มต้น
3. การส่งแรง การทรงตัว ท่าเตะด้านข้าง	ส่งแรงจากลำตัวมีความรุนแรง ทรงตัวได้ดี ไม่มีการเซ ไม่มีการล้ม	ส่งแรงจากลำตัวทรงตัวได้ค่อนข้างดี ไม่มีการเซ ไม่มีการล้ม	ส่งแรงจากลำตัว การทรงตัวยังไม่ดี มีการเซ	ขาดการส่งแรงจากลำตัว ทรงตัวได้ไม่ดี มีการเซ และล้มเป็นบางครั้ง
4. การพับขากลับ	เมื่อเตะโดนเป้าหมายด้วยความเร็วและแรง จะพับขากลับอยู่ในท่าเริ่มต้น	เมื่อเตะโดนเป้าหมาย ด้วยความเร็ว จะพับขากลับอยู่ในท่าเริ่มต้น	เมื่อเตะโดนเป้าหมาย จะพับขากลับอยู่ในท่าเริ่มต้นเป็นบางครั้ง	เมื่อเตะโดนเป้าหมายไม่พับขากลับ วางขาลงทั้งท่อน
5. ประสิทธิภาพท่าเตะด้านข้าง	เตะด้านข้างได้ถูกต้องแข็งแรงสวยงามครบตามขั้นตอนท่าเตะด้านข้าง	เตะด้านข้างได้ถูกต้องแข็งแรงแต่ขาดความสวยงามในบางครั้ง	เตะด้านข้างได้ถูกต้องแต่ขาดความแข็งแรงสวยงาม	เตะด้านข้างยังไม่ถูกต้อง ขาดความแข็งแรงสวยงาม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายการประเมิน	ปฏิบัติระดับดีมาก (4)	ปฏิบัติระดับดี (3)	ปฏิบัติระดับพอใช้ (2)	ปฏิบัติระดับปรับปรุง (1)
6. แทงเข่าข้างที่เตะ	แทงเข่าข้างที่เตะอย่างรวดเร็ว เตะตรงเป้าหมายด้วยท่าทางที่ถูกต้อง แข็งแรงสวยงาม	แทงเข่าข้างที่เตะค่อนข้างรวดเร็ว เตะตรงเป้าหมายด้วยท่าทางที่ถูกต้อง แข็งแรง	แทงเข่าข้างที่เตะค่อนข้างช้า เตะตรงเป้าหมายบางครั้ง ขาดความถูกต้อง แข็งแรง	แทงเข่าข้างที่เตะช้า เตะไม่ตรงเป้าหมายขาดความถูกต้อง แข็งแรง
7. การหมุนพลิกตัวให้ส้นเท้าชี้ไปทางเป้าหมาย	หมุนพลิกตัวส้นเท้าชี้ไปทางเป้าหมายสายตามองผ่านไหล่เพื่อดูเป้าหมายให้เกิดความแม่นยำ	หมุนพลิกตัวส้นเท้าชี้ไปทางเป้าหมายบางครั้ง สายตามองผ่านไหล่เพื่อดูเป้าหมาย	หมุนพลิกตัวส้นเท้ายังไม่ตรงเป้าหมาย สายตามองผ่านไหล่	หมุนพลิกตัวส้นเท้าไม่ตรงเป้าหมายสายตายังไม่มองผ่านไหล่
8. เตะระดับลำตัวคู่ต่อสู้	เตะด้านข้างระดับลำตัวมีความรวดเร็วถูกต้อง แข็งแรงสวยงามตรงเป้าหมายอย่างรุนแรง	เตะด้านข้างระดับลำตัวมีความรวดเร็วถูกต้องตรงเป้าหมายค่อนข้างรุนแรง	เตะด้านข้างระดับลำตัวค่อนข้างรวดเร็วถูกต้องตรงเป้าหมายแต่ไม่รุนแรง	เตะด้านข้างระดับลำตัวขาดความรวดเร็วและไม่ตรงเป้าหมาย
9. การเคลื่อนตัวเข้าเตะด้านข้างระดับลำตัว	การเคลื่อนตัวเข้าเตะด้านข้างระดับลำตัวอย่างรวดเร็วตรงเป้าหมายและถูกต้องตามลักษณะการเตะด้านข้าง	การเคลื่อนตัวเข้าเตะด้านข้างระดับลำตัวค่อนข้างรวดเร็วตรงเป้าหมาย	การเคลื่อนตัวเข้าเตะด้านข้างระดับลำตัวค่อนข้างช้าแต่ตรงเป้าหมาย	การเคลื่อนตัวเข้าเตะด้านข้างระดับลำตัวช้าและไม่ตรงเป้าหมาย
10. เตะด้านข้างระดับศีรษะคู่ต่อสู้	เตะด้านข้างระดับศีรษะมีความรวดเร็วถูกต้อง แข็งแรงสวยงามตรงเป้าหมายอย่างรุนแรง	เตะด้านข้างระดับศีรษะมีความรวดเร็วถูกต้องตรงเป้าหมายค่อนข้างรุนแรง	เตะด้านข้างระดับศีรษะค่อนข้างรวดเร็วตรงเป้าหมายแต่ไม่รุนแรง	เตะด้านข้างระดับศีรษะขาดความรวดเร็วและไม่ตรงเป้าหมาย
11. การเคลื่อนตัวเข้าเตะด้านข้างระดับศีรษะ	การเคลื่อนตัวเข้าเตะด้านข้างระดับศีรษะอย่างรวดเร็วตรงเป้าหมายและถูกต้องตามลักษณะการเตะด้านข้าง	การเคลื่อนตัวเข้าเตะด้านข้างระดับศีรษะค่อนข้างรวดเร็วตรงเป้าหมาย	การเคลื่อนตัวเข้าเตะด้านข้างระดับศีรษะค่อนข้างช้าแต่ตรงเป้าหมาย	การเคลื่อนตัวเข้าเตะด้านข้างระดับศีรษะช้าและไม่ตรงเป้าหมาย

รายการประเมิน	ปฏิบัติระดับดีมาก (4)	ปฏิบัติระดับดี (3)	ปฏิบัติระดับพอใช้ (2)	ปฏิบัติระดับปรับปรุง (1)
12. ฉากออกด้านซ้ายมือเตะด้านข้างด้วยเท้าขวา	ฉากออกด้านซ้ายมืออย่างรวดเร็วและเตะด้านข้างด้วยเท้าขวาตรงเป้าหมายอย่างรวดเร็วรุนแรง	ฉากออกด้านซ้ายมือค่อนข้างรวดเร็วและเตะด้านข้างด้วยเท้าขวาตรงเป้าหมาย	ฉากออกด้านซ้ายมือค่อนข้างช้าและเตะด้านข้างด้วยเท้าขวาตรงเป้าหมายบางครั้ง	ฉากออกด้านซ้ายมือช้าและเตะด้านข้างด้วยเท้าขวาไม่ตรงเป้าหมาย
13. ฉากออกด้านขวามือเตะด้านข้างด้วยเท้าซ้าย	ฉากออกด้านขวามืออย่างรวดเร็วและเตะด้านข้างด้วยเท้าซ้ายตรงเป้าหมายอย่างรวดเร็วรุนแรง	ฉากออกด้านขวามือค่อนข้างรวดเร็วและเตะด้านข้างด้วยเท้าซ้ายตรงเป้าหมาย	ฉากออกด้านขวามือค่อนข้างช้าและเตะด้านข้างด้วยเท้าซ้ายตรงเป้าหมายบางครั้ง	ฉากออกด้านขวามือช้าและเตะด้านข้างด้วยเท้าซ้ายไม่ตรงเป้าหมาย
14. การโจมตีคู่ต่อสู้ด้วยการเตะด้านข้างระดับลำตัว	เตะด้านข้างระดับลำตัวรวดเร็วทั้งขาหน้าและหมุนตัวเตะด้วยขาหลังได้อย่างคล่องแคล่วสามารถเคลื่อนตัวเข้าโจมตีตรงเป้าหมายอย่างรุนแรง	เตะด้านข้างระดับลำตัวค่อนข้างรวดเร็วและหมุนตัวเตะด้วยขาหลังได้การเคลื่อนตัวเข้าโจมตีตรงเป้าหมายแต่ขาดความรุนแรง	เตะด้านข้างระดับลำตัวและหมุนตัวเตะด้วยขาหลังได้ช้าการเคลื่อนตัวเข้าโจมตีไม่ตรงเป้าหมาย	เตะด้านข้างระดับลำตัวได้เฉพาะขาหน้าไม่สามารถเตะด้วยขาหลังการเคลื่อนตัวเข้าโจมตีไม่ตรงเป้าหมาย
15. การโจมตีคู่ต่อสู้ด้วยการเตะด้านข้างระดับศีรษะ	เตะด้านข้างระดับศีรษะรวดเร็วทั้งขาหน้าและหมุนตัวเตะด้วยขาหลังได้อย่างคล่องแคล่วสามารถเคลื่อนตัวเข้าโจมตีตรงเป้าหมายอย่างรุนแรง	เตะด้านข้างระดับศีรษะค่อนข้างรวดเร็วและหมุนตัวเตะด้วยขาหลังได้แต่การเคลื่อนตัวเข้าโจมตีตรงเป้าหมายขาดความรุนแรง	เตะด้านข้างระดับศีรษะและหมุนตัวเตะด้วยขาหลังได้ช้าการเคลื่อนตัวเข้าโจมตีไม่ตรงเป้าหมาย	เตะด้านข้างระดับศีรษะได้เฉพาะขาหน้าไม่สามารถเตะด้วยขาหลังการเคลื่อนตัวเข้าโจมตีไม่ตรงเป้าหมาย
16. การฉากออกด้านซ้ายมือ ด้านขวามือและการเตะด้านข้างระดับลำตัว ระดับศีรษะ	สามารถฉากหลบคู่ต่อสู้ออกทางซ้ายมือหรือขวามือและโจมตีด้วยท่าเตะด้านข้างระดับลำตัว ระดับศีรษะตามระยะที่สามารถโจมตีได้อย่างรวดเร็ว	สามารถฉากหลบคู่ต่อสู้ออกทางซ้ายมือหรือขวามือและโจมตีด้วยท่าเตะด้านข้างระดับลำตัวระดับศีรษะค่อนข้างรวดเร็ว	สามารถฉากหลบคู่ต่อสู้ออกทางซ้ายมือหรือขวามือและโจมตีด้วยท่าเตะด้านข้างระดับลำตัวระดับศีรษะได้บางครั้ง	ขาดความรวดเร็วในการฉากหลบคู่ต่อสู้ออกทางซ้ายมือหรือขวามือไม่สามารถโจมตีคู่ต่อสู้ระดับลำตัว ระดับศีรษะ

รายการประเมิน	ปฏิบัติระดับดีมาก (4)	ปฏิบัติระดับดี (3)	ปฏิบัติระดับพอใช้ (2)	ปฏิบัติระดับปรับปรุง (1)
17. เตะด้านข้างด้วยขาหน้าตัดจังหวะคู่ต่อสู้	เตะด้านข้างด้วยขาหน้าตัดจังหวะคู่ต่อสู้ด้วยความรวดเร็วแม่นยำและสกัดคู่ต่อสู้ได้	เตะด้านข้างด้วยขาหน้าตัดจังหวะคู่ต่อสู้ค่อนข้างรวดเร็วแม่นยำ	เตะด้านข้างด้วยขาหน้าตัดจังหวะคู่ต่อสู้ได้เป็นบางครั้ง	ไม่สามารถเตะด้านข้างด้วยขาหน้าตัดจังหวะคู่ต่อสู้ได้
18. ปัดเกี่ยวเท้าคู่ต่อสู้ด้วยแขน	ปัดเกี่ยวเท้าคู่ต่อสู้ด้วยแขนและสามารถรับคู่ต่อสู้ได้อย่างแม่นยำรวดเร็วสกัดจังหวะคู่ต่อสู้ได้	ปัดเกี่ยวเท้าคู่ต่อสู้ด้วยแขนค่อนข้างแม่นยำ	ปัดเกี่ยวเท้าคู่ต่อสู้ด้วยแขนได้ช้าและรับคู่ต่อสู้ได้บางครั้ง	ไม่สามารถปัดเกี่ยวเท้าคู่ต่อสู้ด้วยแขนได้
19. ความคิดสร้างสรรค์	ใช้เพลงประกอบหรือใช้อุปกรณ์หรือแปรแถวใช้ท่าเตะประกอบ 7 ท่าขึ้นไป	ใช้เพลงประกอบหรือใช้อุปกรณ์หรือแปรแถวใช้ท่าเตะประกอบ 5 – 6 ท่า	ใช้เพลงประกอบหรือใช้อุปกรณ์หรือแปรแถวใช้ท่าเตะประกอบ 3 – 4 ท่า	ใช้เพลงประกอบหรือใช้อุปกรณ์หรือแปรแถวใช้ท่าเตะประกอบ 1 – 2 ท่า
20. ใช้ทักษะท่าเตะด้านข้าง	ในการแสดงใช้ทักษะท่าเตะด้านข้าง 7 ครั้งขึ้นไป	ในการแสดงใช้ทักษะท่าเตะด้านข้าง 5 – 6 ครั้ง	ในการแสดงใช้ทักษะท่าเตะด้านข้าง 3 – 4 ครั้ง	ในการแสดงใช้ทักษะท่าเตะด้านข้าง 1 – 2 ครั้ง
21. ความสามารถ	การแสดงมีความสวยงาม แข็งแรงถูกต้อง ให้ความรู้ความบันเทิง	การแสดงมีความสวยงาม แข็งแรงถูกต้อง	การแสดงมีความสวยงาม แข็งแรงถูกต้องเป็นบางครั้ง	การแสดงขาดความสวยงามแข็งแรงถูกต้อง
22. การบริหารเวลา	ใช้เวลาไม่เกิน 5 นาที	ใช้เวลา 6 นาที	ใช้เวลา 7 นาที	ใช้เวลา 8 นาทีขึ้นไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

รายการประเมิน	ปฏิบัติระดับดีมาก (4)	ปฏิบัติระดับดี (3)	ปฏิบัติระดับพอใช้ (2)	ปฏิบัติระดับปรับปรุง (1)
23. ระบบกลุ่ม	การแสดงมีความพร้อมเพรียงตลอดเวลาที่แสดง	การแสดงมีความพร้อมเพรียงค่อนข้างตลอดเวลาที่แสดง	การแสดงมีความพร้อมเพรียงบางช่วงที่แสดง	การแสดงไม่มีความพร้อมเพรียง
24. นำกติกามาใช้ในการต่อสู้	บอกกติกาการได้คะแนนจากการเตะด้านข้างระดับลำตัวระดับศีรษะ สามารถปฏิบัติตามกติกาได้โดยไม่ผิดกติกา	บอกกติกาการได้คะแนนจากการเตะด้านข้างระดับลำตัวระดับศีรษะ ปฏิบัติผิดกติกา1 ครั้ง	บอกกติกาการได้คะแนนจากการเตะด้านข้างระดับลำตัวระดับศีรษะ ปฏิบัติผิดกติกา2 ครั้ง	บอกกติกาการได้คะแนนจากการเตะด้านข้างระดับลำตัวระดับศีรษะ ปฏิบัติผิดกติกา 3 ครั้งขึ้นไป
25. ผสมผสานใช้ท่าเตะด้านข้างในการต่อสู้	ผสมผสานใช้ท่าเตะด้านข้างระดับลำตัวระดับศีรษะการเคลื่อนที่เข้าเตะ การโจมตีและการรับคู่ต่อสู้อย่างรวดเร็ว 7 ครั้งขึ้นไป	ผสมผสานใช้ท่าเตะด้านข้างระดับลำตัวระดับศีรษะการเคลื่อนที่เข้าเตะ การโจมตีและการรับคู่ต่อสู้ 5 - 6 ครั้ง	ผสมผสานใช้ท่าเตะด้านข้างระดับลำตัวระดับศีรษะการเคลื่อนที่เข้าเตะการโจมตีและการรับคู่ต่อสู้ 3 - 4 ครั้ง	ขาดทักษะการผสมผสานใช้ท่าเตะด้านข้างระดับลำตัวระดับศีรษะการเคลื่อนที่เข้าเตะการโจมตีและการรับคู่ต่อสู้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก จ
ภาพการจัดการเรียนรู้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

1. ขั้นเตรียมและอบอุ่นร่างกาย

ในขั้นนี้ผู้วิจัยปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ความมีระเบียบวินัย เช่น สำรวจเครื่องแต่งกาย การเข้าห้องเรียนตรงเวลา ขออนุญาตก่อนออกห้องเรียน การจัดเก็บอุปกรณ์กีฬาเทควันโด เป็นต้น ซึ่งจะระบุในจุดประสงค์การเรียนรู้ และในขั้นตอนการจัดกิจกรรม

2. ขั้นอธิบายและสาธิต

ในขั้นนี้ผู้วิจัยปลูกฝังความมีคุณธรรมจริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย เช่น ปฏิบัติตามระเบียบของห้องเรียนเทควันโด ตั้งใจเรียน เชื่อมั่นในตนเอง เป็นต้น ซึ่งจะระบุในจุดประสงค์การเรียนรู้ และในขั้นตอนการจัดกิจกรรม

3. ขั้นฝึกทักษะ

ในขั้นนี้ผู้วิจัยปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย เช่น การสนใจในการร่วมกิจกรรม ทำตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นต้น ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา เช่น มีความสุขในการเรียน การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นต้น ซึ่งจะระบุในจุดประสงค์การเรียนรู้ และในขั้นตอนการจัดกิจกรรม สอดแทรกทฤษฎีของโคลเบิร์ก ขั้นที่ 1 ปฏิบัติเพราะกลัวถูกลงโทษ ขั้นที่ 2 ปฏิบัติเมื่อต้องการรางวัล ฝึกทักษะทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม เพื่อให้ส่งผลต่อทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด

4. ขั้นนำไปใช้

ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย เช่น เคารพสิทธิของผู้อื่น มีความขยันหมั่นเพียร รู้จักปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเอง มีความเสียสละ เป็นต้น ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา เช่นรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ควบคุมอารมณ์ตนเองได้ ปฏิบัติตามกฎ กติกา หลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาทผู้อื่น เป็นต้น ซึ่งจะระบุในจุดประสงค์การเรียนรู้ และในขั้นตอนการจัดกิจกรรมสอดแทรกทฤษฎีของโคลเบิร์ก ขั้นที่ 3 ปฏิบัติตามผู้อื่นเห็นชอบ ขั้นที่ 4 ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์สังคม นำความรู้จากการฝึกทักษะเน้นปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคลและรายกลุ่ม เพื่อให้ส่งผลต่อทักษะพื้นฐานกีฬาเทควันโด

5. ขั้นสรุป

สรุปการจัดกิจกรรมในแต่ละชั่วโมง จะใช้กรณีศึกษาที่สอดคล้องกับคุณธรรมจริยธรรม ที่ระบุในจุดประสงค์การเรียนรู้ และในขั้นตอนการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ คุณธรรมจริยธรรม ให้สามารถแยกแยะสิ่งที่ควรปฏิบัติ สิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติและนำคุณธรรมจริยธรรมไปปฏิบัติในการเรียน การดำรงชีวิตประจำวัน

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กองวิจัยทางการศึกษา. (2545). **การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

กรมสุขภาพจิต. **แนวคิดเกี่ยวกับความเครียด**. (ออนไลน์).(2561) แหล่งที่มา: http://thaihypno.com/index.php/2/item/352. [21 กุมภาพันธ์ 2562]

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553)..**หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน**.พุทธศักราช 2551..พิมพ์ ครั้งที่ 3.กรุงเทพฯ:. โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.จำกัด

กระทรวงศึกษาธิการ. **องค์ประกอบของจริยธรรม**. (ออนไลน์).(2562) แหล่งที่มา: https://www.kruchiangrai.net/2019/04/07/องค์ประกอบของจริยธรรม/. [23 กรกฎาคม 2562]

กาญจนา วัฒายุ. (2548). **การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ธนพรการพิมพ์, 2548

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559) **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 – 2564**. กรุงเทพฯ: สหมิตรพริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2559.

คมกฤช ใจคำปัน. (2554). **การสร้างแบบวัดคุณธรรมจริยธรรมพื้นฐานสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

งานพัฒนาวิชาการและสื่อการสอน, การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2550). **คู่มือการฝึกเทควันโด KYORUGI.** กรุงเทพฯ: รำไทยเพรส จำกัด.

จรูญ เครือไชย. (2550). **การพัฒนาแบบวัดคุณธรรมด้านความรับผิดชอบสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษเขต 1**. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัยและประเมินผลการศึกษา). วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2543). **ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม**: การวิจัยและการพัฒนาบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจนปัจจนึก. (2543). **รายงานวิจัยเรื่องจริยธรรมของ เยาวชนไทย ฉบับที่ 21**. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ดนัย ดวงภุมเมศร์. (2553). **การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ทิวัตถ์ มณีโชติ. **เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย**. (ออนไลน์). 2554 แหล่งที่มา :http://www.rlc.nrct.go.th/ewt_dl.php?nid=1144 [2 กรกฎาคม 2562]

บงกช มงคลชัย. (2540). **การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาจริยธรรมของเด็กนักเรียน**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

บุญชม ศรีสะอาด. (2540). **การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ประจวบ ผลิตผลการพิมพ์. **อยากเป็นนักบู๊เจ้าหนูเทควันโด**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: www.csip.org. [23 กรกฎาคม 2562]

ประวีณ ณ นคร. (2555). เอกสารประกอบการบรรยาย "**ปรัชญาและแนวคิดหลักเกี่ยวกับจริยธรรม**". (ออนไลน์). แหล่งที่มา: https://www.ocsc.go.th/sites/default/files/document/pramwlcchriythrrm_odythaanprawiin.pdf. [23 กรกฎาคม 2562]

ประเสริฐศักดิ์ วินันท์สุชาติ. (2553). **ผลของการฝึกท่ารำพุมเซ่ร่วมกับท่าต่อสู้เคียรูกิในกีฬาเทควันโดที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ผดุง จิตเจือจุน. **สถานการณ์ปัจจุบันของเด็กและเยาวชนไทยน่าวิตกในอนาคตยิ่งน่าเป็นห่วง**. (ออนไลน์). 2563. แหล่งที่มา: https://www.matichon.co.th/columnists/news_1313057 [2 กรกฎาคม 2563]

ผดุงชัย ภู่พัฒน์. (2551). **ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เล่มที่ 15 เรื่อง การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี**. กรุงเทพฯ. สถาบันทดสอบทางการศึกาแห่งชาติ องค์การมหาชน.

ผาณิต บิลมาศ. (2530). **การวัดทักษะกีฬา**. ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร.

ไพศาล ช่างจงประดิษฐ์. (2549). **TAEKWONDO**. กรุงเทพฯ: วี.ซี.พี. ซัคเซสกรุ๊ป หจก.

ภาควิชากุมารเวชศาสตร์, คณะแพทย์ศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี. มหาวิทยาลัยมหิดล. (2562). **วิจัยเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บในเด็ก**. (ออนไลน์) แหล่งที่มา:http://www.familynetwork.or.th [23 กรกฎาคม 2562]

ภัทรา นิคมานนท์. (2540). **การประเมินผลการเรียน.** กรุงเทพฯ: ทิพยวิสุทธิ์การพิมพ์.

ภาณุ กุศลวงศ์. (2552). **ผลของการฝึกความรวดเร็วกับทักษะการเตะเฉียง และการฝึกความคล่องแคล่วงว่องไวกับ**

ทักษะการเตะเฉียง ที่มีต่อเวลาตอบสนองของการเตะเฉียงในกีฬาเทควันโด. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มัณฑนรา ธรรมบุศย์. (2560). **ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์กจิตวิทยาสำหรับครู**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: https://sites.google.com/site/psychologybkf1/ [23 กรกฎาคม 2562]

มยุรฉัตร ธรรมวิเศษ. (2555). **องค์ประกอบทางจริยธรรมน้อมนำปัญญา**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: http://www.gotoknow.org [2 กรกฎาคม 2563]

ยุทธพิชัย ชาญเลขา และยุพยง เกษศิริ. (2540). **พื้นฐานเทควันโด**. กรุงเทพฯ: วาดศิลป์.

รังสฤษฎ์ จำเริญ. (2557). **การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาเทควันโดระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย**. วารสารครุศาสตร์ ปีที่ 44 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2559 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ราชบัณฑิตยสภา, สำนักงาน. (2554). **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: http://www.royin.go.th/dictionary/. [23 กรกฎาคม 2562]

โรงเรียนจ่านกร้อง. (2561). **โรงเรียนเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม และธรรมาภิบาลในสถานศึกษา**. พิษณุโลก. โรงเรียนจ่านกร้อง

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543. **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). **รวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วศิน อินทสระ. (2541). **พุทธจริยศาสตร์**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ทองกวาว.

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). **การสอนพลศึกษา**. กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์ดี.

วัชรี หลิมรัตน์, อภิชา ประกอบเส้ง. **องค์กรแห่งการเรียนรู้**. (ออนไลน์). 2555. แหล่งที่มา. Cola cooper. Blogs port com. (5 พฤษภาคม 2563)

วีรพร ศรีสถาน. (2557). **การพัฒนาแบบวัดจิตอาสาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวคิดทฤษฎีความสามารถในการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบิร์ก**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต , สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วุฒินันท์ ศรีแถลง. (2557). **ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษาและ

พลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เศวตาภรณ์ ตั้งวันเจริญ. **ทฤษฎีการเรียนรู้**. (ออนไลน์) 2558 แหล่งที่มา: https://slideplayer.in.th/slide/16319737/ [25 เมษายน 2563]

สมาคมกีฬาเทควันโดแห่งประเทศไทย. **ประวัติความเป็นมาของเทควันโด**. (ออนไลน์). 2552 แหล่งที่มา: https://www.tkd.or.th/about/tkdt. [23 กรกฎาคม 2562]

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2560-2579**. กรุงเทพฯ : บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ. (2560) **แผนงานหลัก สำนักงานสุขภาพแห่งชาติรองรับการดำเนินตามพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (ปีงบประมาณ 2560 - 2564)**. กรุงเทพฯ: เอ็ม.พี.พริ้นท์ จำกัด.

สุพิตร สมาหิโต. (2530). **หลักและวิธีการสอนพลศึกษา**. ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร.

สุวิทย์ มูลคำ. (2552). **ครบเครื่องเรื่องการคิด**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.

สุโชค ฉันทะนิ. (2560). **ประสิทธิผลของการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนตามแนวเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อทักษะพื้นฐานการเตะในกีฬาเทควันโด**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมศักดิ์ ศิริอนันต์. (2546). **ศิลปะการป้องกันตัวเทควันโด**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ประสานมิตร.

อัญชิสา สุรีย์แสง. (2553). **การใช้กิจกรรมพัฒนาความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ จังหวัดเพชรบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต.

สาขาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยศิลปกร.

อนุพงศ์ วุฒิฐิติการ. (2552). **การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างการมีระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนโคราชพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อภิวัฒน์ งั่วลำหิน. (2553). **การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์กเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา.** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหา

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อมรรัตน์ เทพกำปนาท. **เยาวชนไทยท่ามกลางกระแสโลกจะเป็นพลังแห่งอนาคตหรือความสิ้นหวังในสังคม**. (ออนไลน์). 2559 แหล่งที่มา: https://www.mculture.go.th [25 กรกฎาคม 2562]

Naruebet Saokaew. **กีฬากับคุณภาพชีวิต**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: https://www.gotoknow.org/posts/480626 [25 กรกฎาคม 2562]

ภาษาอังกฤษ

Barnhart, C.L, (1976). **Thornrndike-Barhart beginning dictionary**. New York: Doubleday.Bibliography. 6(0): 344; June, 1976.

Camille, B. and C. Rosalind, (1963). **Theory in Physical Education** : A Guide of Program Charge. Philadelphia : Leaf liger.

Good,C.V, (1959). **Dictionary of Education**. New York : McGraw-Hill.

Herman J, Ralph W. and Peter, Ingersoll. (1966). "**Predictive Indicies of the GATB**" The Personal and Guidance Journal. 44 (May 1966), 931 - 937.

Kohlberg,L, (1976). **Moral stage and moralization** : The cognitive development and behavior : Theory research and social issues. New York : Holt, Reinhart and Winston.

Lanier, S.P, (1993). **Promotion Moral and conceptual Development in Rural Adolescents**. London : Routledge and Kegan Paul.

Longman, (1978). **Longman Dictionary of Contemporary English**. London:

Likert, (1932). **A technique For the measurement of attitude**. Likert, R.Archives of Psychology.

Piaget, (1960). **The Mooral Judglment of the Child**. Illionis: The Free Press.

Rest, J. R. (1976). **Longitudinal Study of the Defining Issue**. Test of Moral Judel Judgment:AStrategyforAnalyzingDevelopmentChange,"ChildDevelopmentAbstractsand.

Shirley, S.M.Fong and Gabriel, Y.F, (2010). **Teakwondo training improve physical fitness**. Physical Therapy in Sport. Pp 100-106, 2010

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ทักษ์สุธี มูลหงษ์
วัน เดือน ปี เกิด	4 มีนาคม 2537
สถานที่เกิด	พิษณุโลก
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนจ่านกร้อง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ภาคเหนือ สำเร็จการศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่อยู่ปัจจุบัน	69/91 หมู่บ้านวนาเลคโฮม หมู่10 ถนนสีหราชเดโชชัย ตำบลวัดจันทร์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
ผลงานตีพิมพ์	สมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการแห่งประเทศไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY